

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคม อุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544

หลังจากที่ผู้วิเคราะห์ได้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทั่วไปและลักษณะการดำเนินงานโดยรวมของธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับ ประกอบกับที่ได้ศึกษาถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาพอสมควรแล้ว ผู้วิเคราะห์ก็จะสามารถทำการวิเคราะห์ห้วงการเงินของธุรกิจนั้นได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้วิเคราะห์ห้วงการเงินจะต้องระมัดระวังในเรื่องของการเลือกให้เครื่องมือทางการเงินที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ห้วงการเงินและการตีความหมายจากผลที่ได้จากตัวเลขให้ออกมาในเชิงบรรยาย เพื่อประโยชน์สำหรับการนำไปใช้เพื่อการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง โดยข้อมูลที่จะใช้ในการวิเคราะห์ทางการเงิน ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด และหมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ สำหรับกรณีศึกษา นี้ จะใช้ข้อมูลของบริษัทในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น 5 แห่ง ที่ประกอบธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับเพียงอย่างเดียว มิได้ประกอบธุรกิจอื่นแต่อย่างใด

สำหรับกรณีศึกษาทั้ง 5 แห่ง นี้ ผู้ศึกษาขอสงวนสิทธิ์ที่จะเปิดเผยชื่อของบริษัททั้ง 5 แห่งนี้ เนื่องจากเป็นความประสงค์ของทางบริษัทที่ไม่ต้องการจะเปิดเผยชื่อ เพราะฉะนั้นผู้ศึกษาจะขอใช้นามสมมติแทนการใช้ชื่อจริงของบริษัทที่ทำการศึกษาค้างนี้ ซึ่งประกอบด้วยบริษัท ดังต่อไปนี้

1. บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด
2. บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด
3. บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด
4. บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด
5. บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด

ขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ ประกอบไปด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ผลการดำเนินการเป็นรายกิจการ
2. การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน เพื่อดูสภาพโดยรวมของธุรกิจเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน
3. สรุปปัญหาของธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับที่พบจากการศึกษาผลการดำเนินงานของธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

ทั้งนี้ข้อมูลที่คุณศึกษานำมาใช้ในการวิเคราะห์ คือ ข้อมูลเบื้องต้นจากงบการเงินของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ในระหว่างปี พ.ศ.2540-2544 ที่ได้มาจากกรมทะเบียนการค้ากระทรวงพาณิชย์ จังหวัดลำพูน จากข้อมูลที่คุณศึกษาได้มาพบว่า มีบริษัท 2 แห่งที่เปิดดำเนินการกิจการภายในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือในปี พ.ศ. 2541 และ พ.ศ.2542 ดังนั้นสำหรับบริษัท 2 แห่ง ดังกล่าว ผู้ศึกษาจะทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทที่เปิดดำเนินการกิจการในปี พ.ศ. 2541 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541-2544 และจะทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทที่เปิดดำเนินการกิจการในปี พ.ศ. 2542 ตั้งแต่ปี พ.ศ.2542-2544 โดยจะไม่กระทบถึงการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ระหว่างปี พ.ศ.2540-2544

สำหรับการศึกษางบการเงินของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ในแต่ละขั้นตอนของการศึกษานั้น ผู้ศึกษาจะใช้เครื่องมือทางการเงินต่างๆ ในการประเมินฐานะทางการเงิน ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ตลอดจนสมรรถภาพในการหากำไรของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ และสรุปเป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา โดยจะใช้เครื่องมือทางการเงินในการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ
 - การวิเคราะห์แนวนอน(Horizontal Analysis)
 - การวิเคราะห์แนวตั้ง (Vertical Analysis)
2. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน(Ratio Analysis)

ซึ่งผลการศึกษาทำให้ทราบถึงผลการดำเนินงานในช่วงที่ทำการศึกษาของแต่ละบริษัทและภาพรวมของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับได้ในระดับหนึ่ง

1. การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเป็นรายกิจการ

เป็นการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของแต่ละบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ในระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 จำนวน 5 บริษัท โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด

จากข้อมูลในงบการเงินของบริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด ในภาคผนวกหน้า 165-166 สามารถนำมาวิเคราะห์ผลการดำเนินงานได้ดังนี้

การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ เป็นวิธีที่ใช้ค้นหาข้อเท็จจริงของการดำเนินงานเกี่ยวกับโครงสร้างของงบการเงิน และเกี่ยวกับความเจริญเติบโต หรือการขยายตัวของธุรกิจ โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไป สามารถแยกการวิเคราะห์ได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่

การวิเคราะห์ตามแนวนอน จะเป็นเครื่องมือให้เห็นความเจริญเติบโตหรือการขยายตัวของธุรกิจ การดำเนินงานในด้านต่างๆ รวมทั้งการขยายตัวทางด้านหนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นต้น และเป็นยังแนวทางที่จะพยากรณ์อนาคต ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตาราง 4 และ 5

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบงบดุลตามแนวนอน-บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : พันบาท

งบดุล	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์หมุนเวียน	2,934	4,580	7,171	18,005	25,025	11,543
ร้อยละ	0.00	56.13	144.47	513.76	753.08	293.49
เงินให้กู้ยืมกรรมการและลูกจ้าง	5,561	3,219	1,099	5,713	1,976	3,514
ร้อยละ	0.00	(42.11)	(80.24)	2.74	(64.46)	(36.82)
สินทรัพย์ถาวร	15,440	16,500	24,889	23,587	25,488	21,181
ร้อยละ	0.00	6.86	61.19	52.76	65.08	37.18
สินทรัพย์อื่น	236	272	260	473	320	312
ร้อยละ	0.00	15.20	10.01	100.18	35.21	32.12
สินทรัพย์รวม	24,171	24,571	33,420	47,778	52,809	36,550
ร้อยละ	0.00	1.66	38.26	97.66	118.48	51.21
หนี้สินหมุนเวียน	49,222	1,607	8,797	6,460	6,205	14,458
ร้อยละ	0.00	(96.73)	(82.13)	(86.88)	(87.39)	(70.63)
หนี้สินระยะยาว	0	0	0	0	0	0
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
หนี้สินรวม	49,222	1,607	8,798	6,460	6,204	14,458
ร้อยละ	0.00	(96.73)	(82.13)	(86.88)	(87.39)	(70.63)
ส่วนของผู้ถือหุ้น	(25,051)	22,964	24,622	41,318	46,605	22,092
ร้อยละ	0.00	191.67	198.29	264.94	286.04	188.19

จากตารางที่ 4 จะสังเกตเห็นว่าในปี พ.ศ. 2540 แหล่งเงินทุนของบริษัทมาจากหนี้สินหมุนเวียนเป็นหลัก โดยเป็นหนี้จากการกู้เงินระยะสั้นจากบริษัทที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ จำนวนสินทรัพย์รวมของบริษัทมีจำนวนต่ำกว่าหนี้สินรวมของบริษัท เป็นการบ่งบอกถึงปัญหาทางการเงินของบริษัท ในขณะที่ส่วนของผู้ถือหุ้นติดลบเนื่องจากบริษัทมีขาดทุนสะสมอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นในปี พ.ศ. 2541 บริษัทจึงได้ทำการเพิ่มทุนโดยการออกหุ้นสามัญเพิ่มอีก 50,000 หุ้น เพื่อเพิ่มสภาพคล่อง มีผลทำให้แนวโน้มของส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2540 ถึงร้อยละ 191.67 ในปี พ.ศ. 2541 ประกอบกับบริษัทเริ่มมีผลประกอบการกำไรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 จึงทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทขยายเพิ่มขึ้นเท่ากับ ร้อยละ

198.29 264.94 และ 286.04 ในปี พ.ศ. 2542 - 2544 ตามลำดับ ในขณะที่หนี้สินรวมของบริษัทที่เป็นหนี้สินหมุนเวียนมีอัตราลดลงจากปี พ.ศ. 2540 ถึงร้อยละ 96.73 โดยเกิดจากการนำเงินที่ได้จากการเพิ่มทุนในปี พ.ศ. 2541 ไปชำระหนี้สินระยะสั้นที่เกิดกับเจ้าหนี้บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน จะสังเกตได้ว่าบริษัทไม่มีการกู้ยืมเงินที่เป็นหนี้สินระยะยาวจากแหล่งเงินทุนภายนอกเลย ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทมีผู้ถือหุ้นที่เป็นบริษัทที่เกี่ยวข้องคอยให้การสนับสนุนทางการเงินจึงทำให้บริษัทสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

จากแหล่งเงินทุนที่ได้มาจากการเพิ่มทุนในส่วนของผู้ถือหุ้น บริษัทได้นำไปลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ได้แก่ อาคาร โรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ เพื่อให้เพียงพอกับกำลังการผลิตที่ขยายเพิ่มขึ้น โดยสังเกตได้จากรายได้ค่าบริการที่เพิ่มขึ้นในงบการเงิน โดยอัตราการเติบโตของสินทรัพย์ถาวรที่สูงในปี พ.ศ. 2542 ถึง ร้อยละ 61.19 และ ร้อยละ 65.08 ในปี พ.ศ. 2544 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 ในส่วนของแนวโน้มการลงทุนของสินทรัพย์หมุนเวียน พบว่าสินทรัพย์หมุนเวียนมีอัตราการเติบโตสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2543 และพ.ศ. 2544 ที่สูงถึง ร้อยละ 513.76 และ 753.08 ตามลำดับ ส่วนใหญ่แล้วเป็นลูกหนี้การค้าที่เกิดกับบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวนอน-บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : พันบาท

งบกำไรขาดทุน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้ค่าบริการ	65,897	76,618	103,706	134,083	122,326	100,526
ร้อยละ	0.00	16.27	57.38	103.47	85.63	52.55
รายได้อื่น	187	699	215	267	1,053	485
ร้อยละ	0.00	273.85	15.03	42.88	463.03	158.96
ต้นทุนการบริการ	51,469	56,327	75,380	89,786	88,280	72,248
ร้อยละ	0.00	9.44	46.46	74.45	71.52	40.37
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	18,720	21,056	25,259	28,285	30,220	24,708
ร้อยละ	0.00	12.48	34.93	51.09	61.43	31.99
ดอกเบี้ยจ่าย	0	0	0	0	0	0
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	(9,054)	(1,985)	1,658	16,696	5,287	2,524
ร้อยละ	0.00	78.08	118.31	284.40	158.39	127.88

จากตารางที่ 5 ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวนอนของบริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด พบว่ารายได้ค่าบริการซึ่งเป็นค่าบริการในการเจาะเพชรและตัดเพชรของบริษัท

เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 โดยอัตราการเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2541-2543 เท่ากับร้อยละ 16.27 57.38 และ 103.47 ตามลำดับ แต่มาสะดุดที่ปี พ.ศ. 2544 อัตราการเติบโตได้ลดลงเมื่อเทียบกับรายได้ค่าบริการในปี พ.ศ. 2543 ทั้งนี้สาเหตุเนื่องมาจากเศรษฐกิจโลกที่ยังซบเซาอยู่ โดยเฉพาะในตลาดสหรัฐฯ ซึ่งเป็นตลาดใหญ่ที่รองรับสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ ประกอบกับความหวาดกลัวกับการก่อวินาศกรรมของผู้ก่อการร้ายและการสู้รบในประเทศอัฟกานิสถาน จึงส่งผลกระทบต่อบริโภคเพชรซึ่งเป็นสินค้าอัญมณีราคาแพง โดยผู้บริโภคได้หันเหไปให้ความสนใจกับเครื่องประดับทองและเครื่องประดับเทียมมากขึ้น เนื่องจากเครื่องประดับทองเป็นเครื่องประดับที่มีสภาพคล่องสูงกว่าเครื่องประดับประเภทอื่นๆ รวมทั้งยังมีความหลากหลายในด้านราคา ส่วนเครื่องประดับเทียมก็เป็นสินค้าราคาไม่สูง จึงทำให้ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่ำถึงปานกลางให้ความนิยมมากขึ้น และในขณะเดียวกันบริษัทก็มีนโยบายเน้นการเจาะระไนเพชรที่มีคุณภาพมากกว่าปริมาณที่ผลิตได้ ดังนั้นจึงส่งผลต่อยอดรายได้ค่าบริการของบริษัทที่ลดลงในปี พ.ศ. 2544 แต่โดยเฉลี่ยแล้วรายได้ค่าบริการของบริษัทเพิ่มขึ้นร้อยละ 52.55 สำหรับในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา

สำหรับต้นทุนการบริการของบริษัทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยมีแนวโน้มเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 40.37 ช่วงปี พ.ศ. 2541-2543 ต้นทุนบริการมีแนวโน้มสูงขึ้นตามรายได้ค่าบริการที่เพิ่มขึ้น แต่ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 พบว่าต้นทุนบริการได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงจาก ร้อยละ 74.45 เหลือเพียง ร้อยละ 71.52 ซึ่งเป็นไปตามการลดลงของรายได้ค่าบริการในปีเดียวกัน ส่วนค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารก็มีแนวโน้มที่สูงขึ้นทุกปีเช่นกัน โดยเฉลี่ยแล้วเพิ่ม ร้อยละ 31.99 เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยอดรายได้ค่าบริการที่เพิ่มขึ้น จะสังเกตได้ว่ารายได้ค่าบริการมีอัตราการเติบโตสูงกว่าอัตราการเติบโตของต้นทุนค่าบริการและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารในปีเดียวกัน ดังนั้นจึงส่งผลให้กำไรสุทธิของบริษัทมีการขยายตัวสูงขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 127.88 พบว่าในปี พ.ศ. 2543 อัตราการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 284.40 ซึ่งสูงกว่าอัตราเฉลี่ยทั้ง 5 ปี ทั้งนี้ผลส่วนใหญ่มาจากรายได้ค่าบริการที่เพิ่มขึ้นในปีเดียวกัน

การวิเคราะห์ตามแนวคิด จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจในงบดุล และเป็นการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 6 และ 7

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ห้วงงบดุลตามแนวดิ่ง-บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์						
สินทรัพย์หมุนเวียน						
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	5.28	11.42	13.39	11.01	17.97	12.75
ลูกหนี้การค้า	4.33	3.18	2.67	20.65	21.86	13.21
วัสดุสิ้นเปลืองระหว่างทาง	0.00	0.00	0.00	4.38	5.41	2.71
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	2.53	4.05	5.39	1.64	2.15	2.91
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	12.14	18.64	21.46	37.68	47.39	31.58
เงินให้กู้ยืมกรรมการและลูกจ้าง	23.01	13.10	3.29	11.96	3.74	9.61
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	63.88	67.15	74.48	49.37	48.26	57.95
สินทรัพย์อื่น	0.98	1.11	0.78	0.99	0.61	0.85
รวมสินทรัพย์	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
หนี้สิน						
หนี้สินหมุนเวียน						
เงินยืมระยะสั้นจากบริษัทที่เกี่ยวข้อง	198.72	0.00	15.93	0.31	4.70	30.64
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายและหนี้สินหมุนเวียนอื่น	4.92	6.54	10.39	13.21	7.05	8.92
รวมหนี้สินหมุนเวียน	203.64	6.54	26.32	13.52	11.75	39.56
เงินกู้ยืมระยะยาว	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
รวมหนี้สิน	203.64	6.54	26.32	13.52	11.75	39.56
ส่วนของผู้ถือหุ้น						
ทุนที่เรียกชำระแล้ว	31.03	234.01	172.06	120.35	108.88	129.96
กำไร(ขาดทุน)สะสม	(134.67)	(140.55)	(98.38)	(33.87)	(20.63)	(69.52)
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	(103.64)	93.46	73.68	86.48	88.25	60.44
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

จากตารางที่ 6 การวิเคราะห์ห้วงงบดุลตามแนวดิ่งของบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด เมื่อวิเคราะห์ถึงสัดส่วนในการลงทุนในสินทรัพย์ พบว่าบริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากที่สุด โดยมีสัดส่วนของสินทรัพย์ถาวรในปี พ.ศ. 2540-2544 เท่ากับ ร้อยละ 63.88 67.15 74.48 49.37 และ 48.26 ตามลำดับสินทรัพย์ถาวรส่วนใหญ่เป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ไม่มีความซับซ้อนเท่าไรนัก ประกอบไปด้วย เครื่องเจียรไนเพชร เครื่องตัดเพชร และเครื่องอัดแผ่นเจียรไนเพชร เป็นต้น บริษัทยังไม่มีการลงทุนในเครื่องจักร

ทันสมัยที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในปี พ.ศ. 2542 บริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากที่สุด เนื่องจากบริษัทได้ลงทุนเพิ่มในส่วนของการอาคาร โรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ เพื่อให้เพียงพอกับกำลังการผลิตที่ขยายเพิ่มขึ้น ในขณะที่ช่วงการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัทเมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมมีอัตราส่วนเพิ่มขึ้นทุกปี เฉลี่ยแล้ว 5 ปีมีสัดส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนเท่ากับร้อยละ 31.58 สินทรัพย์หมุนเวียนที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ คือ เงินสดและเงินฝากธนาคาร กับลูกหนี้การค้าที่ส่วนใหญ่เป็นรายการลูกหนี้การค้าที่เกิดกับบริษัทที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพิจารณาถึงแหล่งเงินทุนของบริษัท พบว่าบริษัทไม่มีการก่อหนี้ระยะยาวเลย จึงทำให้บริษัทไม่มีปัญหาเรื่องภาระดอกเบี้ย มีแต่เพียงหนี้สินระยะสั้นที่เป็นหนี้สินหมุนเวียนอันเกิดจากการกู้ยืมจากบริษัทที่เกี่ยวข้อง โดยมีอยู่ในอัตราที่สูงมากในปี พ.ศ. 2540 ถึงร้อยละ 198.72 และในขณะที่แหล่งเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทมีอยู่ในอัตราที่ติดลบเท่ากับ ร้อยละ 103.64 เนื่องจากบริษัทมีขาดทุนสะสมอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นบริษัทจึงแก้ปัญหาเรื่องแหล่งเงินทุนด้วยการเพิ่มทุนในปี พ.ศ. 2541 เพื่อนำเงินทุนที่ได้มาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน และลงทุนเพิ่มในสินทรัพย์ถาวรเพื่อขยายกำลังการผลิต การเพิ่มทุนในปี พ.ศ. 2541 ประกอบกับการที่บริษัทเริ่มมีผลกำไรจากผลประกอบการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542-2544 ทำให้สัดส่วนของส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจากที่เคยติดลบในปี พ.ศ. 2540 เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 93.46 73.68 86.48 และร้อยละ 88.25 ในปี พ.ศ. 2541-2544 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์หั่งบกำไรขาดทุนตามแนวคิด-บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการบริการ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
ต้นทุนการบริการ	78.10	73.52	72.69	66.96	72.17	71.87
กำไรขั้นต้น	21.90	26.48	27.31	33.04	27.83	27.31
รายได้อื่น	0.28	0.91	0.21	0.20	0.86	0.48
กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน	0.00	0.00	0.00	0.31	0.33	0.16
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	28.41	27.48	24.36	21.09	24.70	24.58
ขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน	7.51	2.51	1.55	0.00	0.00	1.69
ค่าใช้จ่ายอื่น	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)จากการดำเนินงาน	(13.74)	(2.59)	1.62	12.45	4.32	1.69
ดอกเบี้ยจ่าย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษี	(13.74)	(2.59)	1.62	12.45	4.32	1.69
ภาษีเงินได้	0.00	0.00	0.02	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	(13.74)	(2.59)	1.60	12.45	4.32	1.69

จากตารางที่ 7 การวิเคราะห์หั่งบกำไรขาดทุนตามแนวคิดของบริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 พบว่าโครงสร้างของงบกำไรขาดทุนของบริษัทมีอัตราส่วนของต้นทุนบริการมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายได้ค่าบริการ โดยเฉลี่ย 5 ปีมีสัดส่วนของต้นทุนบริการเท่ากับ ร้อยละ 71.87 ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนเกี่ยวกับแรงงานที่สูงถึงเกือบ ร้อยละ 80 ของต้นทุนบริการ โดยอัตราค่าจ้างมีแนวโน้มสูงขึ้น พบว่าในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2541 บริษัทมีอัตรากำไรขั้นต้นต่ำกว่าอัตรากำไรขั้นต้นของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเมื่อเทียบกับรายได้ค่าบริการ ดังนั้นจึงทำให้บริษัทมีผลขาดทุนสุทธิในปี พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2541 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบบแลกเปลี่ยนเงินตราจากแบบตรกร้าเงินเป็นแบบลอยตัว การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้บริษัทมีผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากในจำนวน ร้อยละ 7.51 เมื่อเทียบกับรายได้ค่าบริการ ดังนั้นจึงทำให้บริษัทมีผลขาดทุนมากกว่าปีอื่น การขาดทุนของบริษัทเกิดจากการควบคุมค่าใช้จ่ายไม่มีประสิทธิภาพ สังเกตเทียบได้จากปี พ.ศ. 2543 ที่เป็นปีที่บริษัทมีอัตราส่วนกำไรสุทธิเทียบกับรายได้ค่าบริการมากที่สุดถึง ร้อยละ 12.45 โดยมีอัตรากำไรขั้นต้นเท่ากับ ร้อยละ 33.04 แสดงให้เห็นว่าบริษัทสามารถควบคุมต้นทุนการบริการได้ดีขึ้น ส่วนค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารก็มีสัดส่วนต่ำกว่าทุกปีเท่ากับ ร้อยละ 21.09 เป็นการบ่งบอกว่าหากบริษัทสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายในส่วนที่ควบคุมได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะทำให้บริษัทได้รับผลกำไรที่เพิ่มขึ้น

สรุปโดยเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 บริษัทมีสัดส่วนของต้นทุนบริการในอัตราร้อยละ 71.87 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ร้อยละ 24.58 และ กำไรสุทธิในอัตราร้อยละ 1.69 เมื่อเทียบกับรายได้ค่าบริการ

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของสองรายการของงบการเงินที่สนใจ เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงต่างๆ ของรายการว่าสัมพันธ์มีความเหมาะสมหรือไม่ จะทำให้ผู้วิเคราะห์ทราบถึงสัดส่วนต่างๆ ในการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การประเมินค่าความเสี่ยงของธุรกิจ สำหรับบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด มีอัตราส่วนทางการเงินดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน-บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด

อัตราส่วน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
1. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (เท่า)						
- อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	0.06	2.85	0.82	2.79	4.03	0.80
- อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว	0.05	2.23	0.61	2.34	3.39	0.66
2. อัตราส่วนแสดงสภาพเสถียร (เท่า)						
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	2.04	0.07	0.26	0.14	0.12	0.40
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	(1.96)	0.07	0.36	0.16	0.13	0.65
- อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
3. อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน						
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม	2.73	3.12	3.10	2.81	2.32	2.75
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน	22.46	16.73	14.46	7.45	4.89	8.71
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์ถาวร	4.27	4.64	4.17	5.68	4.80	4.75
- ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บหนี้ (วัน)	6	4	3	14	32	29
- ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงเหลือ (วัน)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
4. อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร (ร้อยละ)						
- อัตรากำไรขั้นต้น	21.90	26.48	27.31	33.04	27.83	28.13
- อัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี	(13.74)	(2.59)	1.62	12.45	4.32	2.51
- อัตรากำไรสุทธิ	(13.74)	(2.59)	1.62	12.45	4.32	2.51
- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม	(37.46)	(8.08)	4.96	34.95	10.01	6.91
- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	36.14	(8.64)	6.73	40.41	11.34	11.43

จากตารางที่ 8 สามารถวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด ได้ดังนี้

อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง

บริษัทมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2540-2544 เท่ากับ 0.80 เท่า และเมื่อทำการคิดในส่วนของวัสดุสิ้นเปลืองและสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นออกเพื่อหาอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วที่สามารถวัดสภาพคล่องของกิจการได้ดีกว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน พบว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วเฉลี่ยเท่ากับ 0.66 เท่า เป็นอัตราที่ไม่ต่างจากอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมากนัก เนื่องจากรายการวัสดุสิ้นเปลืองและสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นมีข้อประกอบหลักของสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัท โดยสอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบตามแนวคิดของงบดุล(ตามตารางที่ 7) ในปี พ.ศ. 2540 บริษัทมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนและ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วในอัตราที่ต่ำเท่ากับ 0.06 เท่า และ 0.05 เท่า เนื่องจากบริษัทมีจำนวนของหนี้สินหมุนเวียนที่เป็นเงินกู้ยืมจากเจ้าหนี้บริษัทที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมากคิดเป็น ร้อยละ 198.72 ของจำนวนเงินทุนทั้งหมดของบริษัท ในช่วงปี พ.ศ.2541-2544 บริษัทเริ่มมีสภาพคล่องดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง สืบเนื่องจากอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนและอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็วของบริษัทมีอัตราเพิ่มขึ้น โดยมีอัตราสูงสุดในปี พ.ศ. 2544 เท่ากับ 4.03 เท่า และ 3.39 เท่า ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทได้มีการเพิ่มทุนเพื่อแก้ไขปัญหาสภาพคล่องในปี พ.ศ. 2541 จำนวน 50,000 หุ้น

อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง

จากอัตราส่วนในการวิเคราะห์สภาพเสี่ยง พบว่าในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นคิดลบเท่ากับ 1.96 เท่า อันเนื่องมาจากส่วนของผู้ถือหุ้นนั้นเกิดการขาดทุนสะสมเกินทุนเงินทุนที่บริษัทใช้ในการดำเนินกิจการส่วนใหญ่มาจากการยืมเงินจากเจ้าหนี้บริษัทที่เกี่ยวข้องอันเป็นหนี้สินหมุนเวียน สำหรับปี พ.ศ. 2541-2544 พบว่าเงินทุนที่นำมาใช้ในการดำเนินกิจการและใช้ลงทุนในสินทรัพย์ส่วนใหญ่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นที่ได้มาจากการเพิ่มทุนในปี พ.ศ. 2541 บริษัทไม่มีการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนภายนอกเลย ดังนั้นจึงทำให้บริษัทไม่มีปัญหาในเรื่องของภาระดอกเบี้ย ส่วนทางด้านอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม พบว่าการจัดสรรเงินทุนที่นำมาใช้ในสินทรัพย์รวมของบริษัทในปี พ.ศ. 2540 ได้มาจากการก่อหนี้เป็นส่วนใหญ่ แต่ในปีพ.ศ. 2541-2544 ได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเมื่อพิจารณาการวิเคราะห์สภาพเสี่ยง สรุปได้ว่าบริษัทไม่มีความเสี่ยงในการชำระหนี้แก่แหล่งเงินทุนภายนอก เนื่องจากบริษัทมีแหล่งสนับสนุนเงินทุนภายในที่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท

อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน

จากการวิเคราะห์สมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัท พบว่าอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทโดยเฉลี่ย เท่ากับ 2.75 เท่า หมายความว่าบริษัทลงทุนในสินทรัพย์รวม 1 บาท จะสามารถสร้างยอดขายให้แก่บริษัทได้ 2.75 บาท และเมื่อพิจารณาอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความคล่องตัวของกิจการ พบว่าบริษัทมีอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนเฉลี่ย เท่ากับ 8.71 เท่า ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สูง โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 มีอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน เท่ากับ 22.46 เท่า แต่อัตราส่วนนี้ได้ลดลงอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ. 2541-2544 เท่ากับ 16.73 เท่า 14.46 เท่า 7.45 เท่า และ 4.89 เท่า ตามลำดับ แต่การลดลงของอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนของกิจการมิได้หมายความว่ากิจการมีสมรรถภาพในการดำเนินงานที่ลดลง ด้วยเหตุผลที่บริษัทเป็นกิจการที่ให้บริการรับจ้างเจียรไนเพชรและคัดเพชร เพราะฉะนั้นสินค้าคงเหลือจึงมีช่องว่างประกอบหลักของสินทรัพย์หมุนเวียน (ในงบดุลของบริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด ไม่มีสินค้าคงเหลือในงบดุล) มีแต่เงินสดและฝากธนาคารกับลูกหนี้การค้าที่เป็นองค์

ประกอบหลักของสินทรัพย์หมุนเวียน จำนวนของลูกหนี้การค้าของบริษัทมีเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2544 บริษัทมีลูกหนี้การค้าเป็นองค์ประกอบในอัตราร้อยละ 20.65 และ ร้อยละ 21.86 (ตามตารางที่ 7) ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่เป็นลูกหนี้บริษัทที่เกี่ยวข้องที่มีสภาพคล่องสูง ดังนั้นการที่บริษัทมีเงินสดและเงินฝากธนาคารกับลูกหนี้การค้ามากขึ้น จึงทำให้อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัทลดลง การที่ลูกหนี้ของบริษัทเพิ่มขึ้นเนื่องจากบริษัทได้ยืกระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้ให้ช้าลงโดยในปี พ.ศ. 2543 มีระยะเวลาในการเก็บหนี้เท่ากับ 14 วัน และ ในปี พ.ศ. 2544 เท่ากับ 32 วัน เฉลี่ยแล้ว 5 ปี สำหรับที่ช่วงทำการการศึกษา คือ 29 วัน อันเป็นอัตราปกติในการดำเนินธุรกิจ ในส่วนของการวิเคราะห์อัตราร้อยละของสินทรัพย์ถาวร อันเป็นอัตราส่วนที่บ่งชี้ถึงการใช้สินทรัพย์ถาวรเพื่อการผลิตว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่ พบว่าในแต่ละปีอัตราร้อยละนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก เฉลี่ยแล้วเท่ากับ 4.75 เท่า ซึ่งให้เห็นว่าการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร 1 บาท ก่อให้เกิดยอดขายเท่ากับ 4.75 บาท สูงกว่าเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่ได้ลงทุนไป โดยสรุปแล้วบริษัทสามารถใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ทำให้เกิดรายได้ค่าบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร

จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำกำไรของบริษัท พบว่าอัตราร้อยละกำไรขั้นต้นของบริษัทมีแนวโน้มดีขึ้น โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2543 ที่มีอัตราร้อยละกำไรขั้นต้นสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 33.04 แต่ ในปี พ.ศ. 2544 อัตราร้อยละกำไรขั้นต้นของบริษัทกลับลดลงเหลือเท่ากับ ร้อยละ 27.83 ซึ่งต่างกันร้อยละ 5.21 บ่งบอกถึงความมีประสิทธิภาพในการควบคุมต้นทุนลดลง ต้นทุนบริการของบริษัทส่วนใหญ่เป็นต้นทุนทางด้านค่าแรงและค่าสวัสดิการแก่พนักงานแรงงาน ในส่วนของอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีและอัตรากำไรสุทธิของบริษัทมีอัตราร้อยละที่เท่ากัน เนื่องจากบริษัทไม่มีการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนภายนอก ดังนั้นจึงทำให้ไม่มีรายจ่ายทางด้านดอกเบี้ย ในขณะที่เดียวกันบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้รับจากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเป็นระยะเวลาแปดปี ดังนั้นจึงทำให้อัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีและอัตรากำไรสุทธิของบริษัทมีอัตราร้อยละที่เท่ากัน จะเห็นว่าอัตราร้อยละดังกล่าวติดลบในปี พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2541 เท่ากับ ร้อยละ 13.74 และ ร้อยละ 2.59 ในขณะที่ในปีเดียวกันบริษัทมีอัตรากำไรขั้นต้นเท่ากับ ร้อยละ 21.90 และ ร้อยละ 26.48 อัตราร้อยละของกำไรสุทธิติดลบเนื่องจากบริษัทมีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารมากกว่ากำไรขั้นต้นที่บริษัทสามารถทำได้ และในปี พ.ศ. 2540 บริษัทมีผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนในจำนวนที่เป็นสาระสำคัญมาก จึงทำให้บริษัทมีอัตรากำไรสุทธิติดลบมาก สำหรับปี พ.ศ. 2542-2544 อัตรากำไรสุทธิของบริษัทเริ่มมีแนวโน้มดีขึ้นในอัตราเท่ากับ ร้อยละ 1.60 ร้อยละ 12.45 และ ร้อยละ 4.32 ตามลำดับ เทียบกับอัตรากำไรขั้นต้นในปีเดียวกันเท่ากับ ร้อยละ 27.31 ร้อยละ 33.04 และ ร้อยละ 27.83 ตามลำดับ บ่งบอกว่าบริษัทควรปรับปรุงประสิทธิภาพในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารให้ดีขึ้นกว่านี้เพื่อสร้างผลกำไรที่ดีให้แก่บริษัท

ในส่วนของการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป้าหมายในการวิเคราะห์อัตราส่วนในกลุ่มกำไรสัมพันธ์กับเงินลงทุนนี้ก็เพื่อวัดความสามารถในการหากำไรจากเงินลงทุนในรูปแบบของเงินลงทุนในสินทรัพย์รวมและส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทโดยเฉลี่ย 5 ปี ที่ได้ทำการศึกษาเท่ากับ ร้อยละ 6.91 ซึ่งสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยรับจากสถาบันการเงิน บ่งบอกให้ทราบถึงความมีประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทเพื่อหากำไร อัตราส่วนนี้เริ่มดีขึ้นในปี พ.ศ. 2542 และมีอัตราส่วนมากที่สุดในปี พ.ศ. 2543 เท่ากับ ร้อยละ 34.95 อันเป็นปีที่บริษัทสามารถหากำไรได้สูงสุด สำหรับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 11.43 เป็นอัตราผลตอบแทนที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับการลงทุนอย่างอื่น เช่น การฝากเงินกับสถาบันการเงิน หรือการลงทุนในการซื้อพันธบัตรรัฐบาล

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด พบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง และอัตราส่วนแสดงสภาพในการดำเนินงาน ของบริษัทมีการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ยกเว้นอัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการหากำไรที่มีการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นเช่นกัน แต่ก็มีความไม่แน่นอนในเรื่องของประสิทธิภาพในการควบคุมค่าใช้จ่าย ดูได้จากอัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการหากำไรในปี พ.ศ. 2544 ลดลงจากปี พ.ศ. 2543

1.2 บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด

จากข้อมูลในงบการเงินของบริษัท บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด ในภาคผนวกหน้า 167-169 สามารถนำมาวิเคราะห์ผลการดำเนินงานได้ดังนี้

การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ เป็นวิธีที่ใช้ค้นหาข้อเท็จจริงของการดำเนินงานเกี่ยวกับโครงสร้างของงบการเงิน และเกี่ยวกับความเจริญเติบโต หรือการขยายตัวของธุรกิจ โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไป สามารถแยกการวิเคราะห์ได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่

การวิเคราะห์ตามแนวนอน จะเป็นเครื่องมือให้เห็นความเจริญเติบโตหรือการขยายตัวของธุรกิจ การดำเนินงานในด้านต่างๆ รวมทั้งการขยายตัวทางด้านหนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นต้น และเป็นยังแนวทางที่จะพยากรณ์อนาคต ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตาราง 9 และ 10

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบดุลตามแนวนอน-บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : พันบาท

งบดุล	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์หมุนเวียน	0	1,183	2,842	2,791	5,308	3,031
ร้อยละ	0.00	0.00	140.18	135.86	348.49	156.13
สินทรัพย์ถาวร	0	20,687	24,641	27,026	28,249	25,151
ร้อยละ	0.00	0.00	19.12	30.65	36.55	21.58
สินทรัพย์อื่น	0	546	9	19	20	148
ร้อยละ	0.00	0.00	(98.35)	(96.52)	(96.41)	(72.82)
สินทรัพย์รวม	0	22,416	27,492	29,836	33,576	28,330
ร้อยละ	0.00	0.00	22.65	33.10	49.78	26.38
หนี้สินหมุนเวียน	0	20,980	28,342	37,759	32,813	29,974
ร้อยละ	0.00	0.00	35.08	79.97	56.39	42.86
หนี้สินระยะยาว	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
หนี้สินรวม	0	20,980	28,529	38,123	33,523	30,289
ร้อยละ	0.00	0.00	35.98	81.71	59.78	44.37
ส่วนของผู้ถือหุ้น	0	1,497	819	1,318	10,475	3,527
ร้อยละ	0.00	0.00	(45.25)	(11.95)	599.89	135.67

จากตารางที่ 9 เนื่องจากบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด เริ่มมีผลประกอบการจากการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2541 ดังนั้นผู้ศึกษาจะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวนอนด้วยการใช้ปี พ.ศ.2541 เป็นปีฐาน จะเห็นว่าแนวโน้มของส่วนของผู้ถือหุ้นในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542-2544 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลงในปี พ.ศ.2542 และ พ.ศ.2543 แต่ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.2544 ถึงร้อยละ 599.89 อันเนื่องมาจากผลประกอบการกำไรที่เกิดขึ้นได้ชดเชยกับขาดทุนสะสม จึงทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 135.67 ในขณะที่เดียวกันแนวโน้มของหนี้สินรวมก็เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 44.37 เป็นการเพิ่มขึ้นของหนี้สินหมุนเวียนเฉลี่ย ร้อยละ 42.86 ส่วนการก่อหนี้ระยะยาวนั้น พบว่าบริษัท ไม่มีการก่อหนี้ระยะยาวกับแหล่งเงินทุนภายนอก หนี้สินหมุนเวียนที่เพิ่มขึ้นนั้นโดยส่วนใหญ่แล้วเป็น และเงินกู้ยืมจากผู้ถือหุ้น โดยไม่คิดดอกเบี้ย

สำหรับสินทรัพย์รวมนั้น พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 26.38 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นส่วนใหญ่ สินทรัพย์หมุนเวียนมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2541 เป็น

จำนวนมากด้วยอัตราร้อยละ 140.18 ร้อยละ 135.86 และ ร้อยละ 348.49 ในส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีการขยายตัวนั้น เป็นรายการของเงินสดและเงินฝาก ส่วนของการขยายตัวของสินทรัพย์ถาวรนั้น พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 21.58 เนื่องจากเป็นช่วงเริ่มต้นของการเปิดดำเนินการ ทำให้การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรของบริษัทมีขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีเพื่อรองรับกับการขยายตัวของบริษัท ส่วนใหญ่เป็นลงทุนเพิ่มในก่อสร้างอาคาร และซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ อันเป็นสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้

ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวนอน-บริษัท สตาร์ไลต์ จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : พันบาท

งบกำไรขาดทุน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการบริการ	0	246	15,585	32,638	36,007	21,119
ร้อยละ	0.00	0.00	6,245.93	13,189.46	14,561.27	8,499.17
รายได้อื่น	0	0	99	238	224	140
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	140.42	127.10	41.88
ต้นทุนการบริการ	0	1,827	11,668	20,807	25,783	15,022
ร้อยละ	0.00	0.00	538.60	1,038.78	1,311.10	722.12
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	0	2,454	5,967	6,144	7,357	5,480
ร้อยละ	0.00	0.00	143.15	150.38	199.77	123.33
ดอกเบี้ยจ่าย	0	0	0	0	0	0
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	0	(1,303)	(677)	498	9,157	1,919
ร้อยละ	0.00	0.00	48.03	138.24	802.64	247.23

จากตารางที่ 10 ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวโน้มของบริษัท สตาร์ไลต์ จิวเวลรี่ จำกัด พบว่ารายได้ของบริษัทเป็นรายได้จากการเจียรไนเพชร มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ.2541 โดยเฉลี่ย 4 ปี ในช่วงปี พ.ศ.2541-2544 เท่ากับ ร้อยละ 8,499.17 การขยายตัวของรายได้ค่าบริการมีขึ้นอย่างต่อเนื่องเท่ากับ ร้อยละ 6,245.93 ร้อยละ 13,189.46 และสูงถึงร้อยละ 14,561.27 ในปี พ.ศ.2544 การขยายตัวของค่าบริการของบริษัทที่มากขึ้นนี้ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากบริษัทเริ่มมีรายได้จากการให้บริการในปี พ.ศ.2541 ในช่วงปลายปี ดังนั้นจึงทำให้รายได้ค่าบริการของบริษัทในปี พ.ศ.2541 มีมูลค่าต่ำเมื่อเทียบกับปีอื่นๆที่มีผลประกอบการเต็มปี ประกอบกับบริษัทอยู่ในช่วงเริ่มแรกของการดำเนินการ จึงทำให้แนวโน้มที่รายได้ค่าบริการจะสามารถขยายต่อไปได้อีก เนื่องจากบริษัทยังมีกำลังการผลิตที่เพียงพอต่อการให้บริการ โดยการเจียรไนเพชรของบริษัทเป็นการผลิตเพื่อป้อนให้แก่บริษัทที่เกี่ยวข้องในประเทศ

อิสราเอล โดยบริษัทที่อยู่ในต่างประเทศจะส่งออกเพชรมายังบริษัทในประเทศไทยเพื่อเจียรไนและส่งกลับไปยังบริษัทในต่างประเทศ(Re-Export)เพื่อนำไปประกอบเป็นตัวเรือน ในส่วนของรายได้อื่นนั้น ส่วนใหญ่เป็นรายการกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน โดยบริษัทเริ่มมีรายการดังกล่าวในปี พ.ศ.2542 ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ใช้ปี พ.ศ. 2542 เป็นปีฐานสำหรับการวิเคราะห์แนวโน้มของรายได้อื่น พบว่ารายได้อื่นมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 41.88

สำหรับต้นทุนค่าบริการของบริษัทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2541-2544 เท่ากับร้อยละ 538.60 ร้อยละ 1,038.78 และร้อยละ 1,311.10 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2541 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้วมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ร้อยละ 722.12 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นตามรายได้ค่าบริการที่เพิ่มขึ้น และในส่วนของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2541 เฉลี่ยร้อยละ 123.33 ส่วนกำไรสุทธิมีการขยายตัวเท่ากับร้อยละ 48.03 ร้อยละ 138.24 และ ร้อยละ 802.64 โดยเป็นการขยายตัวในทิศทางที่ดีขึ้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 247.23 จะเห็นว่าการขยายตัวของกำไรสุทธิกับรายได้ค่าบริการนั้น เป็นการขยายตัวที่ไม่สัมพันธ์กัน ในขณะที่ค่าบริการมีการขยายตัวสูงมากเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 722.12 แต่กำไรสุทธิขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเพียงร้อยละ 247.23 ทั้งนี้เนื่องมาจากบริษัทยังไม่สามารถควบคุมต้นทุนค่าบริการและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารได้ดี

การวิเคราะห์ตามแนวคิด จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจในกลุ่ม และเป็นการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 11 และ 12

ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์งบดุลตามแนวดิ่ง-บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย: ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์						
สินทรัพย์หมุนเวียน						
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	0.00	0.74	5.17	5.50	12.02	6.41
สินค้าคงเหลือ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	0.00	4.54	5.17	3.86	3.79	4.29
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	0.00	5.28	10.34	9.36	15.81	10.70
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	0.00	92.28	89.63	90.58	84.13	88.78
สินทรัพย์อื่น	0.00	2.44	0.03	0.06	0.06	0.52
รวมสินทรัพย์	0.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
หนี้สิน						
หนี้สินหมุนเวียน						
เงินกู้ยืมจากผู้ถือหุ้นไม่คิดดอกเบี้ย	0.00	90.62	90.30	89.10	69.56	83.25
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายและหนี้สินหมุนเวียนอื่น	0.00	2.72	6.27	6.64	5.02	5.38
รวมหนี้สินหมุนเวียน	0.00	93.34	96.57	95.74	74.58	83.63
เงินประกันรับจากพนักงาน	0.00	0.00	0.64	0.92	1.61	0.93
หนี้สินระยะยาว	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
รวมหนี้สิน	0.00	93.34	97.21	96.66	76.19	89.57
ส่วนของผู้ถือหุ้น						
ทุนที่เรียกชำระแล้ว	0.00	12.46	9.54	7.10	6.36	8.28
กำไร(ขาดทุน)สะสม	0.00	(5.80)	(6.75)	(3.76)	17.45	2.15
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	0.00	6.66	2.79	3.34	23.81	10.43
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	0.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

จากตารางที่ 11 จากการวิเคราะห์งบดุลตามแนวดิ่งของบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด เมื่อวิเคราะห์ถึงการลงทุนในสินทรัพย์ พบว่าบริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากที่สุด โดยมีสัดส่วนของสินทรัพย์ถาวรในปี พ.ศ. 2541-2544 เท่ากับ ร้อยละ 92.28 ร้อยละ 89.63 ร้อยละ 90.58 และ ร้อยละ 84.13 ตามลำดับ โดยมีโครงสร้างของสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 88.78 เมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมทั้งหมด การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรของบริษัทมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 สินทรัพย์ถาวรที่มีการลงทุนเพิ่มอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาในช่วง 4 ปี โดยมากแล้วเป็นการลงทุนเพิ่มสำหรับการก่อสร้างอาคาร

และซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์อันเป็นสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้เพื่อรองรับกับการผลิตที่ขยายตัว ส่วนการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนมีสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 10.70 ซึ่งมีรายการของเงินสดและเงินฝากธนาคารเป็นองค์ประกอบหลักของสินทรัพย์หมุนเวียนในสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 6.41 โดยเป็นสัดส่วนที่ต่ำ จะเห็นว่าบริษัทมีจำนวนของสินทรัพย์หมุนเวียนที่ต่ำมาก เพราะบริษัทไม่ต้องลงทุนในสินค้ายคงเหลือที่เป็นวัตถุดิบเอง บริษัทใหญ่และบริษัทที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นลูกค้าของบริษัทจะเป็นผู้ส่งวัตถุดิบมาให้ ส่วนการใช้วัสดุสิ้นเปลืองเพื่อเจียรไนเพชรนั้นก็ไม่มีการเก็บไว้เป็นสินค้ายคงเหลือ โดยจะนำมาใช้โดยทันทีเมื่อซื้อมา

สำหรับทางด้านหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าการจัดหาแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่ของบริษัทได้มาจากการก่อหนี้สิน โดยสัดส่วนของหนี้สินรวมเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 89.57 ส่วนใหญ่แล้วเป็นการก่อหนี้สินหมุนเวียนเฉลี่ยร้อยละ 88.63 และเป็นหนี้เงินประกันที่ได้รับจากพนักงานเฉลี่ยร้อยละ 0.93 เมื่อเทียบกับหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นรวม สำหรับการก่อหนี้สินหมุนเวียนของบริษัท เป็นการเงินกู้ยืมจากผู้ถือหุ้นบริษัท โดยไม่คิดดอกเบี้ยเฉลี่ยร้อยละ 83.25 จะเห็นว่าบริษัทไม่มีการกู้ยืมเงินที่เป็นหนี้สินระยะยาวเลย ทั้งนี้เนื่องจากการกู้ยืมเงินจะทำให้บริษัทต้องมีภาระดอกเบี้ยผูกพัน และการเปิดดำเนินกิจการของบริษัทเกิดขึ้นในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจยังซบเซาอยู่ จึงทำให้บริษัทมียังความไม่แน่นอนในความสามารถที่จะชำระคืนหนี้สินและดอกเบี้ยในอนาคต ประกอบกับบริษัทมีแหล่งเงินทุนจากผู้ถือหุ้นบริษัทสนับสนุนในการให้กู้เงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย ดังนั้นการใช้แหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมจากผู้ถือหุ้นจะทำให้บริษัทไม่ต้องมีภาระด้านดอกเบี้ยที่จะต้องจ่าย เงินทุนจากการกู้ยืมจากผู้ถือหุ้นนี้ส่วนใหญ่เป็นเงินทุนเพื่อใช้ในการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร และในส่วนแหล่งเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทมีอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ 10.43 เท่านั้น โดยมีแหล่งเงินทุนหลักของบริษัทเลย

ตารางที่ 12 แสดงการวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนตามแนวดิ่ง-บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย: ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการบริการ	0.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
ต้นทุนบริการ	0.00	743.98	74.87	63.75	71.61	71.13
กำไรขั้นต้น	0.00	(643.98)	25.13	36.25	28.39	28.87
รายได้อื่น	0.00	0.00	0.63	0.73	0.62	0.66
กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน	0.00	1,112.53	8.17	0.00	16.85	11.92
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	0.00	999.22	38.29	18.83	20.43	25.95
ขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน	0.00	0.00	0.00	16.62	0.00	6.42
ค่าใช้จ่ายอื่น	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)จากการดำเนินงาน	0.00	(530.67)	(4.35)	1.53	25.43	9.09
ดอกเบี้ยจ่าย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษี	0.00	(530.67)	(4.35)	1.53	25.43	9.09
ภาษีเงินได้	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	0.00	(530.67)	(4.35)	1.53	25.43	9.09

จากตารางที่ 12 การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนตามแนวดิ่งของบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2544 พบว่าโครงสร้างของงบกำไรขาดทุนของบริษัทที่มีอัตราส่วนของต้นทุนบริการมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายได้ค่าบริการ โดยเฉลี่ย 4 ปีมีสัดส่วนของต้นทุนบริการเท่ากับ ร้อยละ 71.13 โดยเป็นต้นทุนที่สูงมากเมื่อเทียบกับค่าขาย ทั้งนี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากต้นทุนทางด้านค่าแรงที่มีอยู่สูง ยิ่งในช่วงเริ่มแรกของการดำเนินงาน จะเห็นว่าบริษัทมีสัดส่วนของต้นทุนบริการสูงมากเท่ากับ ร้อยละ 743.98 เนื่องจากบริษัทต้องจ่ายค่าแรงที่สูง แต่ในขณะที่เดียวกันผลผลิตที่ได้ก็ต่ำ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่ยังไม่มีประสบการณ์ และยังมีต้นทุนทางด้านค่าเสื่อมราคาที่สูงด้วย จึงทำให้สัดส่วนของต้นทุนค่าบริการเมื่อเทียบกับรายได้ค่าบริการจึงสูง ส่วนอัตรากำไรขั้นต้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 28.87 ส่วนค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารมีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 25.95 สำหรับค่าใช้จ่ายที่เป็นดอกเบี้ยจ่ายและภาษีนั้น พบว่าบริษัทไม่มีรายจ่ายเกี่ยวกับดอกเบี้ยและภาษี เนื่องจากบริษัทไม่มีการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนภายนอกที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยจ่าย มีเพียงการกู้เงินจากผู้ถือหุ้นบริษัทที่ไม่คิดดอกเบี้ย ส่วนค่าใช้จ่ายทางด้านภาษีก็ไม่มี เนื่องจากบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่รับการส่งเสริม กำหนดระยะเวลา 8 ปี นับแต่วันที่มียาได้จากการประกอบกิจการนั้น ดังนั้นจึงทำให้บริษัทไม่มีภาระทางด้านภาษีในช่วง 4 ปี ที่ได้ทำการศึกษา

สำหรับการพิจารณาโครงสร้างของงบกำไรขาดทุนนี้ พบว่าบริษัทควรจะพิจารณาในเรื่องของการปรับปรุง
ต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารให้ดีขึ้นกว่านี้ แม้ว่าแนวโน้มของกำไรสุทธิของบริษัทจะ
เพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ถ้าสังเกตให้ดีแล้วกำไรสุทธิของบริษัทส่วนใหญ่เกิดจากกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนมากกว่า
ที่จะเป็นผลกำไรจากการดำเนินงานโดยแท้จริง

สรุปโดยรวมแล้วโดยเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. 2541-2544 บริษัทมีต้นทุนบริการในอัตราร้อยละ
71.13 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเท่ากับ ร้อยละ 25.95 และ กำไรสุทธิในอัตราร้อยละ 9.09 เมื่อเทียบกับ
รายได้ค่าบริการ เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละปีแล้ว พบว่าบริษัทมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ดีสำหรับสัดส่วนของค่า
ใช้จ่ายในการขายและบริหารที่ลดลง

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของสองรายการของงบการเงินที่สนใจ เพื่อ
ค้นหาข้อเท็จจริงต่างๆ ของรายการว่าสัมพันธ์มีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้วิเคราะห์ทราบถึง
สัดส่วนต่างๆ ในการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การประเมินค่าความเสี่ยงของธุรกิจ สำหรับ
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ มีอัตราส่วนทางการเงินดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน-บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด

อัตราส่วน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
1. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (เท่า)						
- อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	0.00	0.06	0.10	0.07	0.16	0.10
- อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว	0.00	0.01	0.05	0.04	0.12	0.06
2. อัตราส่วนแสดงสภาพเสถียร (เท่า)						
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.94	1.04	1.28	1.00	1.07
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	0.00	14.02	34.82	28.93	3.20	8.59
- อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
3. อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน						
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.01	0.29	0.45	0.27	0.29
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน	0.00	0.21	5.48	11.69	6.78	6.97
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์ถาวร	0.00	0.01	0.63	1.21	1.27	0.84
- ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บหนี้ (วัน)	0	0	0	0	0	0
- ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงเหลือ (วัน)	0	149	24	17	20	28
4. อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร (ร้อยละ)						
- อัตรากำไรขั้นต้น	0.00	(643.98)	25.13	36.25	28.39	28.87
- อัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี	0.00	(530.67)	(4.35)	1.53	25.43	9.09
- อัตรากำไรสุทธิ	0.00	(530.67)	(4.35)	1.53	25.43	9.09
- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม	0.00	(5.81)	(2.46)	1.67	27.27	6.77
- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	0.00	(87.08)	(82.66)	37.82	87.42	54.40

จากตารางที่ 28 สามารถวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด ได้ดังนี้

อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง

บริษัทมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2541-2544 เท่ากับ 0.10 เท่า และเมื่อทำการวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วที่สามารถวัดสภาพคล่องของกิจการได้ดีกว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน พบว่าบริษัทมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วเฉลี่ย เท่ากับ 0.06 เท่า แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนเร็วอยู่เพียง 0.06 บาท ในการชำระหนี้สินหมุนเวียนที่บริษัทมีอยู่ 1 บาท หมายความว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนเร็วไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียน เช่นเดียวกันกับอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนที่แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนอยู่เพียง 0.10 บาทในการชำระหนี้สินหมุนเวียนทั้งหมด 1 บาท เป็น

การบ่งบอกว่าเจ้าหนี้ได้รับความคุ้มครองจากสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัทอยู่ต่ำ สินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัทมีเพียง รายการเงินสดและเงินฝากและสินทรัพย์อื่น เท่านั้น สำหรับรายการลูกหนี้การค้าที่ไม่มีปรากฏในงบดุลของบริษัท แสดงว่าบริษัทมีการจัดการกับการเรียกเก็บหนี้ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทำการค้าของบริษัทเป็นการทำธุรกิจกับบริษัทที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ รายการของลูกหนี้การค้าก็เป็นรายการที่เกิดกับบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน จึงทำให้ไม่มีปัญหาในการรับชำระหนี้จากลูกหนี้ จะเห็นว่าแนวโน้มของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทมีแนวโน้มที่ดีขึ้นเรื่อยมา เท่ากับ 0.06 เท่า 0.10 เท่า 0.07 เท่า และ 0.16 เท่า ในปี พ.ศ. 2541-2544 ตามลำดับ แต่ถึงอย่างไรนั้นก็ยังอยู่ในอัตราที่ต่ำอยู่ จากจำนวนของสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีต่ำกว่าหนี้สินหมุนเวียน จึงทำให้บริษัทมีสินทรัพย์ไม่เพียงพอที่ใช้ชำระหนี้สินหมุนเวียน

โดยสรุปแล้วสภาพคล่องของบริษัท เมื่อพิจารณาทั้งอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนและอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว นั้น พบว่าบริษัทยังมีสภาพคล่องต่ำ แม้ว่าอัตราส่วนของอัตราส่วนของเงินทุนหมุนเวียนจะดีขึ้น แต่อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา ก็ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นเท่าไรนัก

อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง

จากอัตราส่วนในการวิเคราะห์สภาพเสี่ยง พบว่าอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยเฉลี่ย 4 ปีเท่ากับ 8.59 เท่า แสดงว่าเงินทุนส่วนใหญ่ที่บริษัทนำมาใช้ในการดำเนินงานและลงทุนในสินทรัพย์ส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้มากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับการก่อหนี้ของบริษัทส่วนใหญ่จะเป็นหนี้สินระยะสั้นทั้งหมด โดยมากจะเป็นรายการเงินกู้ยืมจากผู้ถือหุ้น โดยไม่คิดดอกเบี้ย จึงทำให้บริษัทไม่มีการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินหรือแหล่งเงินทุนภายนอกอื่น ดังนั้นจึงทำให้บริษัท ไม่มีภาระผูกพันในการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยในระยะยาว การกู้ยืมจากผู้ถือหุ้นของบริษัทเป็นการกู้ยืมเพื่อนำไปใช้ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรของบริษัทเป็นส่วนใหญ่

สำหรับด้านการจัดโครงสร้างโดยรวมของสินทรัพย์ทั้งหมด พบว่ามีการอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยเท่ากับ 1.07 เท่า แสดงว่าการจัดสรรเงินทุนที่นำมาใช้ในสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัท มาจากการก่อหนี้สิน ดังนั้นเมื่อพิจารณาการวิเคราะห์สภาพเสี่ยงสรุปได้ว่าบริษัทมีความเสี่ยงในการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหนี้สินหมุนเวียนอยู่สูง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นบริษัทก็ไม่มีภาระที่จะต้องชำระดอกเบี้ยแก่เจ้าหนี้เงินกู้เนื่องจากเป็นการกู้โดยไม่มีดอกเบี้ย

อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน

จากการวิเคราะห์สมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัท พบว่าอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทเฉลี่ยเท่ากับ 0.29 เท่า ซึ่งหมายความว่าบริษัทลงทุนในสินทรัพย์รวม 1 บาท จะสามารถ

สร้างยอดขายให้แก่บริษัทได้ 0.29 บาท ในช่วงที่ทำการศึกษาอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2541เรื่อยมา เท่ากับ 0.01 เท่า 0.29 เท่า และ 0.45 เท่า แต่ก็ลดลงในปี พ.ศ.2544 เหลือเท่ากับ 0.27 เท่า เช่นเดียวกันกับการพิจารณาอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนซึ่งจะชี้ให้เห็นถึงความคล่องตัวของกิจการ พบว่าบริษัทมีอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนเฉลี่ยเท่ากับ 6.97 เท่า อัตราส่วนนี้ได้ลดลงเช่นกันในปี พ.ศ.2544 จากอัตราส่วน 0.21 เท่า 5.48 เท่า 11.69 เท่า และมีอัตราเท่ากับ 6.78 เท่าในปีพ.ศ. 2544 จะเห็นว่าบริษัทมีอัตราส่วนของยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนสูงกว่าอัตราส่วนของยอดขายต่อสินทรัพย์รวมมาก เนื่องจากบริษัทมีจำนวนของสินทรัพย์หมุนเวียนต่ำ แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์หมุนเวียนก่อให้เกิดค่าขายได้เร็ว ในส่วนของอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์ถาวร ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่บ่งชี้ถึงการใช้สินทรัพย์ถาวรเพื่อการผลิตว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่นั้น พบว่าบริษัทมีอัตราส่วนเฉลี่ยแล้วเท่ากับ 0.84 ครั้ง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร 1 บาท ก่อให้เกิดยอดขายเท่ากับ 0.84 บาท ซึ่งต่ำกว่าเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่ได้ลงทุนไป โดยการใช้จ่ายจากสินทรัพย์ถาวรเพื่อให้เกิดรายได้ของบริษัทมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี เท่ากับ 0.01 เท่า 0.63 เท่า 1.21 เท่า และ 1.27 เท่า ตามลำดับ แสดงว่าบริษัทสามารถใช้สินทรัพย์ถาวรเพื่อให้เกิดยอดขายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถึงแม้ว่าโดยรวมทั้ง 4 ปีจะยังต่ำอยู่

โดยสรุปแล้วสมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัทยังต่ำอยู่ แต่ก็มีแนวโน้มที่จะดีขึ้น เนื่องจากบริษัทเพิ่งเปิดดำเนินงาน ดังนั้นจึงมีกำลังการผลิตที่จะสามารถรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมได้

อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร

จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำกำไรของบริษัทในส่วนของกำไรสัมพันธ์กับยอดขาย ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการควบคุมค่าใช้จ่าย การทำกำไรจากยอดขาย พบว่าอัตราส่วนกำไรขั้นต้นของบริษัทมีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 28.87 ในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นปีที่เริ่มดำเนินงาน บริษัทมีอัตรากำไรขั้นต้นที่ติดลบเท่ากับ ร้อยละ 643.98 และเพิ่มขึ้นเท่ากับ ร้อยละ 25.13 และ ร้อยละ 36.25 ในปี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2543 แล้วลดลงอีกในปี พ.ศ. 2544 โดยมีอัตรากำไรขั้นต้นเท่ากับ ร้อยละ 28.39 ด้วยต้นทุนขายที่สูงและการควบคุมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารยังไม่ดีพอ จึงทำให้บริษัทมีอัตราส่วนของกำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเท่ากับอัตรากำไรสุทธิ โดยมีอัตราส่วนเท่ากับร้อยละ (530.67) ร้อยละ (4.35) ร้อยละ 1.53 และ ร้อยละ 25.43 ตามลำดับเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2544 โดยเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 9.09 พบว่าอัตราส่วนของกำไรสุทธิที่เพิ่มมากในปี พ.ศ.2544 นั้นเกิดขึ้นเนื่องจากกำไรแลกเปลี่ยนที่มีมาก ในการที่จะสร้างผลตอบแทนในรูปของกำไรให้เกิดขึ้นกับบริษัทมากขึ้น บริษัทควรที่จะต้องพิจารณาในเรื่องของการลดต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายให้อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับรายได้

ในส่วนการวัดความสามารถในการทำกำไรจากเงินลงทุนโดยการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท โดยเฉลี่ย 4 ปี ที่ได้ทำการศึกษาเท่ากับ ร้อยละ 6.77 ซึ่งให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่บริษัทได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เท่ากับร้อยละ (5.81) ร้อยละ (2.46) ร้อยละ 1.87 และ ร้อยละ 27.77 ตามลำดับในปี พ.ศ.2541-2544 ซึ่งให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการสร้างผลตอบแทนให้เกิดขึ้นกับสินทรัพย์รวมของบริษัทในทิศทางที่ดีขึ้น ส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทโดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 54.40 ซึ่งเป็นอัตราผลตอบแทนที่สูงมากเมื่อเทียบกับการลงทุนอย่างอื่น เช่น การฝากเงินกับสถาบันการเงิน หรือการลงทุนในการซื้อพันธบัตรรัฐบาล การที่อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นของบริษัทมีอัตราสูงเนื่องจากเงินทุนส่วนใหญ่ของบริษัทเป็นหนี้ระยะสั้นจากการกู้ยืมจากผู้ถือหุ้น ดังนั้นจึงทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นมีสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับเงินลงทุนทั้งหมด ดังนั้นผลกำไรที่ได้ทั้งหมดจึงกลับเข้าสู่ผู้ถือหุ้นในอัตราที่สูง

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท สตาร์ไลต์ จิวเวลรี่ จำกัด พบว่ามีบริษัทมีความเสี่ยงในการจ่ายชำระหนี้สูง เนื่องจากบริษัทมีแหล่งเงินทุนจากผู้ถือหุ้นเป็นแหล่งเงินทุนภายในในจำนวนที่ต่ำเมื่อเทียบกับแหล่งเงินทุนทั้งหมดที่มีอยู่ ส่วนสภาพคล่องของบริษัทยังไม่สู้ดีเท่าไรนัก แต่ก็มีมีการปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้น และสำหรับสมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัท พบว่าบริษัทสามารถใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ยังไม่ดีเท่าที่ควร และในส่วนของอัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไรสามารถพิจารณาได้ 2 ด้านคือ ถ้ามองในแง่ผลตอบแทนต่อยอดขาย จะพบว่าประสิทธิภาพในการทำกำไรของบริษัทมีแนวโน้มดีขึ้น ส่วนถ้ามองในแง่ผลตอบแทนต่อเงินลงทุนจะเป็นผลดีต่อผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทเพราะผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนมาก แต่สำหรับผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมที่บริษัทลงทุนไปนั้น พบว่าประสิทธิภาพในการทำกำไรของบริษัทต่อสินทรัพย์รวมโดยเฉลี่ย 4 ปี สามารถสร้างผลตอบแทนให้เกิดขึ้นกับสินทรัพย์ได้

1.3 บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด

จากข้อมูลในงบการเงินของบริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด ในภาคผนวกหน้า 165-166 สามารถนำมาวิเคราะห์ผลการดำเนินงานได้ดังนี้

การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ เป็นวิธีที่ใช้ค้นหาข้อเท็จจริงของการดำเนินงานเกี่ยวกับโครงสร้างของงบการเงิน และเกี่ยวกับความเจริญเติบโต หรือการขยายตัวของธุรกิจ โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไป สามารถแยกการวิเคราะห์ได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่

การวิเคราะห์ตามแนวนอน จะเป็นเครื่องมือให้เห็นความเจริญเติบโตหรือการขยายตัวของธุรกิจ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตาราง 14 และ 15

ตารางที่ 14 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบดุลตามแนวนอน-บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : พันบาท

งบดุล	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์หมุนเวียน	16,518	18,827	20,115	23,104	32,591	22,231
ร้อยละ	0.00	13.97	21.77	39.86	97.30	34.58
สินทรัพย์ถาวร	11,131	10,786	10,301	9,671	11,392	10,656
ร้อยละ	0.00	(3.10)	(7.46)	(13.11)	2.34	(4.27)
สินทรัพย์อื่น	795	547	516	501	1,868	845
ร้อยละ	0.00	(31.13)	(35.14)	(36.85)	134.77	6.33
สินทรัพย์รวม	28,444	30,160	30,932	33,277	45,964	33,755
ร้อยละ	0.00	6.03	8.74	16.99	61.59	18.67
หนี้สินหมุนเวียน	4,738	3,853	3,319	4,181	7,715	4,761
ร้อยละ	0.00	(18.70)	(29.94)	(11.75)	62.83	0.49
หนี้สินระยะยาว	2,947	0	0	0	6,000	1,789
ร้อยละ	0.00	(100.00)	(100.00)	(100.00)	103.59	(39.28)
หนี้สินรวม	7,684	3,852	3,319	4,181	13,714	6,550
ร้อยละ	0.00	(49.87)	(56.81)	(45.59)	78.46	(14.76)
ส่วนของผู้ถือหุ้น	20,760	26,308	27,613	29,096	32,249	27,205
ร้อยละ	0.00	26.72	33.01	40.15	55.34	31.04

จากตารางที่ 14 จะสังเกตเห็นว่าในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2544 แหล่งเงินทุนของบริษัทส่วนใหญ่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นหลัก ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากบริษัทมีผลกำไรจากการประกอบการมาตลอดในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยบริษัทได้จ่ายผลตอบแทนเป็นเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นทุกปี ในส่วนของหนี้สินรวมของบริษัทในปี พ.ศ. 2541-2543 มีอัตราลดลงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ.2540 ในส่วนของหนี้สินที่ลดลงนั้นพบว่าเป็นหนี้สินระยะยาวที่กู้ยืมจากแหล่งเงินทุนภายนอกลดลง และหนี้สินหมุนเวียนที่เป็นเจ้าหนี้อื่นและค่าใช้จ่ายค้างจ่ายลดลง แต่ในปี พ.ศ. 2544 อัตราส่วนหนี้สินรวมของบริษัทกลับเพิ่มขึ้น เป็นการเพิ่มในส่วนของทั้งหนี้สินหมุนเวียน ร้อยละ 62.83 และหนี้สินระยะยาว ร้อยละ 103.59 หนี้สินหมุนเวียนที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่เป็นเจ้าหนี้การค้า ส่วนหนี้สินระยะยาวที่เพิ่มขึ้นเป็นการกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนภายนอกเพื่อนำมาใช้ในการลงทุนเพิ่มทางด้านสินทรัพย์เพื่อขยายกิจการ โดยสอดคล้องกับแนวโน้มของสินทรัพย์ถาวรและสินทรัพย์อื่นที่เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.2544 ในส่วนของสินทรัพย์ถาวรที่เพิ่มขึ้นนั้นประกอบด้วย เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ และเครื่องตกแต่งสำนักงาน และในส่วนของสินทรัพย์อื่นที่

เพิ่มขึ้นเป็นอาคารที่อยู่ในระหว่างก่อสร้าง ในส่วนของแนวโน้มการเติบโตของสินทรัพย์หมุนเวียน พบว่าสินทรัพย์หมุนเวียนมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องคิดเป็นอัตราร้อยละ 13.97 ร้อยละ 21.77 ร้อยละ 39.86 และ ร้อยละ 97.30 ในปี พ.ศ. 2541-2544 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้วเพิ่มขึ้นเท่ากับ ร้อยละ 34.58 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรายการลูกหนี้การค้าและสินค้าคงเหลือ

ตารางที่ 15 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวนอน-บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : พันบาท

งบกำไรขาดทุน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการขาย	49,641	54,887	53,303	46,968	68,854	54,731
ร้อยละ	0.00	10.57	7.38	(5.39)	38.70	10.25
รายได้อื่น	341	1,277	80	11	12	344
ร้อยละ	0.00	274.50	(76.44)	(96.67)	(96.49)	0.98
ต้นทุนการขาย	34,932	34,647	35,789	31,879	49,030	37,255
ร้อยละ	0.00	(0.81)	2.45	(8.74)	40.36	6.65
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	10,310	12,704	13,684	12,851	14,831	12,876
ร้อยละ	0	23.22	32.73	24.65	43.85	24.89
ดอกเบี้ยจ่าย	551	240	0	0	151	188
ร้อยละ	0	(56.42)	(100.00)	(100.00)	(72.69)	(65.82)
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	4,145	6,792	3,342	2,486	4,395	4,232
ร้อยละ	0.00	63.84	(19.37)	(40.04)	6.03	2.09

จากตารางที่ 15 ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวนอนของบริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด พบว่ารายได้ค่าขายของบริษัทได้มาจากการขายสินค้าเครื่องประดับกายเพชรและพลอยเพื่อการส่งออก มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ.2540 โดยเฉลี่ย 5 ปี ในช่วงปีพ.ศ.2540-2544 เท่ากับ ร้อยละ 10.25 แต่ในปี พ.ศ. 2543 ยอดขายมีการเติบโตลดลงเพียงเล็กน้อย เท่ากับอัตราร้อยละ 5.39 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แต่ลดลงมากเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2541 และ พ.ศ. 2542 เนื่องจากสินค้าเครื่องประดับของบริษัทเป็นสินค้าที่ส่งออกไปสู่ผู้บริโภคตลาดระดับกลาง ทำให้ต้องประสบกับภาวะการแข่งขันสูงจากคู่แข่งทั้งในตลาดบนและตลาดล่าง กล่าวคือในช่วงที่เศรษฐกิจชะลอตัว กลุ่มผู้บริโภคสินค้าราคาแพงได้หันมาซื้อสินค้าระดับกลางและระดับต่ำที่ราคาถูก บริษัทคู่แข่งที่ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับระดับบนจึงหันมาผลิตสินค้าระดับกลางกันมากขึ้น จึงทำให้บริษัทถูกแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดไป แต่ในปี พ.ศ. 2544 อัตราการ

ขยายตัวของยอดขายมีแนวโน้มไปในทิศทางดีขึ้นเท่ากับ ร้อยละ 38.70 แม้ว่าเศรษฐกิจโลกจะยังซบเซาอยู่ แต่อาจเป็นเพราะบริษัทมีนโยบายในการส่งเสริมการขายอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นผลทำให้ยอดขายของบริษัทเพิ่มขึ้น

สำหรับต้นทุนขายของบริษัทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยมีแนวโน้มเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.65 สืบเนื่องจากค่าขายที่เพิ่มขึ้น แต่ในปี พ.ศ. 2543 ต้นทุนขายกลับลดลงเหลือ ร้อยละ 7.74 โดยเป็นไปตามการลดลงของรายได้ค่าขายในปีเดียวกัน ส่วนค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารมีแนวโน้มที่สูงขึ้นทุกปีเช่นกัน เฉลี่ยแล้วเพิ่มขึ้น ร้อยละ 24.89 อันเป็นแนวโน้มเดียวกับรายได้ค่าขายที่เพิ่มขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่าในปี พ.ศ.2542 ในขณะที่รายได้ค่าขายของบริษัทมีอัตราการเติบโตเท่ากับ ร้อยละ 7.38 ต้นทุนขายเพิ่มขึ้นเพียง ร้อยละ 2.45 แต่ในขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารสูงขึ้นมากถึงร้อยละ 32.73 และเช่นเดียวกันในปี พ.ศ. 2543 ในขณะที่รายได้ค่าขายของบริษัทมีอัตราการเติบโตที่ลดลงเท่ากับ ร้อยละ 5.39 ต้นทุนขายลดลง ร้อยละ 8.74 แต่ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารกลับสูงขึ้นถึงร้อยละ 24.65 ดังนั้นจึงทำให้กำไรสุทธิของบริษัทมีอัตราการเติบโตที่ลดลงในปี พ.ศ. 2542 และปี พ.ศ. 2543 เท่ากับ ร้อยละ 19.37 และ ร้อยละ 40.04 ตามลำดับ พบว่าค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่เพิ่มขึ้นนั้นส่วนใหญ่ได้แก่ เงินเดือน ค่าสวัสดิการพนักงานและค่าส่งเสริมการขายที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี และในปี พ.ศ. 2544 ก็เป็นที่สังเกตได้ว่าในขณะที่รายได้ค่าขายของบริษัทมีการขยายสูงสุดเมื่อเทียบกับปี 2540 แต่กำไรสุทธิของบริษัทกลับขยายเพียงแค ร้อยละ 6.03 ซึ่งต่ำกว่าการขยายตัวของกำไรในปี พ.ศ.2541 ที่สูงถึงร้อยละ 63.84 ทั้งนี้เนื่องมาจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นจึงทำให้บริษัทมีต้นทุนขายสูง

การวิเคราะห์ตามแนวคิด จะเป็นเครื่องมือให้เห็นถึงโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจในงบดุล และเป็นการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 16 และ

จากตารางที่ 16 การวิเคราะห์งบดุลตามแนวคิดของบริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด เมื่อวิเคราะห์ถึงสัดส่วนในการลงทุนในสินทรัพย์ พบว่าบริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนมากที่สุด โดยมีโครงสร้างของสินทรัพย์หมุนเวียนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 65.86 เมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมทั้งหมด รองมาเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 31.57 สินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่เป็นลูกหนี้การค้าในอัตราเฉลี่ย ร้อยละ 19.55 และสินค้าคงเหลือเฉลี่ย ร้อยละ 30.08 ซึ่งได้แก่ สินค้าสำเร็จรูป งานระหว่างผลิต วัตถุดิบ และวัสดุสิ้นเปลืองโรงงาน จำนวนสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัทสูงกว่าหนี้สินหมุนเวียนมากและยังสูงกว่าหนี้สินรวมอีกด้วย นั่นย่อมแสดงว่าบริษัทมีสภาพคล่องสูงที่จะแปลงสภาพสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่เพื่อการชำระหนี้สินทั้งหมด แต่ถ้ามองในอีกแง่หนึ่งการที่บริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนมากอาจจะทำให้บริษัทมีปัญหา โดยเฉพาะการถือสินค้าคงเหลือไว้มากเกินความจำเป็นซึ่งสินค้าคงเหลือจะแปลงสภาพเป็นเงินสดได้ช้ากว่าลูกหนี้การค้า ส่วนการมีลูกหนี้การค้ามากเกินไปก็อาจเกิดปัญหาเรื่องการคิดนัดชำระหนี้ได้อันอาจจะกระทบต่อประสิทธิภาพในการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ของบริษัทหากในขณะนั้นบริษัทถือเงินฝากไว้ไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้ซึ่งบริษัทจะต้องรอการรับชำระหนี้จากลูกหนี้ก่อน จะเห็นว่าบริษัทมีสัดส่วนของเงินฝากลดลงอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ. 2540-2544 เท่ากับ ร้อยละ 13.76 ร้อยละ 13.57 ร้อยละ 10.56 ร้อยละ 4.32 และ ร้อยละ 2.68 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงแหล่งเงินทุนของบริษัท พบว่าแหล่งเงินทุนสำคัญของบริษัทได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีโครงสร้างโดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 80.59 เมื่อเทียบกับหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นรวม เงินทุนส่วนใหญ่ได้นำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ บริษัทมีการก่อหนี้ระยะยาวในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2544 ในสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 10.36 และ ร้อยละ 13.05 การก่อหนี้ระยะยาวของบริษัทอยู่ในลักษณะการก่อหนี้เพื่อนำไปลงทุนทางด้านสินทรัพย์เพิ่ม ในปี พ.ศ. 2544 บริษัทได้กู้เงินจากแหล่งเงินทุนภายนอก 6 ล้านบาทเพื่อนำมาลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ได้แก่ เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ เครื่องตกแต่งสำนักงาน และอาคาร ที่ได้แสดงรายการอยู่ในส่วนของสินทรัพย์อื่นเป็นรายการอาคารอยู่ในระหว่างก่อสร้าง จะเห็นว่าบริษัทมีจำนวนของส่วนของผู้ถือหุ้นสูงกว่าหนี้สินรวม ทำให้บริษัทประหยัดค่าใช้จ่ายในรูปของดอกเบี้ยจ่ายได้เป็นจำนวนมาก แต่ในขณะเดียวกันบริษัทก็มีภาระที่ต้องจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น ซึ่งในตลอดช่วงเวลาที่ทำการศึกษาพบว่าบริษัทได้ประกาศจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นทุกปี

ตารางที่ 17 แสดงการวิเคราะห์ห้งบกำไรขาดทุนตามแนวดิ่ง-บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการขาย	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
ต้นทุนขาย	70.37	63.13	67.14	67.87	71.21	68.07
กำไรขั้นต้น	29.63	36.87	32.86	32.13	28.79	31.93
รายได้อื่น	0.69	2.33	0.15	0.02	0.02	0.63
กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน	1.38	0.00	0.04	1.44	0.48	0.63
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	20.77	23.15	25.67	27.36	21.54	23.53
ขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน	0.00	1.06	0.00	0.00	0.00	0.21
ค่าใช้จ่ายอื่น	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)จากการดำเนินงาน	10.93	14.99	7.38	6.23	7.75	9.45
ดอกเบี้ยจ่าย	1.11	0.44	0.00	0.00	0.22	0.34
กำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษี	9.82	14.56	7.38	6.23	7.53	9.10
ภาษีเงินได้	1.47	2.18	1.11	0.93	1.15	1.37
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	8.35	12.37	6.27	5.29	6.38	7.73

จากตารางที่ 17 การวิเคราะห์ห้งบกำไรขาดทุนตามแนวดิ่งของบริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 พบว่าโครงสร้างของงบกำไรขาดทุนของบริษัทมีสัดส่วนของต้นทุนขายมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายได้ค่าขาย ซึ่งโดยเฉลี่ย 5 ปีมีสัดส่วนของต้นทุนขายเท่ากับ ร้อยละ 68.07 โดยเป็นต้นทุนค่าวัตถุดิบ และต้นทุนแรงงานเป็นส่วนใหญ่ พบว่าบริษัทมีอัตรากำไรขั้นต้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 31.93 โดยในปี พ.ศ. 2541 บริษัทมีอัตรากำไรขั้นต้นสูงที่สุดเท่ากับอัตราร้อยละ 36.87 และมีอัตราร้อยละลดลงในปี พ.ศ. 2542-2544 เหลือเท่ากับร้อยละ 32.86 ร้อยละ 32.13 และ ร้อยละ 28.79 ตามลำดับ บ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการควบคุมต้นทุนการผลิตที่ต่ำลงจากที่เคยทำได้สูงสุดในปี พ.ศ. 2541 ในส่วนของกำไรสุทธิ พบว่าในปี พ.ศ. 2541 เป็นปีที่บริษัทมีกำไรสุทธิอยู่ในสัดส่วนที่สูงที่สุดในช่วงระยะ 5 ปีที่ทำการศึกษาเท่ากับอัตราร้อยละ 12.37 แต่ในปี พ.ศ. 2542-2544 สัดส่วนของกำไรสุทธิกลับลดลงเมื่อเทียบกับยอดขายเท่ากับอัตราร้อยละ 6.27 ร้อยละ 5.29 และ ร้อยละ 6.38 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากบริษัทมีต้นทุนการขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่เพิ่มขึ้นนั่นเอง เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร พบว่าค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ที่เป็นองค์ประกอบหลักของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ได้แก่ เงินเดือนและค่าแรงค่าสวัสดิการ ค่าใช้จ่ายในการส่งออก ค่าส่งเสริมการขาย และค่าพาหนะเดินทาง สำหรับรายจ่ายด้านดอกเบี้ยเมื่อเทียบกับยอดขายนั้นมีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยเฉลี่ยแล้วเท่ากับ ร้อยละ 0.34 เช่นเดียวกันกับสัดส่วน

ของภาษีเงินได้ของบริษัทที่มีเพียงเล็กน้อยเฉลี่ยแล้วเท่ากับ ร้อยละ 1.37 เนื่องจากบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในระยะที่สอง โดยได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีเงินได้ คือ ให้ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิจากการลงทุน ในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตราปกติ มีกำหนดเวลาห้าปี ตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2540 และได้รับอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินเป็นจำนวนร้อยละห้าของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการส่งออกเป็นระยะเวลา 10 ปีนับแต่วันที่มียาได้จาก การประกอบกิจการนั้น ทั้งนี้รายได้จากการส่งออกของปีนั้นๆจะต้องไม่ต่ำกว่ารายได้จากการส่งออกเฉลี่ยของสามปีย้อนหลังยกเว้นสองปีแรก ดังนั้นจึงทำให้บริษัทสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายทางด้านภาษี

สรุปโดยเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 บริษัทมีสัดส่วนของต้นทุนขายในอัตราร้อยละ 68.07 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเท่ากับ ร้อยละ 23.53 และ กำไรสุทธิในอัตราร้อยละ 7.73 เมื่อเทียบกับรายได้ ค่าขาย

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของสองรายการของงบการเงินที่สนใจ เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงต่างๆ ของรายการว่าสัมพันธ์มีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งจะทำให้ผู้วิเคราะห์ทราบถึงสัดส่วนต่างๆ ในการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การประเมินค่าความเสี่ยงของธุรกิจ สำหรับบริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ มีอัตราส่วนทางการเงินดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน-บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด

อัตราส่วน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
1. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (เท่า)						
- อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	3.49	4.89	6.06	5.53	4.22	4.67
- อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว	1.21	1.20	2.99	2.64	2.03	1.97
2. อัตราส่วนแสดงสภาพเสถียร (เท่า)						
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.27	0.13	0.11	0.13	0.30	0.19
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	0.37	0.15	0.12	0.14	0.43	0.24
- อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย	9.85	34.27	0.00	0.00	35.47	27.45
3. อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน						
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม	1.75	1.82	1.72	1.41	1.50	1.62
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน	3.01	2.92	2.65	2.03	2.11	2.46
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์ถาวร	4.46	5.09	5.17	4.86	6.04	5.14
- ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บหนี้ (วัน)	13	3	45	73	75	43
- ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงเหลือ (วัน)	77	96	87	120	108	98
4. อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร (ร้อยละ)						
- อัตรากำไรขั้นต้น	29.63	36.87	32.86	32.13	28.79	31.93
- อัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี	10.93	14.99	7.38	6.23	7.75	9.45
- อัตรากำไรสุทธิ	8.35	12.37	6.27	5.29	6.38	7.73
- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม	14.57	22.52	10.81	7.47	9.56	12.54
- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	19.97	25.82	12.10	8.54	13.63	15.56

จากตารางที่ 18 สามารถวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด ได้ดังนี้

อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง

บริษัทมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2540-2544 เท่ากับ 4.67 เท่า และเมื่อทำการตัดในส่วนของการสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆออกไปเพื่อให้คงเหลือรายการเงินสดและเงินฝากธนาคารกับลูกหนี้การค้าเพื่อหาอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วที่สามารถวัดสภาพคล่องของกิจการได้ดีกว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน พบว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วเฉลี่ยเท่ากับ 1.97 เท่า หมายความว่าสำหรับหนี้สินหมุนเวียน 1 บาท บริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนเร็วที่จะชำระได้ 1.97 บาท จะสังเกตได้ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วเฉลี่ยของบริษัทกับอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยมีอัตราแตกต่างกันมาก ที่เป็น

เช่นนี้เนื่องจากบริษัทมีสินค้าคงเหลืออยู่มาก สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบตามแนวดิ่งของบุคคล(ตามตารางที่ 16) ส่งผลให้บริษัทมีความสามารถในการบริหารสภาพคล่องน้อย เพราะเนื่องจากสินค้าคงเหลือเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนที่เปลี่ยนสภาพเป็นเงินสดได้ช้า อีกทั้งบริษัทยังถือเงินสดและเงินฝากธนาคารไว้ในสัดส่วนที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่สัดส่วนของลูกหนี้ของบริษัทก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง(จากการวิเคราะห์โครงสร้างของบุคคลตามแนวดิ่งตามตารางที่ 16) ในกรณีเช่นนี้อาจทำให้เกิดปัญหาเรื่องการรับชำระหนี้จากลูกหนี้ อันจะกระทบถึงประสิทธิภาพในการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ของบริษัท หากในขณะนั้นบริษัทถือเงินฝากไว้ไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้ ดังนั้นจึงทำให้บริษัทจำเป็นต้องรอการรับชำระหนี้จากลูกหนี้ก่อน

โดยสรุปแล้วสภาพคล่องของบริษัทอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ที่จะสามารถคุ้มครองสภาพเสี่ยงให้แก่เจ้าหนี้ได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับการบริหารลูกหนี้และสินค้าคงเหลือของบริษัทให้สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง

จากอัตราส่วนในการวิเคราะห์สภาพเสี่ยง พบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยเท่ากับ 0.24 เท่า แสดงว่าเงินทุนส่วนใหญ่ที่บริษัทนำมาใช้ในกิจการได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในจากส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนของกำไรสะสมที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากกำไรสุทธิที่เพิ่มขึ้นทุกปี สำหรับปี พ.ศ. 2540 และปีพ.ศ. 2544 บริษัทมีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมากกว่าอัตราเฉลี่ยคือ เท่ากับ 0.37 เท่า และ 0.43 เท่า ตามลำดับ สาเหตุเกิดจากในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2544 บริษัทมีการกู้ยืมเงินระยะยาวจากแหล่งเงินทุนภายนอก การกู้ยืมเงินระยะยาวของบริษัทเป็นลักษณะการนำมาใช้เพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ซึ่งในปี พ.ศ. 2544 บริษัทได้กู้เงินจากแหล่งเงินทุนภายนอก 6 ล้านบาทเพื่อนำมาลงทุนในสินทรัพย์ถาวรได้แก่เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ เครื่องตกแต่งสำนักงาน และอาคาร ที่ได้แสดงรายการอยู่ในส่วนของสินทรัพย์อื่นเป็นรายการอาคารอยู่ในระหว่างก่อสร้าง การกู้ยืมเงินของบริษัทเป็นการกู้ยืมเงินในสัดส่วนที่ไม่มากเมื่อเทียบกับจำนวนของส่วนของผู้ถือหุ้นที่บริษัทมีอยู่ ดังนั้นจึงทำให้บริษัทไม่มีปัญหาในเรื่องของภาระดอกเบี้ยจ่ายครบไคที่บริษัทยังมีรายได้ก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีอยู่ จากการวิเคราะห์อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการจ่ายดอกเบี้ยนั้น มีอัตราที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเท่ากับ 27.45 เท่า แสดงให้ทราบว่าโดยเฉลี่ยในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา บริษัทมีรายได้ก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเป็นจำนวน 27.45 เท่าของดอกเบี้ยที่ต้องจ่าย

ส่วนทางด้านอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม พบว่าการจัดสรรเงินทุนที่นำมาใช้ในสินทรัพย์รวมของบริษัทซึ่งโดยมากเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 เท่า โดยได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเมื่อพิจารณาการวิเคราะห์สภาพเสี่ยง สรุปได้ว่าบริษัทไม่มีความเสี่ยงในการ

ชำระหนี้แก่แหล่งเงินทุนภายนอก เนื่องจากบริษัทมีแหล่งสนับสนุนเงินทุนภายในที่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทที่ได้มาจากการออกหุ้นสามัญและส่วนของกำไรสะสมที่เพิ่มขึ้น

อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน

จากการวิเคราะห์สมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัท พบว่าอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทโดยเฉลี่ยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา เท่ากับ 1.62 เท่า หมายความว่าบริษัทลงทุนในสินทรัพย์รวม 1 บาท จะสามารถสร้างยอดขายให้แก่บริษัทได้ 1.62 บาท และเมื่อพิจารณาอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน พบว่าบริษัทมีอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 เท่า แสดงว่ากิจการมีความคล่องตัวสูง และเมื่อพิจารณาในแต่ละปีพบว่าอัตราส่วนนี้ได้ลดลงอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ. 2540-2544 เท่ากับ 3.01 เท่า 2.92 เท่า 2.65 เท่า 2.03 เท่า และ 2.11 เท่า ตามลำดับ การลดลงของอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนของกิจการ เนื่องจากการที่บริษัทมีสินค้าคงเหลือและลูกหนี้การค้าซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในสินทรัพย์หมุนเวียนนั้นมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบตามแนวดิ่ง(ตามตารางที่ 16) การที่อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัทลดลงแสดงได้ว่าบริษัทมีความคล่องตัวในการหมุนเวียนสินทรัพย์ให้เกิดยอดขายได้ต่ำลง อันสอดคล้องกับการวิเคราะห์ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บหนี้และระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงคลัง พบว่าระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บหนี้ของบริษัทมีระยะเวลายาวนานขึ้นเท่ากับ 13 วัน 3 วัน 45 วัน 73 วัน และ 75 วัน ตามลำดับในปี พ.ศ. 2540-2544 โดยมีระยะเวลาถัวเฉลี่ยเท่ากับ 43 วัน แสดงว่าบริษัทสามารถเก็บหนี้ได้ช้าลง สำหรับการพิจารณาและระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงคลัง พบว่าบริษัทมีความสามารถในการหมุนเวียนสินค้าคงคลังเพื่อสร้างยอดขายได้ต่ำ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 98 วัน หมายความว่าบริษัทต้องใช้เวลาถึง 98 วัน จึงจะสามารถขายสินค้าที่มีอยู่ได้ ในส่วนของอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์ถาวรซึ่งเป็นอัตราส่วนที่บ่งชี้ถึงการใช้สินทรัพย์ถาวรเพื่อการผลิตว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่ พบว่าในแต่ละปีอัตราส่วนนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนักโดยเฉลี่ยแล้วเท่ากับ 5.14 เท่า ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร 1 บาท ก่อให้เกิดยอดขายเท่ากับ 5.14 บาท สูงกว่าเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่ได้ลงทุนไป

โดยสรุปแล้วสมรรถภาพในการดำเนินกิจการของบริษัทยังอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แม้ว่าแนวโน้มของสมรรถภาพในการดำเนินกิจการของบริษัทจะต่ำลงก็ตาม แต่บริษัทก็ยังสามารถใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ทำให้เกิดยอดขายได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถึงกระนั้นบริษัทควรระมัดระวังในเรื่องการบริหารลูกหนี้การค้าและสินค้าคงคลังด้วย เพื่อให้สมรรถภาพในการดำเนินกิจการของบริษัทมีประสิทธิภาพสูงสุด

อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร

จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำกำไรของบริษัท พบว่าอัตราส่วนกำไรขั้นต้นของบริษัทมีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 31.93 โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2542 ที่มีอัตราส่วนกำไรขั้นต้นสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 36.87 มากกว่าอัตรากำไรขั้นต้นของปี พ.ศ. 2540 อยู่ที่ร้อยละ 7.24 แต่อัตรากำไรขั้นต้นของบริษัทกลับลดลงหลังจากปี พ.ศ. 2542 ที่สามารถทำอัตรากำไรขั้นต้นได้สูงสุดโดยมีอัตรากำไรขั้นต้นเท่ากับร้อยละ 32.86 ร้อยละ 32.13 และ ร้อยละ 28.79 บ่งบอกถึงควมมีประสิทธิภาพในการควบคุมต้นทุนที่ลดลง ต้นทุนส่วนใหญ่เป็นต้นทุนทางด้านค่าแรงและวัตถุดิบ เนื่องจากวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่นำมาใช้ในการผลิตแม้ว่าจะซื้อจากผู้ขายภายในประเทศแต่โดยมากแล้วก็ยังเป็นวัตถุดิบที่มีการนำเข้าจากผู้ขาย โดยราคาของวัตถุดิบจะมีการปรับตัวขึ้นลงตามอัตราแลกเปลี่ยน สำหรับวัตถุดิบบางส่วนบริษัทก็ได้นำเข้าเองจากต่างประเทศซึ่งทำให้ต้องเสียต้นทุนค่าขนส่งและค่าประกันภัยที่สูง ในส่วนของอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีและอัตรากำไรสุทธิของบริษัทมีอัตราส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก เนื่องจากแหล่งเงินทุนของบริษัทส่วนใหญ่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นประกอบกับการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนภายนอกที่มีไม่มากนัก ดังนั้นจึงทำให้บริษัทมีรายจ่ายทางด้านดอกเบี้ยจ่ายอยู่ในสัดส่วนที่ต่ำ ในขณะที่เดียวกับบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในระยะที่สอง โดยได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีเงินได้ คือ ให้ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิจากการลงทุน ในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตรากปกติ มีกำหนดเวลาห้าปี ตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2540 ช่วยให้บริษัทสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายทางด้านภาษีเงินได้และมีผลทำให้อัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีและอัตรากำไรสุทธิของบริษัทมีอัตราส่วนที่ไม่แตกต่างกันเท่าไร โดยมีอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 9.45 และมีอัตรากำไรสุทธิเท่ากับ ร้อยละ 7.73 เมื่อเปรียบเทียบอัตรากำไรขั้นต้นและอัตรากำไรสุทธิในปีเดียวกัน พบว่าในปี พ.ศ. 2542 และปี พ.ศ. 2543 ที่มีอัตรากำไรขั้นต้นเท่ากับร้อยละ 32.86 และ ร้อยละ 32.13 แต่มีอัตรากำไรสุทธิเท่ากับ ร้อยละ 6.27 และ ร้อยละ 5.29 ซึ่งต่ำกว่าปี พ.ศ. 2540 ที่มีอัตรากำไรขั้นต้นเพียง ร้อยละ 29.63 แต่กลับมีอัตรากำไรสุทธิมากกว่าเท่ากับร้อยละ 8.35 บ่งบอกว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารในทิศทางที่ลดลง ดังนั้นบริษัทควรที่จะพิจารณาถึงนโยบายในการควบคุมค่าใช้จ่าย เช่น พยายามลดหรือตัดค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่ไม่จำเป็นลง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสร้างผลกำไรที่ดีให้แก่บริษัท

ในส่วนของการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 12.54 ซึ่งสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยรับจากสถาบันการเงิน แสดงให้เห็นถึงการบริหารสินทรัพย์ที่มีอยู่ของบริษัทเพื่อทำกำไรได้อย่างมีประสิทธิภาพ บริษัทสามารถบริหารสินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดในปี พ.ศ. 2541 โดยมีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเท่ากับ ร้อยละ 22.52 สำหรับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของ

บริษัทโดยเฉลี่ย 5 ปี เท่ากับ ร้อยละ 15.56 เป็นอัตราผลตอบแทนที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับการลงทุนอย่างอื่น เช่น การฝากเงินกับสถาบันการเงิน หรือการลงทุนในการซื้อพันธบัตรรัฐบาล

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด พบว่าอัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง และอัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัทยังอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แต่ถึงกระนั้นบริษัทจะต้องระมัดระวังในเรื่องการบริหารลูกหนี้การค้าและสินค้าคงเหลือให้สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วด้วยเพื่อป้องกันปัญหาเรื่องสภาพคล่องและสมรรถภาพในการดำเนินงานที่อาจเกิดขึ้นได้ แต่ในส่วนของอัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไรมีการปรับตัวในทิศทางที่ลดลงโดยเกิดจากการบริหารต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

1.4 บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด

จากข้อมูลในงบการเงินของบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด ในภาคผนวกหน้า 172-173 สามารถนำมาวิเคราะห์ผลการดำเนินงานได้ดังนี้

การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ เป็นวิธีที่ใช้ค้นหาข้อเท็จจริงของการดำเนินงานเกี่ยวกับโครงสร้างของงบการเงิน และเกี่ยวกับความเจริญเติบโต หรือการขยายตัวของธุรกิจ โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไป สามารถแยกการวิเคราะห์ได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่

การวิเคราะห์ตามแนวนอน จะเป็นเครื่องมือให้เห็นความเจริญเติบโตหรือการขยายตัวของธุรกิจ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตาราง 19 และ 20

ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบดุลตามแนวนอน-บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : พันบาท

งบดุล	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์หมุนเวียน	40,402	44,645	46,716	81,193	60,131	54,617
ร้อยละ	0.00	10.50	15.63	100.96	48.83	35.19
สินทรัพย์ถาวร	35,187	32,974	31,924	31,432	54,359	37,175
ร้อยละ	0.00	(6.29)	(9.27)	(10.67)	54.49	5.65
สินทรัพย์อื่น	308	39	264	393	26,532	5,507
ร้อยละ	0.00	(87.35)	(14.28)	27.35	8,504.20	1,685.99
สินทรัพย์รวม	75,897	77,658	93,904	128,018	143,422	103,780
ร้อยละ	0.00	2.32	23.73	68.67	88.97	36.74
หนี้สินหมุนเวียน	5,589	9,190	8,795	12,000	22,801	11,675
ร้อยละ	0.00	64.45	57.38	114.72	308.00	108.91
หนี้สินระยะยาว	21,533	0	0	0	0	4,307
ร้อยละ	0.00	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(80.00)
หนี้สินรวม	27,123	9,190	8,795	12,000	22,801	15,982
ร้อยละ	0.00	(66.12)	(67.57)	(55.76)	(15.93)	(41.08)
ส่วนของผู้ถือหุ้น	48,775	68,468	85,109	116,018	120,621	87,798
ร้อยละ	0.00	40.38	74.49	137.87	147.30	80.01

จากตารางที่ 19 จะสังเกตเห็นว่าแนวโน้มของส่วนของผู้ถือหุ้นในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2544 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 80.01 และในขณะเดียวกันแนวโน้มของหนี้สินรวมก็ลดลงเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 41.08 แสดงว่าแหล่งเงินทุนของบริษัทส่วนใหญ่ได้มาจากการสนับสนุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท สำหรับส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นนั้น เนื่องจากบริษัทมีเริ่มได้รับผลกำไรจากการประกอบการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา และในปี พ.ศ. 2544 บริษัทได้ทำการเพิ่มทุนจากเดิม 110,000 หุ้นเป็น 225,000 หุ้น โดยเป็นการนำกำไรสะสมที่มีอยู่มาลงทุน(Re-Investment) และได้จ่ายเงินปันผลที่เป็นส่วนต่างจากกำไรสะสมที่นำไปลงทุนแก่ผู้ถือหุ้นในปี พ.ศ. 2544 เป็นจำนวน 23 ล้านบาท(บริษัทมีการเพิ่มทุน 44 ล้านบาท และประกาศจ่ายเงินปันผล 67 ล้านบาท) และในส่วน ofหนี้สินรวมของบริษัทที่มีแนวโน้มลดลงนั้นพบว่าเป็นหนี้ระยะยาวที่ลดลงมิใช่หนี้สินหมุนเวียน เพราะแนวโน้มของหนี้สินหมุนเวียนนั้นกลับเพิ่มขึ้น หนี้สินระยะยาวที่ลดลงนั้นเป็นหนี้สินที่เกิดจากการกู้ยืมเงินจากบริษัทใหญ่ในประเทศฝรั่งเศสในปี พ.ศ. 2540 เพื่อการก่อสร้างอาคารโรงงาน โดยบริษัทได้ทำสัญญา

กู้ยืมเงินเป็นเงินต่างประเทศ มีอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5.2 ต่อปี กำหนดชำระคืนทุกๆ 3 เดือน บริษัทได้ชำระจนครบภายในปี พ.ศ. 2541 และไม่มีการก่อหนี้ระยะยาวอีกเลยตั้งแต่ในช่วงปี พ.ศ.2541-2544 และในส่วนของหนี้สินหมุนเวียนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นนั้น เป็นรายการของภาษีค้างจ่าย และค่าใช้จ่ายค้างจ่ายเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2544 มีหนี้สินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 จากการศึกษาในรายละเอียด พบว่าบริษัทมีรายการของภาษีค้างจ่ายถึง 10 ล้าน และรายการค่าบริหารค้างจ่ายกับบริษัทใหญ่และบริษัทที่เกี่ยวข้องถึง 5 ล้านบาท

สำหรับสินทรัพย์รวมนั้น พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2541-2543 สินทรัพย์ส่วนที่เพิ่มคือสินทรัพย์หมุนเวียน ได้แก่ เงินสดและเงินฝาก ลูกหนี้การค้า และสินค้าคงเหลือ สินทรัพย์หมุนเวียนมีการขยายตัวจากปี พ.ศ. 2540 ด้วยอัตราร้อยละ 10.50 ร้อยละ 15.63 ร้อยละ 100.96 ตามลำดับ ส่วนในปีพ.ศ. 2544 การขยายตัวของสินทรัพย์หมุนเวียนลดลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวของสินทรัพย์หมุนเวียนในปี พ.ศ. 2543 โดยมีการขยายตัวเท่ากับร้อยละ 48.83 พบว่าบริษัทถือเงินสดและเงินฝากลดลงมากจากปี พ.ศ. 2543 ในส่วนของการขยายตัวของสินทรัพย์ถาวรและสินทรัพย์อื่นพบว่าในปี พ.ศ. 2544 มีอัตรการเติบโตสูงที่สุดเท่ากับอัตราร้อยละ 54.49 และ ร้อยละ 8,504.20 อันเนื่องมาจากการเพิ่มทุนเพื่อขยายกิจการของบริษัททำให้มีการลงทุนเพิ่มในสินทรัพย์ถาวรในส่วนของ อาคาร เครื่องจักรและอุปกรณ์โรงงาน เพิ่มขึ้น และในส่วนของสินทรัพย์อื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นส่วนของที่ดินที่บริษัทซื้อไว้แต่ยังมิได้ใช้งาน

ตารางที่ 20 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวนอน-บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : พันบาท

งบกำไรขาดทุน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการขาย	75,217	101,387	101,199	123,550	158,439	111,959
ร้อยละ	0.00	34.79	34.54	64.26	110.64	48.85
รายได้อื่น	670	4,301	2,466	3,342	1,846	2,525
ร้อยละ	0.00	541.75	267.95	398.77	175.41	276.77
ต้นทุนการขาย	47,323	70,730	64,043	75,239	103,037	72,074
ร้อยละ	0.00	49.46	35.33	58.99	117.73	52.30
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	12,847	13,099	20,039	15,279	26,099	17,473
ร้อยละ	0.00	1.96	55.98	18.93	103.14	36.00
ดอกเบี้ยจ่าย	0	1,551	0	0	0	310
ร้อยละ	0.00	0.00	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(80.00)
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	10,966	17,938	16,641	30,909	25,315	20,354
ร้อยละ	0.00	63.58	51.75	181.86	130.85	85.61

จากตารางที่ 20 ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวนอนของบริษัท เอ็ม.เค.จิวเวลรี่ จำกัด พบว่ารายได้ค่าขายของบริษัทที่ได้มาจากการจำหน่ายสินค้าเครื่องประดับกาย สำเร็จรูปและกึ่งสำเร็จรูปเพื่อการส่งออก โดยมีทั้งเครื่องประดับแท้ที่ทำด้วยเงินและประดับอัญมณีแท้ และ เครื่องประดับเทียม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ.2540 เฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 48.85 การผลิตและส่งออกของ บริษัทเป็นการผลิตเพื่อส่งออกไปยังบริษัทใหญ่และบริษัทที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในประเทศฝรั่งเศส โดยให้บริษัทในประเทศไทยเป็นฐานการผลิต การดำเนินนโยบายทางการตลาดจะเป็นในส่วนของบริษัทใหญ่ และบริษัทที่เกี่ยวข้องเป็นผู้จัดการ บริษัทเพียงแต่มีหน้าที่ในการผลิตตามคำสั่งซื้อที่ได้รับจากบริษัทใหญ่ และบริษัทที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ดังนั้นการที่ยอดขายเพิ่มขึ้นก็เป็นผลสืบเนื่องมาจากบริษัทใหญ่และบริษัทที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศสามารถขยายยอดขายได้มากขึ้น อัน ขึ้นอยู่กับตลาดผู้บริโภคในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นประเทศที่เป็นผู้นำทางด้านแฟชั่นว่ามีแนวโน้มเป็นอย่างไร แต่สำหรับยอดขายของปีพ.ศ. 2541 ที่เพิ่ม จากปี พ.ศ. 2540 ในอัตราร้อยละ 34.79 ส่วนหนึ่งมาจากการเพิ่มขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนระบบแลกเปลี่ยนเงินตราจากแบบตรกร้าเงินมาเป็นแบบลอยตัว จึงทำให้ยอดขายของบริษัทเมื่อเทียบเป็นเงินบาทมีมูลค่าสูงขึ้น ด้วย ส่วนรายได้อื่นที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ย ร้อยละ 276.77 เกิดจากกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน

สำหรับต้นทุนขายของบริษัทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 เท่ากับ ร้อยละ 49.46 ร้อยละ 35.33 ร้อยละ 58.99 และ ร้อยละ 117.73 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 ตามลำดับ

โดยเฉลี่ยแล้วมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 52.30 เป็นการเพิ่มขึ้นตามรายได้ค่าขายที่เพิ่มขึ้น และในส่วนของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารซึ่งได้รวมรายการผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ด้วย มีอัตรากาเรเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2540 โดยเฉลี่ยร้อยละ 36 เป็นที่น่าสังเกตว่าในปี พ.ศ. 2542 บริษัทมีอัตรากาเรขายตัวของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารสูงมากเท่ากับ ร้อยละ 55.98 เมื่อเทียบกับการขยายตัวของรายได้ค่าขายที่มีอัตรากาเรขายตัวเพียง ร้อยละ 34.54 และในขณะเดียวกันเมื่อเปรียบเทียบการขยายตัวของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารของปี พ.ศ. 2542 กับปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นปีที่มีการขยายตัวของรายได้ค่าขายในอัตราที่ใกล้เคียงกัน พบว่าการขยายตัวของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารของบริษัทในปี พ.ศ. 2541 เท่ากับร้อยละ 1.96 เท่านั้น เมื่อเทียบกับรายได้ค่าขายในการขายและบริหารในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งต่ำกว่าการขยายตัวของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารในพ.ศ. 2542 เป็นอย่างมาก จากการศึกษาในรายละเอียดพบว่าบริษัทได้ว่าจ้างบริหารงานกับบริษัทใหญ่และบริษัทที่เกี่ยวข้องเริ่มตั้งแต่ปีพ.ศ. 2542 เพื่อวัตถุประสงค์ในการบริหารงานด้านบัญชี คอมพิวเตอร์ การเงิน และอื่นๆ ทำให้บริษัทต้องจ่ายค่าตอบแทนในการว่าจ้างเท่ากับ 10.19 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2542 และยังมีการว่าจ้างต่อในปี พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2544 ด้วย สำหรับการเปรียบเทียบตามแนวโน้มของรายการดอกเบี้ยจ่ายนั้น ผู้ศึกษาได้ใช้ปี พ.ศ. 2541 เป็นปีฐานเนื่องจากในปี พ.ศ. 2540 กิจการได้บันทึกดอกเบี้ยจ่ายเป็นต้นทุนของอาคารระหว่างก่อสร้างทั้งหมด ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะเปรียบเทียบโดยใช้ปี พ.ศ. 2540 เป็นปีฐานได้ พบว่าบริษัทจ่ายชำระคืนเงินกู้ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2541 จึงทำให้บริษัทมีรายการดอกเบี้ยจ่ายเกิดขึ้นเฉพาะภายใน พ.ศ. 2541 เท่านั้น สำหรับผลการดำเนินงานระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 เกิดผลกำไรสุทธิทุกปี เฉลี่ยแล้วเท่ากับ ร้อยละ 85.61 สืบเนื่องมาจากรายได้ค่าขายที่เพิ่มขึ้น

การวิเคราะห์ตามแนวดิ่ง จะเป็นเครื่องมือให้เห็นถึงโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจในปีบุคคล และเป็นการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 21 และ 22

จากตารางที่ 21 การวิเคราะห์งบดุลตามแนวดิ่งของบริษัท เอ็ม.ค. จิวเวลรี่ จำกัด เมื่อวิเคราะห์ถึงอัตราส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ พบว่าบริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนมากที่สุด บริษัทมีสัดส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนในปี พ.ศ. 2540-2544 เท่ากับ ร้อยละ 52.23 ร้อยละ 57.49 ร้อยละ 49.75 ร้อยละ 63.42 และ ร้อยละ 41.93 ตามลำดับ โดยมีโครงสร้างของสินทรัพย์หมุนเวียนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 52.63 เมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมทั้งหมด รองมาเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรในอัตราร้อยละ 46.36 ร้อยละ 42.46 ร้อยละ 34.00 ร้อยละ 24.55 และ ร้อยละ 37.90 ตามลำดับเมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมทั้งหมด สินทรัพย์หมุนเวียน ส่วนใหญ่ที่บริษัทลงทุน คือ ลูกหนี้การค้ามีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 18.26 และเงินสดและเงินฝากธนาคารมีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 19.49 เทียบกับสินทรัพย์รวมทั้งหมด สัดส่วนการถือเงินสดและเงินฝากธนาคารเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2544 สัดส่วนการถือเงินสดและเงินฝากธนาคารของบริษัทลดลงเหลือเท่ากับ ร้อยละ 7.88 เนื่องจากในปี พ.ศ. 2544 บริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเพื่อขยายกิจการเพิ่มและมีการจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้น ในปีเดียวกัน โดยได้อาศัยเงินทุนจากเงินสดจากกิจกรรมการดำเนินงานของบริษัทเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงทำให้จำนวนเงินสดและเงินฝากธนาคารของบริษัทลดลง ในส่วนของสินทรัพย์อื่น พบว่าสินทรัพย์อื่นของบริษัทในปี พ.ศ. 2544 มีสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ.2540-2543 ที่ผ่านมา เนื่องจากมีการซื้อที่ดินเพิ่มเติมแต่ยังมีได้นำมาใช้งาน บริษัทจึงได้บันทึกไว้ในส่วนของสินทรัพย์อื่น

ทางด้านหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าการจัดหาแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่ของบริษัทได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในด้วยการออกหุ้นมากกว่าการก่อหนี้ระยะยาวและระยะสั้น โดยมีโครงสร้างของส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 85.14 ประกอบด้วยทุนที่เรียกชำระแล้วร้อยละ 51.25 และกำไรสะสมร้อยละ 33.89 เมื่อเทียบกับหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นรวม ทุนที่เรียกชำระแล้วมีอัตราสูงสุดในปี พ.ศ. 2544 เท่ากับ ร้อยละ 62.75 เนื่องจากการเพิ่มทุนของบริษัท สำหรับแหล่งเงินทุนจากการก่อหนี้มีสัดส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 14.86 โดยเป็นหนี้สินหมุนเวียนเป็นส่วนใหญ่ มีสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 10.68 ส่วนใหญ่แล้วเป็นรายการของค่าใช้จ่ายค้างจ่ายทางด้านภาษีและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานที่ต้องจ่ายให้บริษัทใหญ่และบริษัทที่เกี่ยวข้อง และในส่วนของกรก่อหนี้ระยะยาว พบว่าบริษัทมีการกู้เงินจากบริษัทใหญ่ในประเทศฝรั่งเศสเพียงครั้งเดียวเพื่อการก่อสร้างอาคารโรงงาน ดังนั้นจึงทำให้สัดส่วนของหนี้สินรวมของบริษัทมีมากที่สุดในปี พ.ศ. 2540 เท่ากับร้อยละ 35.74 และลดลงในปีถัดไปเนื่องจากการชำระคืนหนี้สินระยะยาวพร้อมดอกเบี้ยจ่ายที่เหลือทั้งหมดในปีพ.ศ. 2541 จะเห็นว่าบริษัทมีจำนวนของส่วนของผู้ถือหุ้นสูงกว่าหนี้สินรวมมาก ทำให้บริษัทประหยัดค่าใช้จ่ายในรูปของดอกเบี้ยจ่ายได้เป็นจำนวนมาก แต่ในขณะเดียวกันบริษัทก็มีการที่ต้องจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น ในตลอดช่วงเวลาที่ทำการศึกษา พบว่าบริษัทได้ประกาศจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นในปี พ.ศ. 2544 ในจำนวนที่สูงถึง 67 ล้านบาท ซึ่งเท่ากับ 296.50 บาทต่อหุ้น

ตารางที่ 22 แสดงการวิเคราะห์กำไรขาดทุนตามแนวดิ่ง-บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย: ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการขาย	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
ต้นทุนขาย	62.92	69.76	63.28	60.90	65.03	64.38
กำไรขั้นต้น	37.08	30.24	36.72	39.10	34.97	35.62
รายได้อื่น	0.89	4.24	2.44	2.71	1.16	2.26
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	23.40	12.92	19.80	12.37	16.47	16.46
ค่าใช้จ่ายอื่น	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)จากการดำเนินงาน	14.58	21.56	19.35	29.44	19.66	21.42
ดอกเบี้ยจ่าย	0.00	1.53	0.00	0.00	0.00	0.28
กำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษี	14.58	20.03	19.35	29.44	19.66	21.14
ภาษีเงินได้	0.00	2.34	2.91	4.42	3.68	2.97
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	14.58	17.69	16.44	25.02	15.98	18.18

จากตารางที่ 22 การวิเคราะห์หั่งงบกำไรขาดทุนตามแนวดิ่งของบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 พบว่าโครงสร้างของงบกำไรขาดทุนของบริษัทที่มีสัดส่วนของต้นทุนขายมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายได้ค่าขาย โดยเฉลี่ย 5 ปี ต้นทุนขายมีอัตราส่วนเท่ากับ ร้อยละ 64.38 เป็นต้นทุนค่าวัตถุดิบ และต้นทุนแรงงานเป็นส่วนใหญ่ พบว่าบริษัทมีอัตรากำไรขั้นต้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 35.62 โดยบริษัทสามารถนำกำไรขั้นต้นที่ได้ไปจัดสรรชำระแก่ค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้อย่างเพียงพอ ส่วนค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารซึ่งได้รวมรายการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้แล้วมีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 16.46 ดอกเบี้ยจ่ายเฉลี่ย ร้อยละ 0.34 และภาษีเฉลี่ย ร้อยละ 2.97 ส่งผลให้เกิดผลกำไรสุทธิโดยเฉลี่ย 5 ปี เท่ากับ ร้อยละ 18.18 บริษัทมีสัดส่วนของกำไรสุทธิสูงสุดในปี พ.ศ. 2543 เท่ากับ ร้อยละ 25.02 มากกว่าสัดส่วนของกำไรในปี พ.ศ. 2544 ที่เป็นปีที่บริษัทสามารถทำยอดขายได้มากที่สุดในช่วงระยะ 5 ปีที่ได้ทำการศึกษา สาเหตุเนื่องจากบริษัทสามารถควบคุมต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารได้ดีกว่าปีอื่นๆ และในขณะเดียวกันปี พ.ศ. 2540 เป็นปีที่บริษัทมีสัดส่วนของกำไรสุทธิต่ำที่สุดเท่ากับ ร้อยละ 14.58 ทั้งๆที่บริษัทไม่มีค่าใช้จ่ายทางภาษี เนื่องจากได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอยู่ ณ ขณะนั้น และไม่มีค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยเนื่องจากบริษัทได้รวมต้นทุนค่าดอกเบี้ยจ่ายสำหรับการก่อหนี้สินระยะยาวเป็นต้นทุนของอาคารไว้แล้ว สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในปี พ.ศ. 2540 บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารอยู่ในอัตราส่วนที่สูงถึงร้อยละ 23.40 โดยได้รวมผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารถึงร้อยละ 6.32 เมื่อเทียบกับรายได้จากการขาย สำหรับโครงสร้างของงบกำไรขาดทุนของบริษัท จะสังเกตเห็นว่าบริษัทเริ่มมีรายจ่ายเกี่ยวกับภาษีเงินได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เนื่องจากบริษัทได้รับการ

ส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้ได้รับยกเว้นการเสียเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 6 ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้ โดยปี พ.ศ. 2540 เป็นปีสุดท้ายที่บริษัทได้รับการยกเว้น หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2541-2544 เป็นช่วงการส่งเสริมการลงทุนในระยะที่สอง โดยบริษัทได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีเงินได้ คือ ให้ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิจากการลงทุน ในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตรากกติ มีกำหนดเวลาห้าปี และได้รับอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินเป็นจำนวนร้อยละห้าของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการส่งออกเป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่มียาได้จากการประกอบกิจการนั้น ทั้งนี้รายได้จากการส่งออกของปีนั้นๆจะต้องไม่ต่ำกว่ารายจากการส่งออกเฉลี่ยของสามปีย้อนหลังยกเว้นสองปีแรก ดังนั้นจึงทำให้บริษัทมีรายจ่ายทางด้านภาษีเพิ่มขึ้นมาในปี พ.ศ. 2541-2544 ซึ่งก็เป็นอัตรากกติที่ต่ำกว่าอัตรากกติทำให้สามารถประหยัดค่าใช้จ่ายทางด้านภาษีลงได้

สรุปโดยเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 บริษัทมีส่วนของต้นทุนขายในอัตราร้อยละ 64.38 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเท่ากับ ร้อยละ 16.46 และ กำไรสุทธิในอัตราร้อยละ 18.18 เมื่อเทียบกับรายได้ค่าขาย

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของสองรายการของงบการเงินที่สนใจ เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงต่างๆ ของรายการว่าสัมพันธ์มีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งจะทำให้ผู้วิเคราะห์ทราบถึงสัดส่วนต่างๆ ในการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การประเมินค่าความเสี่ยงของธุรกิจ สำหรับบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด มีอัตราส่วนทางการเงินดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน-บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด

อัตราส่วน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
1. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (เท่า)						
- อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	7.23	4.86	5.31	6.77	2.64	4.96
- อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว	5.11	3.39	3.70	5.46	1.67	3.56
2. อัตราส่วนแสดงสภาพเสถียร (เท่า)						
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.36	0.12	0.09	0.09	0.16	0.15
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	0.56	0.13	0.10	0.10	0.19	0.17
- อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย	0.00	14.09	0.00	0.00	0.00	80.37
3. อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน						
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม	0.99	1.31	1.08	0.97	1.10	1.08
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน	1.86	2.27	2.17	1.52	2.63	2.05
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์ถาวร	2.14	3.07	3.17	3.93	2.91	3.01
- ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บหนี้ (วัน)	67	54	43	77	61	61
- ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงเหลือ (วัน)	83	59	69	68	73	70
4. อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร (ร้อยละ)						
- อัตรากำไรขั้นต้น	37.08	30.24	36.72	39.10	34.97	35.62
- อัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี	14.58	21.56	19.35	29.44	19.66	22.27
- อัตรากำไรสุทธิ	14.58	17.69	16.44	25.02	15.98	19.03
- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม	14.45	23.10	17.72	24.14	17.65	20.53
- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	22.48	26.20	19.55	26.64	20.99	24.26

จากตารางที่ 23 สามารถวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด ได้

ดังนี้

อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง

บริษัทมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2540-2544 เท่ากับ 4.96 เท่า และเมื่อทำการตัดในส่วนของการขายสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆออกไปเพื่อให้คงเหลือรายการเงินสดและเงินฝากธนาคารกับลูกหนี้การค้า เพื่อหาอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วที่สามารถวัดสภาพคล่องของกิจการได้ดีกว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน พบว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เท่า แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงที่สามารถเป็นหลักประกันให้กับเจ้าหนี้ได้เป็นอย่างดีเท่ากับ 3.56 บาท สำหรับหนี้สินหมุนเวียน 1 บาทที่บริษัทมีอยู่ จะสังเกตเห็นว่าในปี พ.ศ. 2544 บริษัทมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน

และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วเท่ากับ 2.64 เท่า และ 1.67 เท่า เป็นอัตราที่ต่ำกว่าอัตราส่วนเฉลี่ยของบริษัท ทั้งนี้เนื่องจากในปี พ.ศ. 2544 บริษัทมีการก่อหนี้สินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นและส่วนใหญ่เป็นรายการ ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย ในขณะที่เดียวกันบริษัทถือเงินสดและเงินฝากธนาคารอันเป็นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงที่สุดลดลง ดังนั้นจึงทำให้เจ้าหนี้ของบริษัทได้รับความคุ้มครองจากสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัทลดลง เพราะฉะนั้นจากการที่บริษัทถือเงินสดและเงินฝากธนาคารลดลงในปี พ.ศ. 2544 และในขณะเดียวกันบริษัทมีลูกหนี้การค้าและสินค้าคงเหลือมากขึ้น จึงทำให้โครงสร้างของสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัทเปลี่ยนไปจากเคยมีเงินสดและเงินฝากธนาคารเป็นองค์ประกอบที่มากที่สุด แต่ในปี พ.ศ. 2544 บริษัทมีจำนวนของลูกหนี้การค้าเป็นองค์ประกอบมากที่สุด และสินค้าคงเหลือรองลงมา สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบงบดุลตามแนวดิ่ง (ตามตารางที่ 21) ดังนั้นจึงทำให้ประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่องของบริษัทขึ้นอยู่กับการบริหารลูกหนี้การค้าและสินค้าคงเหลือให้สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว เป็นสำคัญ

โดยสรุปแล้วถึงแม้สภาพคล่องของบริษัทจะเริ่มลดลงในปี พ.ศ.2544 แต่โดยรวมแล้วสภาพคล่องของบริษัทที่อยู่ยังในเกณฑ์ที่ดี ที่จะสามารถคุ้มครองความเสี่ยงให้แก่เจ้าหนี้ได้ แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับการบริหารลูกหนี้และสินค้าคงเหลือของบริษัทให้สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง

จากอัตราส่วนในการวิเคราะห์สภาพเสี่ยง พบว่าอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.17 เท่า แสดงว่าเงินทุนส่วนใหญ่ที่บริษัทนำมาใช้ในการดำเนินงานและลงทุนในสินทรัพย์ได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในจากส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนของกำไรสะสมที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากผลประกอบการที่เป็นกำไรมากกว่าการก่อหนี้สินกับแหล่งเงินทุนภายนอก สำหรับปี พ.ศ. 2540 บริษัทมีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมากกว่าอัตราเฉลี่ยคือ เท่ากับ 0.56 เท่า สาเหตุเกิดจากในปี พ.ศ. 2540 บริษัทมีการกู้ยืมเงินจากบริษัทใหญ่ที่อยู่ในประเทศฝรั่งเศสเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่อสร้างอาคาร ดังนั้นจึงทำให้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทสูงกว่าอัตราส่วนเฉลี่ย และทำให้บริษัทมีภาระดอกเบี้ยที่จะต้องจ่ายให้บริษัทใหญ่ในปี พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2541 แต่สำหรับดอกเบี้ยจ่ายในปี พ.ศ. 2540 บริษัทได้บันทึกเป็นต้นทุนของอาคารไว้แล้ว และในส่วนของดอกเบี้ยจ่ายในปี พ.ศ. 2541 ที่ได้บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายไว้ในงบกำไรขาดทุน เมื่อวิเคราะห์อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการจ่ายดอกเบี้ยนั้น มีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ 14.09 เท่า ทำให้ทราบว่าในปี พ.ศ. 2541 บริษัทมีรายได้ก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเป็นจำนวน 14.09 เท่าของดอกเบี้ยที่ต้องจ่าย แต่หลังจากปี พ.ศ. 2541 ไปแล้วจนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2544 บริษัทก็ได้ทำการกู้เงินอีกแต่อย่างไร ทำให้ไม่มีภาระดอกเบี้ยที่ต้องจ่าย

สำหรับด้านการจัดโครงสร้างโดยรวมของสินทรัพย์ทั้งหมด พบว่ามีการอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยเท่ากับ 0.15 เท่า แสดงว่าเงินทุนที่จัดสรรในสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัท 1 บาท นั้นมา

จากการก่อหนี้ภายนอกแค่เพียง 0.15 บาท ส่วนอีก 0.85 บาท ได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงได้ว่าการจัดสรรเงินทุนที่นำมาใช้ในสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัทมาจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเมื่อพิจารณาการวิเคราะห์สภาพเสี่ยงสรุปได้ว่าบริษัท ไม่มีความเสี่ยงในการชำระหนี้แก่แหล่งเงินทุนภายนอก เนื่องจากบริษัทมีแหล่งสนับสนุนเงินทุนภายในที่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทที่ได้มาจากการออกหุ้นสามัญ และส่วนของกำไรสะสมที่เพิ่มขึ้น

อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน

จากการวิเคราะห์สมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัท พบว่าอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทเฉลี่ยเท่ากับ 1.08 เท่า หมายความว่าบริษัทลงทุนในสินทรัพย์รวม 1 บาท จะสามารถสร้างยอดขายให้แก่บริษัทได้ 1.08 บาท และเมื่อพิจารณาอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนซึ่งจะชี้ให้เห็นถึงความคล่องตัวของกิจการ พบว่าบริษัทมีอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนโดยเฉลี่ย เท่ากับ 2.05 เท่า ในปี พ.ศ. 2543 บริษัทมีอัตราส่วนของยอดขายต่อสินทรัพย์รวมกับอัตราส่วนของยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนต่ำที่สุด เนื่องจากในปี พ.ศ. 2543 บริษัทมีอัตราการขยายตัวของสินทรัพย์หมุนเวียนมาก ซึ่งมากกว่าอัตราการขยายตัวของยอดขาย โดยสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ห้วงบุคคลและงบกำไรขาดทุนตามแนวนอน (ตามตารางที่ 19 และ 20) ดังนั้นจึงทำให้ประสิทธิภาพในการหมุนของสินทรัพย์หมุนเวียนเพื่อเกิดเป็นยอดขายของบริษัทในปี พ.ศ. 2543 ต่ำ แต่ก็ได้เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2544 เนื่องจากยอดขายที่สูงขึ้น และในขณะเดียวกันสินทรัพย์หมุนเวียนก็น้อยลง สินทรัพย์หมุนเวียนที่น้อยลงนั้นเป็นรายการของเงินสดและเงินฝากธนาคาร ส่วนรายการของลูกหนี้การค้าและสินค้าคงเหลือมิได้ลดลง แต่กลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น ดังนั้นการจะพิจารณาว่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทดีหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงประสิทธิภาพในการบริหารลูกหนี้และสินค้าของบริษัทด้วย เมื่อวิเคราะห์ระยะเวลาถ่วงเฉลี่ยในการเก็บหนี้ พบว่าในช่วงเวลาที่ได้ทำการศึกษา บริษัทมีระยะเวลาถ่วงเฉลี่ยในการเก็บหนี้ตลอดระยะเวลา 5 ปีไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก เฉลี่ยแล้วเท่ากับ 61 วัน แม้ว่าบริษัทจะมียอดขายเพิ่มขึ้นแต่ก็สามารถรักษาประสิทธิภาพในการเรียกเก็บหนี้ได้ดี และเมื่อวิเคราะห์ระยะเวลาถ่วงเฉลี่ยในการเก็บรักษาสินค้าคงเหลือ พบว่าบริษัทสามารถบริหารสินค้าคงคลังให้สามารถหมุนไปเป็นยอดขายได้เร็วขึ้น แสดงถึงความมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงคลังที่ดีขึ้นจากระยะเวลา 83 วัน ในปี พ.ศ. 2540 ลดลงเหลือระยะเวลาเท่ากับ 59 วัน 69 วัน 68 วัน และ 73 วัน ในปี พ.ศ. 2541-2544 ตามลำดับ ในส่วนของอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์ถาวร พบว่าบริษัทมีอัตราส่วนเฉลี่ยแล้วเท่ากับ 3.01 เท่า ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร 1 บาท ก่อให้เกิดยอดขายเท่ากับ 3.01 บาท ซึ่งสูงกว่าเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่ได้ลงทุนไป

โดยสรุปแล้วสมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัทอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ถึงแม้ว่าบริษัทจะมีแนวโน้มจำนวนของลูกหนี้และสินค้าคงเหลือเพิ่มสูงขึ้น แต่บริษัทก็ยังมีความสามารถในการบริหารลูกหนี้

และสินค้าคงคลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในส่วนของ การใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่บริษัทก็สามารถทำให้เกิดยอดขายได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิภาพเช่นกัน

อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร

จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำกำไรของบริษัทในส่วนของกำไรสัมพันธ์กับยอดขาย ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการควบคุมค่าใช้จ่าย การทำกำไรจากยอดขาย พบว่าอัตราส่วนกำไรขั้นต้นของบริษัทมีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 35.62 โดยอัตรากำไรขั้นต้นมีจำนวนลดลงในปี พ.ศ.2541 สลับกับเพิ่มขึ้นและลดลงอีกในปี พ.ศ. 2544 บ่งบอกถึงความมีประสิทธิภาพในการบริหารต้นทุนของบริษัทที่ยังไม่คงที่และสม่ำเสมอ ต้นทุนส่วนใหญ่เป็นต้นทุนทางด้านค่าแรงและวัตถุดิบซึ่งราคาของวัตถุดิบจะมีการปรับขึ้นหรือลดลงตามอัตราแลกเปลี่ยน ในส่วนของอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีและอัตรากำไรสุทธิของบริษัทนั้นมีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 21.42 และ ร้อยละ 18.18 เมื่อพิจารณาในแต่ละปีพบว่าในปี พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นปีที่บริษัทควรจะมีผลกำไรสุทธิและอัตรากำไรสุทธิสูงสุดเนื่องจากมียอดขายสูงสุดก็กลับไม่เป็นเช่นนั้น ทั้งนี้เนื่องจากต้นทุนขายที่เพิ่มขึ้นและในขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารก็เพิ่มขึ้น โดยมีสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับยอดขาย ดังนั้นจึงทำให้การดำเนินงานของบริษัทมีผลกำไรลดลง ทั้งนี้บริษัทควรที่จะพิจารณาถึงนโยบายในการควบคุมค่าใช้จ่าย เช่น พยายามลดหรือตัดค่าใช้จ่ายบางอย่างที่ไม่จำเป็นลง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสร้างผลกำไรที่ดีให้แก่บริษัท

ในส่วนของ การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรจากเงินลงทุนในรูปแบบของเงินลงทุนในสินทรัพย์รวมและส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทโดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 19.61 ซึ่งสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยรับจากสถาบันการเงิน โดยได้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่บริษัทได้เป็นอย่างดี สำหรับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทโดยเฉลี่ย 5 ปี เท่ากับ ร้อยละ 23.18 เป็นอัตราผลตอบแทนที่สูงมากเมื่อเทียบกับการลงทุนอย่างอื่น เช่น การฝากเงินกับสถาบันการเงิน หรือการลงทุนในการซื้อพันธบัตรรัฐบาล จากการศึกษาพบว่าผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนตลอดระยะเวลา 5 ปี เนื่องจากบริษัทประกอบธุรกิจมีผลกำไร และในปี พ.ศ. 2543 เป็นปีที่บริษัทมีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูงสุดเท่ากับร้อยละ 26.64 และบริษัทได้มีการจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นในปี พ.ศ. 2544

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท เอ็ม.เค. จิวเออรี่ จำกัด พบว่าบริษัทไม่มีความเสี่ยงในการจ่ายชำระหนี้ให้แก่แหล่งเงินทุนภายนอก เนื่องจากบริษัทมีแหล่งเงินทุนจากผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนภายในที่ดีสนับสนุน และในส่วนของสภาพคล่องและสมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัทยังอยู่ในเกณฑ์ที่ดี การบริหารลูกหนี้และสินค้าคงเหลือมีแนวโน้มที่ดีขึ้นถึง แม้ว่าบริษัทจะมีการลงทุนใน

ถูกหนี้การค้าและสินค้าคงเหลือมากขึ้น แต่ในส่วนของอัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไรยังไม่มี ความสม่ำเสมอในเรื่องการควบคุมต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเท่าที่ควร หากสามารถ ควบคุมค่าใช้จ่ายได้ดีจะทำให้กำไรสูงขึ้น

1.5 บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด

จากข้อมูลในงบการเงินของบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด ในภาคผนวกหน้า 174-175 สามารถนำมาวิเคราะห์ผลการดำเนินงานได้ดังนี้

การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ เป็นวิธีที่ใช้ค้นหาข้อเท็จจริงของการดำเนินงานเกี่ยวกับ โครงสร้างของงบการเงิน และเกี่ยวกับความเจริญเติบโต หรือการขยายตัวของธุรกิจ โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไป สามารถแยกการวิเคราะห์ได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่

การวิเคราะห์ตามแนวนอน จะเป็นเครื่องมือให้เห็นความเจริญเติบโตหรือการขยายตัวของ ธุรกิจ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตาราง 24 และ 25

ตารางที่ 24 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบดุลตามแนวนอน-บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี จำกัด

หน่วย : พันบาท

งบดุล	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์หมุนเวียน	0	0	7,385	11,885	20,599	13,290
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	60.93	178.92	79.95
สินทรัพย์ถาวร	0	0	26,589	24,312	20,903	23,935
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	(8.56)	(21.39)	(9.98)
สินทรัพย์อื่น	0	0	118	153	18	96
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	29.82	(84.75)	(18.31)
สินทรัพย์รวม	0	0	34,093	36,350	41,520	37,321
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	6.62	21.79	9.47
หนี้สินหมุนเวียน	0	0	5,884	6,503	8,284	6,890
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	10.52	40.79	17.10
หนี้สินระยะยาว	0	0	24,139	28,051	24,460	25,550
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	16.21	1.33	5.85
หนี้สินรวม	0	0	30,022	34,554	32,744	32,440
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	15.09	9.07	8.05
ส่วนของผู้ถือหุ้น	0	0	4,070	1,797	8,776	4,881
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	(55.86)	115.61	19.91

จากตารางที่ 24 เนื่องจากบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี จำกัด เริ่มมีผลประกอบการจากการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2542 ดังนั้นผู้ศึกษาจะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มด้วยการใช้ปี พ.ศ. 2542 เป็นปีฐาน จะเห็นว่าแนวโน้มของส่วนของผู้ถือหุ้นในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542-2544 มีแนวโน้มลดลงในปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากขาดทุนจากการดำเนินงาน ทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นลดลง และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2544 เนื่องจากผลประกอบการที่เกิดผลกำไร ได้ชดเชยกับขาดทุนสะสม และทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทเพิ่มขึ้น เฉลี่ยแล้วส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น เท่ากับ ร้อยละ 19.91 และในขณะที่แนวโน้มของหนี้สินรวมก็เพิ่มขึ้น เฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 8.05 เป็นการเพิ่มขึ้นของหนี้สินหมุนเวียนเฉลี่ย ร้อยละ 17.10 และหนี้สินระยะยาวเฉลี่ย ร้อยละ 5.85 หนี้สินหมุนเวียนที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นรายการของเจ้าหนี้การค้า และค่านายหน้าค้างจ่ายที่บริษัทมี ข้อตกลงในการจ่ายค่านายหน้าให้กับบุคคลภายนอกรายหนึ่งในต่างประเทศเพื่อให้ดำเนินความช่วยเหลือในการแนะนำและจัดหาลูกค้าให้ ส่วนหนี้สินระยะยาวที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นการก่อหนี้กับสถาบันการเงินแห่งหนึ่งภายในประเทศ โดยได้ทำการกู้ยืมในปี พ.ศ. 2543 และจะครบกำหนดในปี พ.ศ. 2547 ส่วนหนี้สินระยะยาวที่

บริษัทได้กู้ไว้แต่เดิมในปี พ.ศ. 2542 นั้นส่วนหนึ่งเป็นเงินกู้ยืมจากกรรมการบริษัทโดยมีคอกเบี้ยโดยจะชำระคืนเงินต้นทั้งหมดเมื่อครบกำหนด 3 ปี และอีกส่วนหนึ่งเป็นการยืมเงินจากกรรมการเพื่อใช้ในการดำเนินงานโดยไม่มีคอกเบี้ยและไม่มีกำหนดชำระคืนที่แน่นอน

สำหรับสินทรัพย์รวมนั้น พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 9.47 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นส่วนใหญ่ สินทรัพย์หมุนเวียนมีการขยายตัวจากปี พ.ศ. 2542 ด้วยอัตราร้อยละ 60.93 และ ร้อยละ 178.92 ในปี พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2544 ในส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีการขยายตัวนั้น ได้แก่ เงินสดและเงินฝากธนาคาร ลูกหนี้การค้า และสินค้าคงเหลือ ในส่วนของการขยายตัวของสินทรัพย์ถาวรและสินทรัพย์อื่นพบว่ามีแนวโน้มลดลงเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 9.98 และ ร้อยละ 18.31 การที่สินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยมีแนวโน้มลดลงจากปี พ.ศ.2540 นั้น เนื่องจากในช่วงปี พ.ศ.2542-2544 บริษัทมีสินทรัพย์ถาวรสุทธิลดลงสืบเนื่องมาจากค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่มีมากกว่าการลงทุนเพิ่มในสินทรัพย์ถาวร

ตารางที่ 25 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวนอน-บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : พันบาท

งบกำไรขาดทุน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการขาย	0	0	20,184	26,393	43,282	29,953
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	30.76	114.44	48.40
รายได้อื่น	0	0	679	520	294	299
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	-23.48	(56.66)	(56.03)
ต้นทุนการขาย	0	0	12,597	18,324	24,814	18,579
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	45.46	96.98	47.48
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	0	0	8,086	10,311	11,902	10,100
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	27.51	47.18	24.90
คอกเบี้ยจ่าย	0	0	330	1,302	1,328	987
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	294.13	302.18	198.77
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	0	0	(180)	(3,024)	5,532	776
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	(1,582.87)	3,178.84	531.99

จากตารางที่ 25 ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวนอนของบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด พบว่ารายได้ค่าขายของบริษัทซึ่งเป็นการขายสินค้าเครื่องประดับกายสำเร็จรูปและกึ่งสำเร็จรูปเพื่อการส่งออก มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2542 โดยเฉลี่ย 3 ปี เท่ากับ ร้อยละ 48.40 การผลิตและจำหน่ายของบริษัทเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก โดยหาลูกค้าจากการมีนายหน้าเป็นผู้จัดหาและ

แนะนำลูกค้าให้แก่บริษัทเป็นส่วนใหญ่ ยอดขายเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากบริษัทมีการส่งออกเครื่องประดับทองเหลืองในปริมาณมาก แต่ราคาของชิ้นงานทองเหลืองจะต่ำกว่าชิ้นงานเงินซึ่งขายได้มากในปี พ.ศ. 2542 ดังนั้นจึงทำให้ยอดขายของบริษัทเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่ากับ 30.76 ส่วนในปี พ.ศ. 2544 ยอดขายมีการขยายตัวสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 114.44 เป็นผลสืบเนื่องมาจากบริษัทได้ออกผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มเติมจากที่เคยทำมาจากการผลิตชิ้นงานเงิน และชิ้นงานทองเหลือง มาทำการผลิตชิ้นงานที่ทำด้วยทอง 18 เค และชิ้นงานที่ทำจากดีบุก ดังนั้นจึงทำให้บริษัทสามารถขยายตลาดในการส่งออกสินค้าได้มากในปี พ.ศ. 2544 ลูกค้าหรือตลาดส่งออกส่วนใหญ่ของบริษัท คือ ประเทศฝรั่งเศส

สำหรับต้นทุนขายของบริษัทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงที่ทำการศึกษาระหว่างปีพ.ศ. 2542-2544 เท่ากับร้อยละ 45.46 และ ร้อยละ 96.98 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2542 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้วมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 47.48 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นตามรายได้ค่าขายที่เพิ่มขึ้น ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารซึ่งได้รวมรายการผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ด้วยมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 เฉลี่ยร้อยละ 24.90 ส่วนดอกเบี้ยจ่ายจากการกู้เงินกรรมการบริษัทและสถาบันการเงินมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 198.77 ส่วนกำไรสุทธิมีการขยายตัวในอัตราที่คิดลบในปี พ.ศ. 2543 เท่ากับร้อยละ 1,582.87 และมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2544 เท่ากับร้อยละ 3,178.84 โดยเฉลี่ย 3 ปี พบว่าเป็นการขยายตัวในทิศทางที่ดีขึ้นเท่ากับร้อยละ 531.99 การขยายตัวของกำไรที่เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2544 เป็นผลมาจากการขยายตัวของยอดขาย จึงทำให้มีกำไรขั้นต้นสามารถนำไปจัดสรรค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร กับดอกเบี้ยจ่ายได้

การวิเคราะห์ตามแนวดิ่ง จะเป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจในปัจจุบัน และเป็นการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 26 และ 27

ตารางที่ 26 แสดงการวิเคราะห์งบดุลตามแนวดิ่ง-บริษัท บดู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์						
สินทรัพย์หมุนเวียน						
เงินสดในมือและเงินฝากธนาคาร	0.00	0.00	0.12	4.07	6.57	3.80
ลูกหนี้การค้า	0.00	0.00	9.01	14.68	31.61	19.23
สินค้าคงเหลือ	0.00	0.00	9.61	12.13	10.92	10.92
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	0.00	0.00	2.92	1.82	0.51	1.67
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	0.00	0.00	21.66	32.70	49.61	35.61
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สุทธิ	0.00	0.00	77.99	66.88	50.34	64.13
สินทรัพย์อื่น	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
เงินมัดจำและเงินค้ำประกัน	0.00	0.00	0.35	0.42	0.04	0.26
รวมสินทรัพย์	0.00	0.00	100.00	100.00	100.00	100.00
หนี้สิน						
หนี้สินหมุนเวียน						
เจ้าหนี้การค้าและอื่นๆ	0.00	0.00	7.25	4.28	2.24	4.43
เจ้าหนี้เงินมัดจำค่าสินค้า	0.00	0.00	2.15	1.42	0.00	1.12
ค่านายหน้าค้ำจ่าย	0.00	0.00	2.61	4.42	11.66	6.55
เงินกู้ระยะยาวส่วนที่ครบกำหนดชำระภายในหนึ่งปี	0.00	0.00	0.00	3.41	3.29	2.33
เงินประกันผลงาน	0.00	0.00	1.54	1.44	0.00	0.94
ค่าใช้จ่ายค้ำจ่ายและหนี้สินหมุนเวียนอื่น	0.00	0.00	3.71	2.91	2.76	3.10
รวมหนี้สินหมุนเวียน	0.00	0.00	17.26	17.89	19.95	18.46
เจ้าหนี้และเงินกู้ยืมจากกรรมการ	0.00	0.00	70.80	66.82	53.75	63.19
เงินกู้ยืมระยะยาว	0.00	0.00	0.00	10.34	5.16	5.27
รวมหนี้สิน	0.00	0.00	88.06	95.06	78.86	86.92
ส่วนของผู้ถือหุ้น						
ทุนที่เรียกชำระแล้ว	0.00	0.00	12.47	13.76	12.04	12.73
กำไร(ขาดทุน)สะสม	0.00	0.00	(0.53)	(8.81)	9.09	0.35
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	0.00	0.00	11.94	4.94	21.14	13.08
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	0.00	0.00	100.00	100.00	100.00	100.00

จากตารางที่ 26 การวิเคราะห์งบดุลตามแนวคิดของบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด เมื่อวิเคราะห์ถึงสัดส่วนในการลงทุนในสินทรัพย์ พบว่าบริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากที่สุด โดยมีจำนวนของสินทรัพย์ถาวรในปี พ.ศ. 2542-2544 เท่ากับ ร้อยละ 77.99 ร้อยละ 66.88 และ ร้อยละ 50.34 ตามลำดับ โดยมีโครงสร้างของสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 64.13 เมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมทั้งหมด เนื่องจากในช่วงที่ทำการศึกษาคือช่วงที่บริษัทเพิ่งเปิดดำเนินการจึงทำให้ต้องลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเพื่อการดำเนินงานมาก ได้แก่ ที่ดิน อาคาร โรงงาน เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องตกแต่งรวมทั้งเครื่องใช้สำนักงานต่างๆ รองมาเป็นการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนในอัตราร้อยละ 21.66 ร้อยละ 32.70 และ ร้อยละ 49.61 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมทั้งหมด โดยรายการสินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่ที่บริษัทลงทุน คือ ลูกหนี้การค้ามีสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 19.23 และสินค้าคงเหลือมีสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 10.92 เทียบกับสินทรัพย์รวมทั้งหมด โดยสัดส่วนลูกหนี้การค้าและสินค้าคงเหลือมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นบริษัทควรระมัดระวังในเรื่องของสภาพคล่อง เนื่องจากลูกหนี้การค้าและสินค้าคงเหลือเป็นสินทรัพย์ที่หมุนเวียนเป็นเงินได้ช้า โดยเฉพาะสินค้าคงเหลือ

สำหรับทางด้านหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าการจัดหาแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่ของบริษัทได้มาจากด้วยการการก่อหนี้สินมากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น โดยมีสัดส่วนของหนี้สินรวมเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 86.92 ประกอบด้วยหนี้สินหมุนเวียน ร้อยละ 18.46 และหนี้สินระยะยาว ร้อยละ 68.46 เมื่อเทียบกับหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นรวม สำหรับการก่อหนี้สินระยะยาวของบริษัท เป็นการยืมเงินจากกรรมการบริษัททั้งในลักษณะการกู้ยืมและการยืมโดยมีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 63.19 สำหรับการกู้ยืมถือเป็นเงินกู้ยืมกรรมการบริษัทโดยมีดอกเบี้ย และกำหนดชำระคืนเงินต้นเมื่อครบกำหนด 3 ปี ซึ่งเป็นการกู้ยืมเงินเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ในส่วนของการยืมจะถือเป็นรายการเข้าหนี้เงินยืมกรรมการที่ไม่มีดอกเบี้ยและไม่มีระยะเวลาชำระคืนแน่นอน ซึ่งเป็นการกู้ยืมเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงาน และบริษัทได้ทำการกู้ยืมระยะยาวจากสถาบันการเงินในประเทศแห่งหนึ่ง โดยมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 5.27 สำหรับเงินกู้จากสถาบันการเงินนี้บริษัทจะต้องชำระคืนให้เสร็จสิ้นภายในปี พ.ศ. 2547 ซึ่งหมายความว่าบริษัทจะต้องมีภาระดอกเบี้ยจ่ายไปจนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2547 ถ้าบริษัทไม่มีกรก่อหนี้ระยะยาวอีก และในส่วนแหล่งเงินทุนจากผู้ถือหุ้นมีสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 13.08 ซึ่งมีใช้แหล่งเงินทุนสำคัญของบริษัท

ตารางที่ 27 แสดงการวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนตามแนวดิ่ง-บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด

หน่วย : ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการขาย	0.00	0.00	100.00	100.00	100.00	100.00
ต้นทุนการขาย	0.00	0.00	62.41	69.43	57.33	62.03
กำไรขั้นต้น	0.00	0.00	37.59	30.57	42.67	37.97
รายได้อื่น	0.00	0.00	3.37	1.97	0.68	1.66
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	0.00	0.00	40.06	39.07	27.50	33.72
ค่าใช้จ่ายอื่น	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)จากการดำเนินงาน	0.00	0.00	0.89	(6.52)	15.85	5.92
ดอกเบี้ยจ่าย	0.00	0.00	1.64	4.93	3.07	3.29
กำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษี	0.00	0.00	(0.75)	(11.46)	12.78	2.62
ภาษีเงินได้	0.00	0.00	0.14	0.00	0.00	0.03
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	0.00	0.00	(0.89)	(11.46)	12.78	2.59

จากตารางที่ 27 การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนตามแนวดิ่งของบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด ระหว่างปี พ.ศ. 2542-2544 พบว่าโครงสร้างของงบกำไรขาดทุนของบริษัทมีจำนวนของต้นทุนขายมากที่สุด เมื่อเทียบกับรายได้ค่าขาย ซึ่งโดยเฉลี่ย 3 ปีมีอัตราส่วนของต้นทุนขายเท่ากับ ร้อยละ 62.03 เป็นต้นทุนค่าวัตถุดิบและต้นทุนแรงงานเป็นส่วนใหญ่ พบว่าบริษัทมีอัตราส่วนของกำไรขั้นต้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 37.97 โดยค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารได้รวมรายการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้แล้วมีสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 33.72 ดอกเบี้ยจ่ายมีสัดส่วนเฉลี่ย ร้อยละ 3.29 และภาษีมีสัดส่วนเฉลี่ย ร้อยละ 0.03 โดยเป็นค่าใช้จ่ายภาษีในปี พ.ศ. 2542 สำหรับรายได้ที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ส่งผลให้เกิดผลกำไรสุทธิเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 2.59 โดยบริษัทเริ่มมีผลประกอบการเกิดกำไรสุทธิในปี พ.ศ. 2544 เท่ากับร้อยละ 12.78 เนื่องจากยอดขายที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับบริษัทมีอัตราส่วนของต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารลดลง จึงทำให้มีกำไรขั้นต้นเพียงพอที่จะจัดสรรให้แก่ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร และเพียงพอสำหรับที่จะชำระดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงิน ส่วนในปี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2543 บริษัทมีผลประกอบการเป็นขาดทุนสุทธิ เนื่องจากบริษัทมีจำนวนต้นทุนขายมาก ทำให้กำไรขั้นต้นที่ได้รับไม่เพียงพอสำหรับการจัดสรรให้แก่ดอกเบี้ยจ่าย และค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่มีจำนวนมากเช่นกัน ดังนั้นจึงทำให้เกิดผลขาดทุนสุทธิขึ้นกับบริษัท สำหรับโครงสร้างของงบกำไรขาดทุนของบริษัทนี้จะสังเกตเห็นว่าในปี พ.ศ. 2543-2544 บริษัทไม่มีรายจ่ายเกี่ยวกับภาษีเลย เนื่องจากบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้

ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่รับการส่งเสริมการลงทุน กำหนดระยะเวลา 8 ปี นับแต่วันที่มียรายได้จากการประกอบกิจการนั้น ดังนั้นจึงทำให้บริษัทสามารถประหยัดค่าภาษีลงได้

สรุปโดยรวมแล้วโดยเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. 2542-2544 ต้นทุนขายของบริษัทมีอยู่ในอัตราร้อยละ 62.03 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเท่ากับ ร้อยละ 33.72 และ กำไรสุทธิในอัตราร้อยละ 2.59 เมื่อเทียบกับรายได้ค่าขาย เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละปีแล้ว พบว่าบริษัทมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ดีสำหรับสัดส่วนของต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่ลดลง และกำไรสุทธิที่เพิ่มขึ้น

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของสองรายการของงบการเงินที่สนใจ เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงต่างๆ ของรายการว่าสัมพันธ์มีความเหมาะสมหรือไม่ จะทำให้ผู้วิเคราะห์ทราบถึงสัดส่วนต่างๆ ในการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การประเมินค่าความเสี่ยงของธุรกิจ สำหรับบริษัท บลูสกาย จิวเวลรี่ จำกัด มีอัตราส่วนทางการเงินดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 แสดงการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน-บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี จำกัด

อัตราส่วน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
1. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (เท่า)						
- อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	0.00	0.00	1.26	1.83	2.49	1.93
- อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว	0.00	0.00	0.53	1.05	1.91	1.25
2. อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง (เท่า)						
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.88	0.95	0.79	0.87
- อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	0.00	0.00	7.38	19.23	3.73	6.65
- อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย	0.00	0.00	0.54	(1.32)	5.16	1.80
3. อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน						
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.59	0.73	1.04	0.80
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน	0.00	0.00	2.73	2.22	2.10	2.25
- อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์ถาวร	0.00	0.00	0.76	1.09	2.07	1.25
- ระยะเวลาตัวเฉลี่ยในการเก็บหนี้ (วัน)	0.00	0.00	55	73	109	86
- ระยะเวลาตัวเฉลี่ยในการสินค้าคงเหลือ (วัน)	0.00	0.00	94	87	66	79
4. อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร (ร้อยละ)						
- อัตรากำไรขั้นต้น	0.00	0.00	37.59	30.57	42.67	37.97
- อัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี	0.00	0.00	0.89	(6.52)	15.85	5.92
- อัตรากำไรสุทธิ	0.00	0.00	(0.89)	(11.46)	12.78	2.59
- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	(0.53)	(8.32)	13.32	2.08
- อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	0.00	0.00	(4.41)	(168.31)	63.04	15.90

จากตารางที่ 28 สามารถวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี จำกัด ได้ดังนี้

อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง

บริษัทมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2542-2544 เท่ากับ 1.93 เท่า และเมื่อทำการตัดในส่วนของการขายสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆออกไปเพื่อให้คงเหลือรายการเงินสดและเงินฝากธนาคารกับลูกหนี้การค้า เพื่อหาอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วที่สามารถวัดสภาพคล่องของกิจการได้ดีกว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน พบว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วเฉลี่ยเท่ากับ 1.25 เท่า หมายความว่าสำหรับหนี้สินหมุนเวียน 1 บาท บริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนเร็วเท่ากับ 1.25 บาท เพื่อที่จะใช้ชำระหนี้สินหมุนเวียนเท่ากับว่าเจ้าหนี้ระยะสั้นของบริษัทมีส่วนคุ้มครองในการลดลงของมูลค่าสินทรัพย์หมุนเวียนปรากฏในบัญชีอยู่ 0.25 บาท จากการพิจารณาอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องของบริษัทในแต่ละปี พบว่าสภาพคล่องของ

บริษัทมีแนวโน้มที่ดี โดยมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเท่ากับ 1.26 ในปี พ.ศ. 2542 แล้วเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2544 เท่ากับ 1.83 เท่า และ 2.49 เท่า เช่นเดียวกันกับอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วที่มีแนวโน้มดีขึ้นเช่นกัน โดยมีอัตราส่วนเท่ากับ 0.53 เท่า 1.05 เท่า และ 1.91 เท่าในปี พ.ศ. 2542-2544 ตามลำดับ โดยสินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่ คือ ลูกหนี้การค้า ดังนั้นสภาพคล่องของบริษัทจะมากหรือน้อยเพียงไรจึงขึ้นอยู่กับการบริหารลูกหนี้การค้าเป็นสำคัญ

โดยสรุปแล้วสภาพคล่องของบริษัทเริ่มมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับการบริหารลูกหนี้ที่เป็นองค์ประกอบหลักของสินทรัพย์หมุนเวียนให้สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นสำคัญ

อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง

จากอัตราส่วนในการวิเคราะห์สภาพเสี่ยง พบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 6.65 เท่า แสดงว่าเงินทุนส่วนใหญ่ที่บริษัทนำมาใช้ในการดำเนินงานและลงทุนในสินทรัพย์ได้มาจากการก่อหนี้มากกว่าได้มาจากการสนับสนุนจากแหล่งเงินทุนภายในหรือผู้ถือหุ้นของบริษัทนั่นเอง สำหรับการก่อหนี้ของบริษัทส่วนใหญ่เป็นหนี้สินระยะยาวมากกว่าหนี้สินระยะสั้น และโดยมากจะเป็นการทำสัญญากู้เงินจากกรรมการบริษัท ส่วนการกู้จากสถาบันการเงินภายในประเทศมีขึ้นในปี พ.ศ. 2543 แต่ก็เป็นจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบกับเงินกู้ยืมที่ได้มาจากการกรรมการบริษัท สำหรับปี พ.ศ. 2543 บริษัทมีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นในอัตราที่สูงที่สุดในช่วง 3 ปี คือ 19.23 เท่า สาเหตุเกิดจากในปี พ.ศ. 2543 บริษัทมีผลประกอบการขาดทุนจึงทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นลดลง และในขณะเดียวกันบริษัทได้กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินภายในประเทศอีกจำนวน 5 ล้านบาทเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน ประกอบกับดอกเบี้ยจ่ายสำหรับเงินกู้ยืมจากกรรมการที่ยังไม่ได้ทำการชำระ ดังนั้นจึงทำให้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทมีอัตราที่สูงในปี พ.ศ. 2543 นี้ และในปี พ.ศ. 2544 อัตราส่วนของหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้ลดลงเหลือ 3.73 เท่า เนื่องจากบริษัทเริ่มประกอบการมีกำไรที่จะชดเชยขาดทุนสะสมได้จึงทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นขยายมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็มีการชำระคืนเงินกู้ในบางส่วน ดังนั้นจึงทำให้อัตราส่วนของหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นลดลง เมื่อวิเคราะห์อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการจ่ายดอกเบี้ยนั้น มีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ 1.80 เท่า ทำให้ทราบว่า โดยเฉลี่ยแล้วบริษัทมีรายได้ก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเป็นจำนวน 1.80 เท่าของดอกเบี้ยที่ต้องจ่าย สังเกตได้ว่าในปี พ.ศ. 2543 อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการจ่ายดอกเบี้ยของบริษัทมีอัตราที่ติดลบ แสดงถึงบริษัทไม่มีความสามารถเพียงพอในการจ่ายดอกเบี้ย แต่อัตราส่วนนี้ดีขึ้นในปี พ.ศ. 2544 เท่ากับ 5.16 เท่า เนื่องจากบริษัทมีผลกำไรเพียงพอต่อการจ่ายดอกเบี้ย หลังจากได้จัดสรรไปในส่วนของการใช้จ่ายในการขายและบริหารแล้ว

สำหรับด้านการจัดโครงสร้างโดยรวมของสินทรัพย์ทั้งหมด พบว่ามีการอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยเท่ากับ 0.87 เท่า แสดงว่าเงินทุนที่จัดสรรในสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัท 1 บาท นั้นมาจากการก่อหนี้ภายนอกถึง 0.87 บาท ส่วนอีก 0.13 บาทได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงว่าการจัดสรรเงินทุนที่นำมาใช้ในสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัทมาจากการก่อหนี้สิน ดังนั้นเมื่อพิจารณาการวิเคราะห์สภาพเสี่ยงสรุปได้ว่าบริษัทมีความเสี่ยงในการชำระหนี้แก่แหล่งเงินทุนภายนอกสูง อันเนื่องมาจากบริษัทมีแหล่งสนับสนุนเงินทุนภายในที่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทอยู่น้อย จึงทำให้บริษัทต้องก่อหนี้จากแหล่งเงินทุนภายนอกเป็นจำนวนมาก

อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน

จากการวิเคราะห์สมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัท พบว่าอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทโดยเฉลี่ย เท่ากับ 0.80 เท่า หมายความว่าบริษัทลงทุนในสินทรัพย์รวม 1 บาท จะสามารถสร้างยอดขายให้แก่บริษัทได้ 0.80 บาท ในช่วงที่ทำการศึกษาอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแต่ก็ไม่มากนัก แสดงว่าบริษัทยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์รวมที่มีอยู่เพื่อให้เกิดยอดขายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากนัก ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทเพิ่งเปิดดำเนินการได้เพียง 3 ปี การลงทุนในสินทรัพย์รวมมีมาก ในขณะที่เดียวกันการขยายตัวของยอดขายก็ยังไม่เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย และเมื่อพิจารณาอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนซึ่งจะชี้ให้เห็นว่าหากการหมุนเวียนของสินทรัพย์หมุนเวียนของกิจการสูงแสดงว่ากิจการมีความคล่องตัวสูง จากการวิเคราะห์พบว่าบริษัทมีอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนโดยเฉลี่ย เท่ากับ 2.25 เท่าโดยอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัทมีแนวโน้มลดลง จาก 2.73 เท่าในปี พ.ศ. 2542 เหลือเท่ากับ 2.22 เท่า และ 2.10 เท่า ในปี พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2544 ตามลำดับ ในขณะที่ยอดขายในปี พ.ศ. 2542-2544 ก็เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทมีอัตราการขยายตัวของสินทรัพย์หมุนเวียนมาก ซึ่งมากกว่าอัตราการขยายตัวของยอดขาย สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ห้วงบุคคลและงบกำไรขาดทุนตามแนวโน้ม(ตามตารางที่ 24 และ 25) ดังนั้นจึงทำให้ประสิทธิภาพในการหมุนของสินทรัพย์หมุนเวียนเพื่อเกิดเป็นยอดขายของบริษัทลดลง โดยรายการของสินทรัพย์หมุนเวียนที่เพิ่มส่วนใหญ่แล้วเป็นรายการของลูกหนี้การค้า ดังนั้นการจะพิจารณาว่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทดีหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงประสิทธิภาพในการบริหารลูกหนี้ เมื่อวิเคราะห์ระยะเวลาตัวเฉลี่ยในการเก็บหนี้พบว่าในช่วงเวลาที่ได้ทำการศึกษา บริษัทมีระยะเวลาตัวเฉลี่ยในการเก็บหนี้ตลอดระยะเวลา 3 ปี เฉลี่ยแล้วเท่ากับ 86 วัน โดยบริษัทมีความสามารถในการเก็บหนี้ได้น้อยลง เพราะบริษัทใช้ระยะเวลาในการเก็บหนี้ยาวนานขึ้น แสดงให้เห็นว่าในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษายังขาดประสิทธิภาพในการบริหารลูกหนี้การค้า จึงทำให้บริษัทอาจมีโอกาที่จะเกิดกระแสเงินสดที่เข้าได้ช้าลง ดังนั้นบริษัทต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารลูกหนี้เพิ่มขึ้น โดยอาจมีการวิเคราะห์คุณภาพลูกหนี้ทบทวนนโยบายการให้สินเชื่อ

กำหนดวิธีที่จะปฏิบัติต่อลูกหนี้ที่มีปัญหา เป็นต้น และเมื่อวิเคราะห์ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเก็บรักษาสินค้าคงเหลือ พบว่าบริษัทสามารถบริหารสินค้าคงคลังให้สามารถหมุนไปเป็นยอดขายได้เร็วขึ้น ซึ่งแสดงถึงควมมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงคลังที่ดีขึ้นจากระยะเวลา 94 วัน ในปี พ.ศ. 2542 ลดลงเหลือเท่ากับ 87 วัน และ 66 วัน ในปี พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2544 ตามลำดับ ในส่วนของอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์ถาวร พบว่าบริษัทมีอัตราส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 1.25 เท่า ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร 1 บาท ก่อให้เกิดยอดขายเท่ากับ 1.25 บาท ซึ่งสูงกว่าเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่ได้ลงทุนไป

โดยสรุปแล้วสมรรถภาพในการดำเนินงานกิจการของบริษัทยังไม่ค่อยดีเท่าที่ควร เนื่องจากการบริหารลูกหนี้ของบริษัทยังไม่มีประสิทธิภาพ แม้ว่าการบริหารสินค้าคงคลังจะดีขึ้นก็ตาม และการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดยอดขายก็ยังคงขาดประสิทธิภาพอยู่เช่นกัน

อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร

จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำกำไรของบริษัทในส่วนของกำไรสัมพันธ์กับยอดขาย ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการควบคุมค่าใช้จ่าย การทำกำไรจากยอดขาย พบว่าอัตราส่วนกำไรขั้นต้นของบริษัทมีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 37.97 โดยอัตรากำไรขั้นต้นมีอัตราลดลงสลับกับเพิ่มขึ้น บ่งบอกถึงควมมีประสิทธิภาพในการบริหารต้นทุนของบริษัทที่ยังไม่คงที่และสม่ำเสมอ ต้นทุนส่วนใหญ่เป็นต้นทุนทางด้านค่าแรงและวัตถุดิบ ในส่วนของอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี พบว่ามีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5.92 โดยในปี 2542-2544 มีอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเท่ากับ ร้อยละ 0.89 ร้อยละ (6.52) และ ร้อยละ 15.85 ตามลำดับ ในขณะที่บริษัทมีอัตรากำไรขั้นต้นในปีเดียวกันเท่ากับ ร้อยละ 37.59 ร้อยละ 30.57 และ ร้อยละ 42.67 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2543 บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารในจำนวนที่สูง จึงทำให้อัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีของบริษัทมีอัตรากำไรสุทธิของบริษัทนั้นมีอัตราเฉลี่ยร้อยละ (0.89) ร้อยละ (11.46) และ ร้อยละ 12.78 ในปี พ.ศ.2542-2544 ตามลำดับ โดยเฉลี่ย 3 ปี เท่ากับ ร้อยละ 2.59 จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น บริษัทควรที่จะหามาตรการในการปรับปรุงสภาวะการดำเนินงานของบริษัทให้อยู่ในสภาวะการดำเนินงานที่ดีขึ้น เช่น การวิเคราะห์หามาตรการลดค่าใช้จ่ายต่างๆให้อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับปริมาณรายรับ รวมทั้งการกระตุ้นยอดขายให้เพิ่มมากขึ้น เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานในปีต่อไปมีแนวโน้มที่ดีขึ้นและเพื่อผลกำไรของบริษัท

ในส่วนการวัดความสามารถในการหากำไรจากเงินลงทุนโดยการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทโดยเฉลี่ย 3 ปี ที่ได้ทำการศึกษาเท่ากับ ร้อยละ 2.08 ซึ่งชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่บริษัทยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สำหรับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทโดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 15.90 ซึ่งเป็นอัตราผลตอบแทนที่สูงมากเมื่อเทียบกับ

การลงทุนอย่างอื่น เช่น การฝากเงินกับสถาบันการเงิน หรือการลงทุนในการซื้อพันธบัตรรัฐบาล โดยจากการศึกษาพบว่าในปี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2543 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นมีอัตราติดลบเท่ากับ ร้อยละ 4.41 และ ร้อยละ 168.31 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าผู้ถือหุ้นยังไม่ได้รับผลตอบแทนในปี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2543 เนื่องจากผลประกอบการบริษัทขาดทุน ส่วนในปี พ.ศ. 2544 ผลประกอบการของบริษัทเริ่มมีกำไร อันเนื่องมาจากยอดขายที่เพิ่มขึ้นและการควบคุมต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับรายได้มากขึ้น จึงทำให้ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนจากผลกำไรของบริษัทเท่ากับ ร้อยละ 63.04

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด พบว่าบริษัทมีความเสี่ยงในการจ่ายชำระหนี้ให้แก่แหล่งเงินทุนภายนอกสูง เนื่องจากบริษัทมีแหล่งเงินทุนจากผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนภายในในสัดส่วนที่ต่ำเมื่อเทียบกับแหล่งเงินทุนทั้งหมดที่มีอยู่ และในส่วนของสภาพคล่องเริ่มมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ส่วนสมรรถภาพในการดำเนินงานของบริษัทยังไม่สู้ดีเท่าไรนัก เนื่องจากประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ยังต่ำอยู่ ประกอบกับการบริหารลูกหนี้ด้วยประสิทธิภาพลง และในส่วนของอัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร ถึงแม้บริษัทจะมีประสิทธิภาพในการทำกำไรดีขึ้นในปี พ.ศ.2544 แต่ก็ยังต้องระมัดระวังในเรื่องของควบคุมต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารให้อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับรายรับของบริษัทด้วย พร้อมทั้งพยายามสร้างยอดขายให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลกำไรที่น่าพอใจและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุดด้วย

2. วิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

จากที่ได้ทำการศึกษาถึงผลการดำเนินงานของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ เป็นรายกิจการสำหรับบริษัททั้ง 5 แห่งแล้ว พบว่าอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับภายในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ประกอบไปด้วย 2 อุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร และอุตสาหกรรมเครื่องประดับ โดยได้แสดงรายชื่อของบริษัทแยกตามอุตสาหกรรมไว้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 29 แสดงรายชื่อกิจการแยกตามอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร	อุตสาหกรรมเครื่องประดับ
1. บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	1. บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด
2. บริษัท สตาร์ ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	2. บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด
	3. บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด

สำหรับอุตสาหกรรมการเจียรไนเพชร พบว่าเป็นการรับจ้างเจียรไนเพชรและตัดเพชร แล้วส่งกลับคืนไปยังลูกค้าต่างประเทศ ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องประดับพบว่าเป็นการผลิตเครื่องประดับเทียม และเครื่องประดับแท้เพื่อการส่งออกทั้งหมด

จากการศึกษาถึงงบการเงินและลักษณะในการดำเนินธุรกิจของทุกกิจการ พบว่าบริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด และบริษัทสตาร์ ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด เป็นบริษัทที่รับจ้างเจียรไนเพชรและตัดเพชร มีนโยบายในการบันทึกบัญชีแตกต่างกัน กล่าวคือ บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด จะไม่บันทึกรายการซื้อวัตถุดิบเพชรและรายการเข้าหนี้การค้ำซึ่งเกิดจากการนำเข้าวัตถุดิบเพชร การรับสินค้าจะรับเป็นแบบไม่มีมูลค่าโดยจะบันทึกรับวัตถุดิบเข้าคลังสินค้าเฉพาะแต่ปริมาณเท่านั้น ดังนั้นจึงทำให้บริษัทไม่มีรายการของสินค้าคงเหลือและรายการของเข้าหนี้การค้ำที่เกิดจากการซื้อวัตถุดิบเป็นส่วนประกอบในงบดุลของบริษัท ส่วนการบันทึกรายได้จะบันทึกเป็นรายได้ค่าบริการ ส่วนการบันทึกต้นทุนก็จะไม่มีรายการต้นทุนวัตถุดิบเพชร

สำหรับบริษัทสตาร์ ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด จะทำการบันทึกรายการวัตถุดิบเพชรที่นำเข้ามาเป็นรายการซื้อสินค้าพร้อมกับการบันทึกรายการเข้าหนี้การค้ำซึ่งเกิดจากรายการซื้อด้วย ซึ่งแท้จริงแล้วรายการที่เกิดขึ้นดังกล่าวไม่มีรายการซื้อขายกันจริงๆ บริษัทมิได้ทำการจ่ายค่าวัตถุดิบเพชรให้แก่เข้าหนี้การค้ำ เนื่องจากเมื่อบริษัทได้ทำการเจียรไนเพชรแล้วเสร็จก็จะส่งเพชรที่เจียรไนแล้วส่งคืนออกไป การบันทึกบัญชีก็จะบันทึกฝั่งรายการเข้าหนี้ออกไปพร้อมกับบันทึกค่าขาย ทำให้ค่าขายของบริษัทเป็นค่าขายที่รวมค่าวัตถุดิบและค่าจ้างสำหรับการเจียรไนเพชรไว้ด้วยกัน ดังนั้นจึงทำให้บริษัทมีมูลค่าของรายได้สูงมากเมื่อนำไป

เปรียบเทียบกับบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด เช่นเดียวกันกับต้นทุนขายของบริษัทที่ได้รวมต้นทุนของวัตถุดิบเพชรเข้าไปด้วย ดังนั้นจึงทำให้บริษัทมีต้นทุนขายสูง

จากแนวทางในการบันทึกบัญชีที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำให้โครงสร้างของงบดุลและงบกำไรขาดทุนของทั้งสองบริษัทมีความแตกต่างกัน โดยจะส่งผลกระทบต่อการวิเคราะห์งบการเงินในภาพรวมของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดในการวิเคราะห์งบการเงิน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการปรับแต่งงบดุลของบริษัท สตาร์ ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด โดยการตัดส่วนของสินค้าคงเหลือและเจ้าหนี้วัตถุดิบซึ่งเป็นเจ้าหนี้บริษัทที่เกี่ยวข้องออกไป เนื่องจากบริษัทได้มีการลงทุนในส่วนของตัวเอง สำหรับการปรับแต่งงบกำไรขาดทุนของบริษัท สตาร์ ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด ทำโดยการตัดต้นทุนของวัตถุดิบเพชรที่แฝงอยู่ในส่วนของรายได้และต้นทุนออกไปเพื่อให้เหลือเฉพาะรายได้ค่าบริการและต้นทุนค่าบริการเท่านั้น หลังจากนั้นก็จะทำการหาอัตราส่วนทางการเงินของบริษัท สตาร์ ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด อีกครั้ง เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด สำหรับการวิเคราะห์งบการเงินของบริษัท สตาร์ ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด ในบทที่ 4 นั้นผู้ศึกษาได้วิเคราะห์งบหลังจากที่ได้มีการปรับงบดุลและงบกำไรขาดทุนแล้ว

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของแต่ละบริษัทเป็นรายกิจการทั้ง 5 บริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ภายในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูนแล้ว ต่อจากนี้จะเป็นการนำเอาข้อมูลของทั้ง 5 บริษัท มาทำการวิเคราะห์เพื่อต้องการทราบผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเชิงของภาพรวม

จากการที่อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับภายในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ประกอบด้วยอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรและอุตสาหกรรมเครื่องประดับ ซึ่งทั้งสองอุตสาหกรรมนี้มีลักษณะของกิจการแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำให้โครงสร้างของงบดุลและงบกำไรขาดทุนมีความแตกต่างกันด้วย โดยที่อุตสาหกรรมเจียรไนเพชรเป็นการรับจ้างเจียรไนเพชร จะได้รับผลตอบแทนเป็นรายได้จากการบริการ โดยที่บริษัทมีต้องลงทุนในส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนประเภทของสินค้าคงเหลือมากนัก เนื่องจากลูกค้าจะเป็นผู้ส่งวัตถุดิบที่เป็นเพชรดิบมาให้เพื่อการเจียรไน ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องประดับเป็นการผลิตเครื่องประดับเพื่อการส่งออกทั้งหมด โดยที่บริษัทจะต้องลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนประเภทของสินค้าคงเหลือมาก ดังนั้นทำให้ลักษณะของการบริหารและความเสี่ยงของอุตสาหกรรมทั้งสองประเภทนี้จึงอาจมีความแตกต่างกันอยู่ ดังนั้นในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ผู้ศึกษาจะวิเคราะห์โดยแยกตามอุตสาหกรรมเพื่อให้ผลการศึกษาที่ได้มีความชัดเจนและถูกต้อง

2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามแนวนอน

เป็นการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลในแต่ละปีของทั้ง 5 บริษัท มารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยในแต่ละปีโดยการนำค่าเฉลี่ยของแต่ละบริษัทมารวมกันเพื่อให้เป็นค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม การวิเคราะห์เพื่อจะชี้ให้เห็นถึงความเจริญเติบโตหรือการขยายตัวของอุตสาหกรรม ซึ่งช่วยให้สามารถพยากรณ์แนวโน้มหรือทิศทางของอุตสาหกรรมในอนาคตได้

ตารางที่ 30 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบดุลตามแนวนอนของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ-อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

หน่วย : พันบาท

งบดุล	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์หมุนเวียน	2,934	5,764	10,014	20,796	30,333	14,574
ร้อยละ	0.00	96.47	241.36	608.91	934.00	396.81
สินทรัพย์ถาวร	15,440	37,187	49,530	50,613	53,737	46,332
ร้อยละ	0.00	140.84	220.78	227.80	248.03	200.07
สินทรัพย์อื่น	236	818	269	492	339	461
ร้อยละ	0.00	246.21	13.82	108.22	43.50	94.91
สินทรัพย์รวม	24,171	46,988	60,912	77,615	86,386	64,880
ร้อยละ	0.00	94.39	152.00	221.10	257.39	168.42
หนี้สินหมุนเวียน	49,222	22,588	37,138	44,219	39,017	44,432
ร้อยละ	0.00	(54.11)	(24.55)	(10.16)	(20.73)	(9.73)
เงินประกันรับจากพนักงาน	0	0	187	364	710	316
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
หนี้สินรวม	49,222	22,588	37,326	44,583	39,727	44,747
ร้อยละ	0.00	(54.11)	(24.17)	(9.42)	(19.29)	(9.09)
ส่วนของผู้ถือหุ้น	(25,051)	24,461	25,441	42,636	57,080	25,619
ร้อยละ	0.00	197.65	201.56	270.20	327.86	202.27

จากตารางที่ 30 จะเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณางบดุลของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับสำหรับอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร พบว่าแหล่งเงินทุนของบริษัทในอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรจะมาจากหนี้สินเป็นส่วนใหญ่ พบว่าเป็นการก่อหนี้สินหมุนเวียนเป็นหลัก โดยไม่มีการก่อหนี้ระยะยาวจากแหล่งเงินทุนภายนอกนั้นเลย เนื่องจากทั้งสองบริษัทเป็นฐานการผลิตให้แก่บริษัทใหญ่และบริษัทที่

เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ จึงทำให้บริษัททั้งสองมีแหล่งเงินทุนที่แข็งแกร่งที่คอยให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา โดยมีแนวโน้มในการก่อหนี้สินรวมเฉลี่ยลดลง ร้อยละ 9.09 หนี้สินหมุนเวียนมีการขยายตัวลดลงเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 9.73 การก่อหนี้สินหมุนเวียนส่วนใหญ่ของบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด เป็นการก่อหนี้ระยะสั้น โดยการยืมเงินจากบริษัทที่เกี่ยวข้อง ส่วนการก่อหนี้ระยะสั้นของบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด เป็นการยืมเงินจากผู้ถือหุ้นของบริษัท ส่วนแหล่งเงินทุนที่ได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นพบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 202.27 จะเห็นว่าส่วนของผู้ถือหุ้นมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นมาก ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงเวลาที่ได้ทำการศึกษา พบว่าอุตสาหกรรมมีการเพิ่มทุนโดยการออกหุ้นสามัญ การเพิ่มทุนมีขึ้นในปี พ.ศ. 2541 โดยเป็นการเพิ่มทุนของบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด เพื่อเพิ่มสภาพคล่อง และในขณะเดียวกันอุตสาหกรรมมีผู้ลงทุนรายใหม่เข้ามา คือ บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด ประกอบกับผลประกอบการของอุตสาหกรรมเริ่มมีผลกำไรเกิดขึ้นในปี พ.ศ.2542 เป็นต้นมา ดังนั้นจึงทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมเติบโตขึ้นได้อย่างรวดเร็ว

เมื่อพิจารณาทางด้านสินทรัพย์รวมพบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 168.42 โดยเป็นการขยายตัวเพิ่มขึ้นทั้งในส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ถาวร และสินทรัพย์อื่น โดยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 396.81 ร้อยละ 200.07 และ ร้อยละ 94.91 การที่สินทรัพย์มีการขยายเพิ่มขึ้นนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการลงทุนของผู้ประกอบการรายใหม่ในอุตสาหกรรม คือ บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด ที่ทำให้มีการลงทุนในสินทรัพย์เริ่มแรกเป็นจำนวนมาก และเมื่อดูรายละเอียดพบว่าทุกบริษัทในอุตสาหกรรมมีการลงทุนในสินทรัพย์รวมเฉลี่ยแล้วเพิ่มขึ้นทุกปี การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรส่วนใหญ่เป็นการลงทุนทางการก่อสร้างและเพิ่มเติมอาคารและโรงงาน และลงทุนในเครื่องจักร เช่น เครื่องเจียรไนเพชร เครื่องตัดเพชร เครื่องอัดจานเจียรไนเพชร เป็นต้น โดยบริษัทที่มีอัตราเฉลี่ยของการเพิ่มขึ้นสำหรับการขยายตัวของสินทรัพย์รวมมากที่สุดในอุตสาหกรรม คือ บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด เท่ากับร้อยละ 51.21 โดยเป็นการขยายตัวของสินทรัพย์หมุนเวียนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 293.49 ซึ่งเป็นการขยายตัวของลูกหนี้การค้าเป็นส่วนใหญ่ และสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยร้อยละ 37.18 ทั้งนี้เนื่องจากการเพิ่มทุนของบริษัททำให้สภาพการณ์ของบริษัทดีขึ้น บริษัทจึงมีการลงทุนในสินทรัพย์เพิ่ม

ตารางที่ 31 แสดงการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบงบดุลตามแนวนอนของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ-อุตสาหกรรมเครื่องประดับ ในเทคนิคอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

หน่วย : พันบาท

งบดุล	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์หมุนเวียน	56,920	63,472	74,216	116,181	113,321	90,138
ร้อยละ	0.00	11.51	30.39	104.11	99.09	58.36
สินทรัพย์ถาวร	46,318	43,760	68,815	65,416	86,654	71,766
ร้อยละ	0.00	(5.52)	48.57	41.23	87.09	54.94
สินทรัพย์อื่น	1,104	587	898	1,048	28,418	6,450
ร้อยละ	0.00	(46.83)	(18.63)	(5.04)	2,473.69	484.13
สินทรัพย์รวม	104,342	107,819	158,929	197,645	230,906	174,857
ร้อยละ	0.00	3.33	52.32	89.42	121.30	67.58
หนี้สินหมุนเวียน	10,327	13,042	17,998	22,684	38,800	23,326
ร้อยละ	0.00	26.30	74.29	119.67	275.73	125.89
หนี้สินระยะยาว	24,481	0	24,139	28,051	30,460	31,646
ร้อยละ	0.00	(100.00)	(1.40)	14.58	24.43	29.27
หนี้สินรวม	34,807	13,042	42,137	50,735	69,261	54,973
ร้อยละ	0.00	(62.53)	21.06	45.76	98.98	57.93
ส่วนของผู้ถือหุ้น	69,535	94,776	116,793	146,910	161,645	119,884
ร้อยละ	0.00	36.30	67.96	111.28	132.47	72.41

จากตารางที่ 31 จะเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณางบดุลของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องประดับ พบว่าแหล่งเงินทุนของบริษัทในอุตสาหกรรมเครื่องประดับมาจากการสนับสนุนเงินทุนจากผู้ถือหุ้นที่เป็นแหล่งเงินทุนภายในเป็นหลัก โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 72.41 การที่แหล่งเงินทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นมีการขยายตัว ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงเวลาที่ได้ทำการศึกษาพบว่าอุตสาหกรรมมีการเพิ่มทุนโดยการออกหุ้นสามัญ การเพิ่มทุนมีขึ้นในปี พ.ศ. 2544 โดยบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด โดยเป็นการเพิ่มทุนเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ และในขณะเดียวกันอุตสาหกรรมมีผู้ลงทุนรายใหม่เข้ามา คือ บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด เริ่มมีผลประกอบการในปี พ.ศ. 2542 ประกอบกับผลประกอบการรวมของทั้งอุตสาหกรรมมีผลกำไรเกิดขึ้นทุกปี ดังนั้นจึงทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมเติบโตขึ้นได้อย่างรวดเร็ว สำหรับการก่อหนี้ของอุตสาหกรรมนั้น พบว่าเป็นการก่อหนี้ระยะยาวมากกว่าการก่อหนี้สินหมุนเวียน โดยมีแนวโน้มในการก่อหนี้สินรวมเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 57.93 โดยหนี้สิน

หมุนเวียนมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 125.89 ส่วนใหญ่เป็นรายการของเจ้าหนี้การค้าและค่าใช้จ่ายค้างจ่าย และหนี้สินระยะยาวมีการขยายเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 29.27 พบว่าบริษัทในอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีการก่อหนี้ระยะยาวกันทุกบริษัท

เมื่อพิจารณาทางด้านสินทรัพย์รวมพบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 67.58 โดยเป็นการขยายตัวเพิ่มขึ้นทั้งในส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ถาวร และสินทรัพย์อื่น โดยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 58.96 ร้อยละ 54.94 และ ร้อยละ 484.13 การที่สินทรัพย์รวมมีการขยายเพิ่มขึ้นนั้นส่วนหนึ่งมาจากการลงทุนของผู้ประกอบการรายใหม่ในอุตสาหกรรม คือ บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด ที่มีการลงทุนในสินทรัพย์เริ่มแรกเป็นจำนวนมาก และเมื่อดูรายละเอียดพบว่าทุกบริษัทในอุตสาหกรรมมีการลงทุนในสินทรัพย์รวมเฉลี่ยแล้วเพิ่มขึ้นทุกปี โดยบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด มีการขยายตัวทางด้าน สินทรัพย์สูงที่สุดในอุตสาหกรรมเครื่องประดับ โดยสินทรัพย์รวมมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 36.74 โดยเป็นการขยายตัวของสินทรัพย์หมุนเวียนเฉลี่ยร้อยละ 35.19 สินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยร้อยละ 5.95 และสินทรัพย์อื่นเฉลี่ยร้อยละ 1,685.99 ในส่วนของสินทรัพย์อื่นที่มีการขยายตัวเพิ่มมากในปี พ.ศ. 2544 นั้น เนื่องมาจากรายการ ของที่ดินที่ซื้อไว้เพื่อรอการขายโรงงานของบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด มูลค่าเท่ากับ 26 ล้านบาท ที่ได้แสดงไว้ในส่วนของสินทรัพย์อื่น ดังนั้นจึงทำให้การขยายตัวของสินทรัพย์อื่นมีอัตราการเติบโตที่เพิ่มขึ้นมาก

ตารางที่ 32 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวโน้มของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับ-อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัด ลำพูน

หน่วย : พันบาท

งบกำไรขาดทุน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการบริการ	65,897	76,863	119,291	166,721	158,333	121,645
ร้อยละ	0.00	16.64	81.03	153.00	140.27	84.60
รายได้อื่น	187	3,432	1,588	922	7,751	3,308
ร้อยละ	0.00	1,734.18	748.72	392.68	4,042.63	1,667.78
ต้นทุนการบริการ	51,469	58,154	87,048	110,594	114,063	87,270
ร้อยละ	0.00	12.99	69.13	114.88	121.62	69.56
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	23,670	25,430	32,831	39,855	37,577	33,240
ร้อยละ	0.00	7.44	38.71	68.38	58.76	40.43
ดอกเบี้ยจ่าย	0	0	0	0	0	0
ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	(9,054)	(3,288)	980	17,195	14,444	4,443
ร้อยละ	0.00	63.68	110.83	289.91	259.53	149.07

จากตารางที่ 32 จากงบกำไรขาดทุนรวมของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ สำหรับอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร พบว่ารายได้จากการรับจ้างเจียรไนเพชรของอุตสาหกรรมมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 84.60 การให้บริการเจียรไนเพชรของอุตสาหกรรมโดยส่วนใหญ่เป็นการเจียรไนเพื่อป้อนให้แก่บริษัทใหญ่และบริษัทที่เกี่ยวข้องในประเทศอิสราเอล โดยบริษัทที่อยู่ในต่างประเทศจะส่งเพชรมายังบริษัทในประเทศไทยเพื่อเจียรไนและส่งกลับไปยังบริษัทในต่างประเทศ(Re-Export)เพื่อนำไปประกอบเป็นตัวเรือน สำหรับต้นทุนบริการนั้นมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยมีอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 69.56 โดยเป็นไปตามการเพิ่มขึ้นของรายได้ค่าบริการ ทางด้านรายได้อื่นๆเมื่อทำการเฉลี่ยข้อมูลพบว่ามีอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 1,667.68 โดยเห็นว่ารายได้อื่นๆมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสูงมากในช่วงปี พ.ศ.2541-2544 ซึ่งเกิดจากกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด เป็นส่วนใหญ่ สำหรับแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่ได้รวมขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเข้าไปด้วยนั้น พบว่ามีแนวโน้มเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 40.43 ส่วนทางด้านดอกเบี้ยจ่ายนั้นถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมจะมีการกู้ยืมเงินระยะสั้น แต่ก็เป็นการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ย ดังนั้นจึงทำให้บริษัทในอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรทั้งสองบริษัทไม่มีภาระที่จะต้องจ่ายค่าดอกเบี้ยแก่เจ้าหนี้ นอกจากนี้เมื่อพิจารณากำไร(ขาดทุน)สุทธิ

พบว่าอุตสาหกรรมเจียรระไนเพชรเริ่มมีผลประกอบการกำไรเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2542 โดยมีแนวโน้มในการเกิดผลกำไรสุทธิเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 149.07 โดยกำไรส่วนใหญ่เป็นกำไรจากบริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ ซึ่งมีผลกำไรเฉลี่ย 2.5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 56.81 ของกำไรของทั้งอุตสาหกรรมในช่วงที่ทำการศึกษา ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 43.89 เป็นกำไรจากบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด จะเห็นว่าผลกำไรของอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2544 มีอัตราการขยายตัวที่ลดลงจากปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากรายได้ค่าบริการของอุตสาหกรรมลดลง ประกอบกับต้นทุนค่าบริการเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงทำให้กำไรลดลง แสดงถึงการบริหารต้นทุนของอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพลดลง

ตารางที่ 33 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวนอนของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ-อุตสาหกรรมเครื่องประดับ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

หน่วย : ล้านบาท

งบกำไรขาดทุน	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการขาย	124,859	156,274	174,685	196,911	270,575	196,642
ร้อยละ	0	25.16	39.91	57.71	116.71	57.49
รายได้อื่น	1,698	5,578	3,247	4,549	2,485	3,711
ร้อยละ	0	228.47	91.22	167.89	46.33	118.51
ต้นทุนการขาย	82,255	105,377	112,429	125,442	176,882	127,908
ร้อยละ	0	28.11	36.68	52.50	115.04	55.50
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	27,908	26,386	41,810	38,441	52,831	41,515
ร้อยละ	0	(5.45)	49.81	37.74	89.31	48.76
ดอกเบี้ยจ่าย	551	1,791	330	1,302	1,479	1,485
ร้อยละ	0	225.12	(40.06)	136.24	168.36	169.56
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	15,111	24,730	19,804	30,371	35,243	20,812
ร้อยละ	0	63.65	31.05	100.98	133.22	37.73

จากตารางที่ 33 จากงบกำไรขาดทุนรวมของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องประดับ พบว่ารายได้ส่วนใหญ่เป็นรายได้ที่ได้มาจากการผลิตและจำหน่ายเครื่องประดับแท้ที่ทำด้วยเงินและเครื่องประดับเทียมส่งออก โดยส่วนใหญ่เป็นเครื่องประดับแฟชั่นที่มีราคาไม่สูงมาก ดังนั้นจึงทำให้ยอดขายของอุตสาหกรรมยังสามารถที่จะขยายตัวได้ ทั้งๆที่เศรษฐกิจโดยรวมของโลกยังไม่กระเตื้องขึ้นเท่าไรนัก แม้ว่าเครื่องประดับจะมีใช้สินค้าที่จำเป็นก็ตาม แต่เนื่องจากเครื่องประดับเป็นสิ่งที่

อยู่คู่กับผู้หญิง จึงทำให้การบริโภคเครื่องประดับมีการเปลี่ยนแปลงไปตามแฟชั่นอยู่เสมอ พบว่าอัตราการขยายตัวของรายได้ค่าขายของอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 57.49 สำหรับต้นทุนขายนั้นมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยมีอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 55.50 ซึ่งเป็นไปตามการเพิ่มขึ้นของค่าขาย ทางด้านรายได้อื่นๆเมื่อทำการเฉลี่ยข้อมูลพบว่ามีอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 118.51 ส่วนใหญ่เป็นรายการกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนอันเนื่องมาจากรายการทางการค้า สำหรับแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่ได้รวมขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเข้าไปด้วยนั้น พบว่ามีแนวโน้มเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 48.76 การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารนั้นส่วนหนึ่งมาจากค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงการบริหารงานของบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด โดยการว่าจ้างบริษัทใหญ่เข้ามาบริหารงานด้านบัญชี คอมพิวเตอร์ การเงิน และอื่นๆ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2542 บริษัทมีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ในปี พ.ศ. 2542 เท่ากับ 10.19 ล้านบาท ส่วนทางด้านดอกเบี้ยจ่ายมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 169.56 โดยส่วนใหญ่เป็นการจ่ายดอกเบี้ยที่เกิดจากการกู้ยืมเงินระยะยาวเพื่อใช้ลงทุนในสินทรัพย์ถาวร โดยบริษัท บลυσกาย จิวเวลรี่ จำกัด มีสัดส่วนของหนี้สินระยะยาวโดยเฉลี่ยสูงที่สุดในอุตสาหกรรมเท่ากับร้อยละ 80.74 (หนี้สินระยะยาวของบริษัทบลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด เฉลี่ย 4 ปี เท่ากับ 25.55 ล้านบาท) ดังนั้นดอกเบี้ยจ่ายส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมจึงมาจากบริษัท บลυσกาย จิวเวลรี่ จำกัด เป็นส่วนมาก นอกจากนี้เมื่อพิจารณากำไร(ขาดทุน) สุทธิพบว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีแนวโน้มในการเกิดผลกำไรสุทธิ เฉลี่ยร้อยละ 37.73 ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมมีอัตราการขยายตัวของยอดขายเพิ่มขึ้นมากกว่าอัตราการขยายตัวของต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารรวมกัน (อัตราการขยายตัวของต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารรวมกันเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 53.79 ส่วนค่าขายมีการขยายตัวเท่ากับ ร้อยละ 57.49) และเมื่อศึกษาในรายละเอียดพบว่าทุกบริษัทในอุตสาหกรรมมีผลประกอบการ โดยเฉลี่ยได้รับผลกำไร

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามแนวคิด

เป็นการวิเคราะห์โดยอาศัยข้อมูลจากการวิเคราะห์ห้วงบุคคลและงบกำไรขาดทุนตามแนวคิดของทั้ง 5 แห่ง มารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยในแต่ละปีโดยการนำค่าเฉลี่ยของแต่ละบริษัทมารวมกันเพื่อให้เป็นค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เพื่อวิเคราะห์ถึงโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

ตารางที่ 34 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบดุลตามแนวคิดของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ- อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

หน่วย : ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
สินทรัพย์						
สินทรัพย์หมุนเวียน						
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	5.28	6.32	9.68	8.89	15.65	9.98
ลูกหนี้การค้า	4.33	1.66	1.47	12.71	13.36	7.44
วัสดุสิ้นเปลืองระหว่างทาง	0.00	0.00	0.00	2.70	3.31	1.53
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	2.53	4.28	5.29	2.49	2.79	3.52
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	12.14	12.27	16.44	26.79	35.11	22.46
เงินให้กู้ยืมกรรมการและลูกจ้าง	23.01	6.85	1.80	7.36	2.29	5.42
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	63.88	79.14	81.31	65.21	62.21	71.41
สินทรัพย์อื่น	0.98	1.74	0.44	0.63	0.39	0.71
รวมสินทรัพย์	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
หนี้สิน						
หนี้สินหมุนเวียน						
เงินยืมระยะสั้นจากบริษัทที่เกี่ยวข้อง	198.72	0.00	8.48	0.17	2.56	15.91
เงินกู้ยืมจากผู้ถือหุ้น- ไมคิดดอกเบี้ย	0.00	43.30	42.22	40.29	31.61	40.01
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายและหนี้สินหมุนเวียนอื่น	4.92	4.71	8.47	10.24	6.13	7.22
รวมหนี้สินหมุนเวียน	203.64	48.01	59.17	50.70	40.30	63.14
เงินประกันรับจากพนักงาน	0.00	0.00	0.30	0.42	0.73	0.45
รวมหนี้สิน	203.64	48.01	59.47	51.12	41.04	63.59
ส่วนของผู้ถือหุ้น						
ทุนที่เรียกชำระแล้ว	31.03	128.16	96.07	69.14	62.29	71.48
กำไร(ขาดทุน)สะสม	(134.67)	(76.17)	(55.54)	(20.25)	(3.33)	(35.08)
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	(103.64)	51.99	40.53	48.88	58.96	36.41
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

หมายเหตุ : สำหรับงบดุลรวมของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของบริษัทในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือนี้ ผู้ศึกษาได้นำรายการสินค้าคงเหลือและรายการเข้าหนี้บริษัทที่เกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นของบริษัท สตาร์โล่ท์ จิวเวลรี่ จำกัด มารวมด้วย เพราะโดยแท้จริงบริษัทมิได้มีการลงทุนในวัตถุดิบนั้นเอง ลูกจ้างจะทำการส่งเพชรดิบมาให้บริษัทเมื่อบริษัททำการเจียรไนเพชรแล้วเสร็จก็จะส่งเพชรที่เจียรไนแล้วคืนแก่ลูกค้าโดยทำการบันทึกถึงเจ้าหนี้ออกไป โดยบริษัทจะได้รับผลตอบแทนเป็นค่าจ้างเจียรไนเพชรเท่านั้น

จากตารางที่ 34 เมื่อพิจารณางบดุลของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ สำหรับอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ พบว่าในช่วงที่ทำการศึกษาดังแต่ปี พ.ศ. 2540-2544 สินทรัพย์ที่อุตสาหกรรมมีการลงทุนสูงสุด คือ สินทรัพย์ถาวร มีการลงทุนเฉลี่ย เท่ากับ ร้อยละ 71.41 ส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนมีการลงทุนเฉลี่ยเพียง ร้อยละ 22.46 โดยรายการสินทรัพย์หมุนเวียน ส่วนใหญ่ที่อุตสาหกรรมลงทุนคือ เงินสดและเงินฝากธนาคาร และลูกหนี้การค้า โดยมีสัดส่วนการลงทุน เทียบกับสินทรัพย์รวมโดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 9.98 และ ร้อยละ 7.74 ตามลำดับ ส่วนทางด้านหนี้สินและ ส่วนของผู้ถือหุ้นในช่วงที่ทำการศึกษา พบว่าการจัดหาเงินทุนของอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ได้มีการก่อหนี้ มากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท โดยส่วนใหญ่เป็นหนี้สินหมุนเวียนซึ่งมีสัดส่วนของหนี้สินหมุนเวียน เฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 63.14 โดยเป็นหนี้สินจากการกู้ยืมจากบริษัทที่เกี่ยวข้องเฉลี่ยร้อยละ 15.91 และการกู้ยืม จากผู้ถือหุ้นเฉลี่ยร้อยละ 40.01 โดยเป็นการก่อหนี้เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนและลงทุนในสินทรัพย์ถาวร สำหรับการจัดหาเงินจากส่วนของผู้ถือหุ้นนั้น พบว่ามีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 36.41 โดยคิดเป็นทุนที่เรียกชำระ แล้วในอัตราเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 71.48 และส่วนของขาดทุนสะสมเท่ากับ ร้อยละ 35.08 จะเห็นได้ว่าส่วน ของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมติดลบในปี พ.ศ.2540 ทั้งนี้เนื่องจากขาดทุนสะสมของบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัดที่มีมากกว่าทุนที่เรียกชำระแล้ว ดังนั้นบริษัทไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด จึงมีการเพิ่มทุนเพื่อเพิ่ม สภาพคล่องและล้างขาดทุนสะสมในปี พ.ศ. 2541 ประกอบกับการเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเจียรไน เพชรของบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด และในขณะเดียวกันผลประกอบการของอุตสาหกรรมเริ่มดีขึ้น จึงทำให้อุตสาหกรรมมีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นสูงขึ้นเริ่มจากปี พ.ศ. 2541 โดยมีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นสูงสุดในปี พ.ศ. 2544 เท่ากับร้อยละ 58.96 ในขณะที่สัดส่วนของการก่อหนี้เท่ากับร้อยละ 41.04 จะเห็นว่าสัดส่วนของ ผู้ถือหุ้นมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการ วิเคราะห์ห้วงกำไรขาดทุนตามแนวนอนของอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร(ตามตารางที่ 32) ในขณะที่แนวโน้ม การก่อหนี้ของอุตสาหกรรมได้ลดลง สอดคล้องกับการวิเคราะห์ห้วงดุลตามแนวนอนของอุตสาหกรรม เจียรไนเพชร(ตามตารางที่ 30)

จากตารางที่ 35 เมื่อพิจารณาบุคคลของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องประดับ ในเทคนิคอุตสาหกรรมภาคเหนือ พบว่าในช่วงที่ทำการศึกษาดังแต่ ปี พ.ศ. 2540-2544 พบว่าอุตสาหกรรมมีการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนสูงที่สุด โดยมีอัตราการลงทุนเฉลี่ย เท่ากับ ร้อยละ 51.55 รองลงมา คือ สินทรัพย์ถาวรในสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 41.04 โดยรายการสิน ทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่ที่อุตสาหกรรมลงทุนคือ ลูกหนี้การค้า สินค้าคงเหลือ และเงินสดและเงินฝากธนาคาร โดยมีสัดส่วนการลงทุนเทียบกับสินทรัพย์รวมโดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 18.71 ร้อยละ 16.11 และ ร้อยละ 13.97 ตามลำดับ ส่วนทางด้านหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในช่วงที่ทำการศึกษา พบว่าการจัดหาเงินทุน ของอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ได้มาจากการสนับสนุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทมากกว่าการก่อหนี้สินขึ้น ซึ่งมีอัตราส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 68.56 โดยคิดเป็นทุนที่เรียกชำระแล้วในสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 37.67 และส่วนของกำไรสะสมเท่ากับ ร้อยละ 30.89 โดยบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด มีสัดส่วนของ ผู้ถือหุ้นเฉลี่ยมากที่สุดใอุตสาหกรรมเครื่องประดับคิดเป็น ร้อยละ 73.24 ของทั้งอุตสาหกรรม (ส่วนของผู้ ถือหุ้นของอุตสาหกรรมมีเฉลี่ย เท่ากับ 119.88 ล้านบาท ในขณะที่บริษัทเอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด มีการลงทุน ในส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ 87.80 ล้านบาท) สำหรับการก่อหนี้ของอุตสาหกรรมนั้น พบว่าอุตสาหกรรมมี การก่อหนี้สินระยะยาวมากกว่าหนี้สินระยะสั้น โดยมีจำนวนการก่อหนี้สินระยะสั้นเท่ากับ ร้อยละ 13.34 และหนี้สินระยะยาวเท่ากับ ร้อยละ 18.01 พบว่าบริษัทบลู สตาร์ จิวเวลรี่ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ก่อตั้งขึ้นใหม่ เริ่มมีผลประกอบการในปี พ.ศ. 2542 มีสัดส่วนของการกู้ยืมมากที่สุดของอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการยืมเงิน จากกรรมการบริษัทและการกู้เงินจากสถาบันการเงินภายในประเทศ โดยมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 80.74 เทียบ กับการจัดหาเงินทุนจากการก่อหนี้สินระยะยาวของทั้งอุตสาหกรรม(อุตสาหกรรมมีการก่อหนี้ระยะยาวโดย เฉลี่ยเท่ากับ 31.65 ล้านบาท ส่วนบริษัทบลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด มีการก่อหนี้ระยะยาวเท่ากับ 25.55 ล้าน บาท)

ตารางที่ 36 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวคิดของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับ-อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัด ลำพูน

หน่วย : ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากค่าบริการ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
ต้นทุนค่าบริการ	78.10	75.66	72.97	66.33	72.04	71.74
กำไรขั้นต้น	21.90	24.34	27.03	33.67	27.96	26.98
รายได้อื่น	0.28	4.46	1.33	0.55	4.90	2.72
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	35.92	33.08	27.52	23.90	23.73	27.33
ค่าใช้จ่ายอื่น	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)จากการดำเนินงาน	(13.74)	(4.28)	0.84	10.31	9.12	2.37
ดอกเบี้ยจ่าย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษี	(13.74)	(4.28)	0.84	10.31	9.12	2.37
ภาษีเงินได้	0.00	0.00	0.02	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	(13.74)	(4.28)	0.82	10.31	9.12	2.37

จากตารางที่ 36 เมื่อทำการเฉลี่ยข้อมูลทั้ง 5 ปี พบว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีผลกำไรสุทธิเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 2.37 โดยทั้งสองบริษัทในอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีผลประกอบการโดยเฉลี่ยเกิดกำไรสุทธิทั้งสองบริษัท พบว่าบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด มีส่วนในการทำกำไรสุทธิเฉลี่ยต่ำสุดที่สุดในอุตสาหกรรมเท่ากับ ร้อยละ 1.69 (ตามตารางที่ 7) เนื่องจากบริษัทประสบกับผลขาดทุนในปี พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2541 อันเนื่องมาจากบริษัทมีส่วนของต้นทุนค่าบริการและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่สูง ประกอบกับผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากรายการของสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการเข้าหนี้เงินยืมระยะสั้นจากบริษัทที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงทำให้โดยเฉลี่ย 5 ปี บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด มีอัตราส่วนของกำไรสุทธิต่ำที่สุดในอุตสาหกรรม จะเห็นว่าสัดส่วนกำไรขั้นต้นและกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยมา แต่ลดลงในปี พ.ศ. 2544 เมื่อดูในรายละเอียดแล้วพบว่าในปี พ.ศ. 2544 อุตสาหกรรมมีรายได้จากค่าบริการลดลง และในขณะเดียวกันต้นทุนบริการก็เพิ่มขึ้น แม้ว่าค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารจะลดลงก็ตาม(เป็นการลดลงของผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนในบริษัท สตาร์ โลท์ จิวเวลรี่ จำกัด แต่สำหรับบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด แม้ว่าการขายจะลดลง แต่ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารกลับเพิ่มขึ้น) แต่ก็ลดลงในสัดส่วนที่ต่ำกว่าการเพิ่มขึ้นของต้นทุนค่าบริการ ดังนั้นจึงทำให้ผลกำไรและส่วนในการทำกำไรของทั้งอุตสาหกรรมลดลง

สรุปแล้วโดยเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 บริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ในส่วนของอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีรายได้อื่นที่รวมกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ด้วยเท่ากับร้อยละ 2.72 ต้นทุนขายในอัตราร้อยละ 71.74 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่รวมผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ด้วย ร้อยละ 27.33 อุตสาหกรรมเจียรไนเพชรเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก องค์ประกอบของต้นทุนค่าบริการส่วนใหญ่ คือ ค่าแรงที่จ่ายให้แก่พนักงานเป็นรายวัน โดยมีได้จ่ายตามผลผลิตที่ได้ โดยอาจจะถือว่าต้นทุนแรงงานเป็นต้นทุนคงที่ก็ได้ ดังนั้นหากจะทำให้ต้นทุนการบริการของอุตสาหกรรมมีสัดส่วนที่ลดลง ย่อมหมายความว่าอุตสาหกรรมจะต้องวางแผนในการเพิ่มผลผลิตต่อแรงงานให้มากขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ต้องไม่ลืมที่จะรักษาคุณภาพการผลิตด้วย และในขณะเดียวกันการลดหรือตัดค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารลงไปก็จะทำให้อุตสาหกรรมมีผลกำไรที่ดีขึ้น

ตารางที่ 37 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบงบกำไรขาดทุนตามแนวคิดของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ-อุตสาหกรรมเครื่องประดับ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

หน่วย: ร้อยละ

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย
รายได้จากการขาย	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
ต้นทุนขาย	65.88	67.43	64.36	63.70	65.37	65.05
กำไรขั้นต้น	34.12	32.57	35.64	36.30	34.63	34.65
รายได้อื่น	1.36	3.57	1.86	2.31	0.92	1.89
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	22.35	16.88	23.93	19.52	19.53	21.11
ค่าใช้จ่ายอื่น	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กำไร(ขาดทุน)จากการดำเนินงาน	13.13	19.25	13.56	19.08	16.02	15.43
ดอกเบี้ยจ่าย	0.44	1.15	0.19	0.66	0.55	0.76
กำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษี	12.69	18.11	13.37	18.42	15.47	14.67
ภาษีเงินได้	0.00	0.00	2.04	3.00	2.45	2.08
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	12.69	18.11	11.34	15.42	13.03	12.59

จากตารางที่ 37 เมื่อทำการเฉลี่ยข้อมูลทั้ง 5 ปี พบว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีผลกำไรสุทธิเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 12.59 โดยอัตราส่วนในกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมจะอยู่ในช่วงร้อยละ 11.34-18.11 พบว่าทั้ง 3 บริษัทในอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีผลประกอบการโดยเฉลี่ยแล้วเกิดกำไรสุทธิทุกบริษัท โดยบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่จำกัด มีอัตราส่วนของกำไรสุทธิเฉลี่ยสูงสุดในอุตสาหกรรมเท่ากับ ร้อยละ 18.18

(ตามตารางที่ 22) และบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด มีอัตราส่วนของกำไรสุทธิต่ำที่สุดในอุตสาหกรรมเท่ากับ ร้อยละ 2.59 (ตามตารางที่ 27) เนื่องจากบริษัทเริ่มเปิดดำเนินการในปี พ.ศ.2542 โดยในช่วง 2 ปีแรกของการเปิดดำเนินงาน บริษัทมียอดขายต่ำประกอบด้วยบริษัทประสบปัญหากำไรขั้นต้นไม่เพียงพอต่อการจัดสรรแก่ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่สูง ดังนั้นจึงทำให้บริษัทประสบผลขาดทุนใน 2 ปีแรก และเมื่อเฉลี่ยผลกำไรของบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนถึงปี พ.ศ.2544 จึงทำให้บริษัทมีสัดส่วนของกำไรสุทธิต่ำที่สุดในอุตสาหกรรม เมื่อดูในรายละเอียดพบว่ายอดขายของอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เช่นเดียวกับกำไรสุทธิที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีเช่นกัน จะเห็นว่าสัดส่วนกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนตามแนวนอน(ตามตารางที่ 33) แต่สัดส่วนของกำไรจากการดำเนินงานและกำไรสุทธิกลับมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นและลดลง ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากอุตสาหกรรมยังไม่สามารถรักษาระดับสัดส่วนของต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารได้ โดยในปี พ.ศ. 2542 เป็นปีที่อุตสาหกรรมมีอัตราส่วนกำไรก่อนการดำเนินงานและกำไรสุทธิต่ำที่สุดในช่วงที่ทำการศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจากผลขาดทุนที่เกิดกับบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด และค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่มีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเป็นปกติของบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด โดยเป็นค่าตอบแทนสำหรับการว่าจ้างบริษัทใหญ่เข้ามาบริหารงานด้านบัญชี คอมพิวเตอร์ การเงิน และอื่นๆ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 โดยบริษัทมีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เท่ากับ 10.19 ล้านบาท ดังนั้นจากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้ผลประกอบการของอุตสาหกรรมมีสัดส่วนที่ต่ำในปี พ.ศ. 2542

สรุปแล้วโดยเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ.2540-2544 บริษัทในอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีรายได้อื่นที่รวมกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ด้วยเท่ากับ ร้อยละ 1.89 ต้นทุนขายในอัตราร้อยละ 65.05 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารซึ่งได้รวมผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ด้วย ร้อยละ 21.11 ดอกเบี้ยจ่ายร้อยละ 0.76 และภาษีเงินได้ร้อยละ 2.08 จะเห็นว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับจะมีสัดส่วนกำไรขั้นต้นและกำไรสุทธิโดยเฉลี่ยสูงกว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร(อุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีสัดส่วนกำไรขั้นต้นเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 26.98 และสัดส่วนกำไรสุทธิเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.37) ทั้งนี้เนื่องมาจากอุตสาหกรรมเครื่องประดับเป็นอุตสาหกรรมขั้นสุดท้ายที่เป็นการนำเอาโลหะและอัญมณีมาสร้างสรรค์เพื่อให้ได้ผลผลิตที่เป็นเครื่องประดับที่มีมูลค่าเพิ่ม(Value Added)สูงขึ้น ซึ่งจะทำให้สามารถจำหน่ายได้ในราคาที่สูงขึ้นด้วย ดังนั้นจึงทำให้สัดส่วนของกำไรในทุกประเภทของอุตสาหกรรมเครื่องประดับสูงกว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรซึ่งเป็นการรับจ้างเจียรไนและตัดเพชรเท่านั้น โดยมีได้มีการสร้างให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่อัญมณีจนถึงขั้นสุดท้าย

ในภาวะที่เศรษฐกิจโลกยังไม่กระเตื้องขึ้นเท่าที่ควร และการส่งออกที่ต้องเผชิญกับคู่แข่งกันทั้งภายในและต่างประเทศ การขึ้นราคาสินค้าให้สูงเพื่อเพิ่มกำไรจะไม่เป็นผลมากนัก ดังนั้นการเพิ่มกำไรที่ดีที่สุด คือ การควบคุมต้นทุนขาย และค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้เหมาะสม โดยให้เป็นไปตามสัดส่วนเดียวกับยอดขาย แต่การควบคุมค่าใช้จ่ายที่คืนนั้นก็จะต้องไม่ละเลยเรื่องคุณภาพของสินค้าที่ผลิตเช่นกัน

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

จากข้อมูลงบการเงินของบริษัททั้ง 5 แห่ง ในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ นำมา รวมกันเพื่อหาอัตราส่วนทางการเงินเฉลี่ยของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรม ภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

การวิเคราะห์ผลการศึกษารัตราส่วนทางการเงินในแต่ละบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและ เครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน เมื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมและทำ การวิเคราะห์ในภาพรวมของทั้งอุตสาหกรรมจะได้ผลการศึกษาดังนี้

อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง

ตารางที่ 38 แสดงอัตราส่วนหมุนเวียน (Current Ratio) ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544

(หน่วย : เท่า)

บริษัท	อัตราส่วนหมุนเวียน					อัตราส่วนเฉลี่ยของ กิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.06	2.85	0.82	2.79	4.03	0.80
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.06	0.10	0.07	0.16	0.10
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	0.06	0.26	0.27	0.47	0.78	0.33
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	3.49	4.89	6.06	5.53	4.22	4.67
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	7.23	4.86	5.31	6.77	2.64	4.96
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	1.26	1.83	2.49	1.93
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	5.51	4.87	4.12	5.12	2.92	3.86

จากตารางที่ 38 พบว่าอัตราส่วนเงินหมุนเวียน(Current Ratio)ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 ของบริษัทส่วนใหญ่ในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับมีความคล่องตัวอยู่ในเกณฑ์ดี อันเนื่องมาจาก บริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับโดยมากจะมีสินทรัพย์หมุนเวียนสูงกว่าหนี้สินหมุนเวียน โดยเฉพาะบริษัทที่อยู่ในกลุ่มของอุตสาหกรรมเครื่องประดับจะมีการลงทุนในสินค้าและลูกหนี้สูง จึงทำให้ อุตสาหกรรมเครื่องประดับมีอัตราส่วนเงินหมุนเวียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 เท่า สูงกว่าอุตสาหกรรมเจียรไน เพชรที่มีอัตราส่วนเงินหมุนเวียนเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 เท่า เนื่องจากอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีส่วนของ หนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียน โดยอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรเป็นอุตสาหกรรมที่ให้บริการ

ดังนั้นจึงทำให้อุตสาหกรรมไม่ต้องลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนประเภทของสินค้าคงเหลือมาก เนื่องจากลูกค้าจะเป็นผู้ส่งวัตถุดิบเพชรมาให้เพื่อเจียรไนแล้วจึงส่งกลับคืนให้แก่ลูกค้าในต่างประเทศ ส่วนหนี้สินหมุนเวียนที่อุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีการลงทุนในสัดส่วนสูงสุด คือ เงินยืมระยะสั้นจากผู้ถือหุ้นและบริษัทที่เกี่ยวข้อง โดยบริษัทที่มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยสูงสุด คือ บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ผลิตเครื่องประดับกายเพื่อการส่งออก มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยเท่ากับ 4.96 เท่า บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด ซึ่งอยู่ในอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีอัตราส่วนของเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยต่ำที่สุด

ตารางที่ 39 แสดงอัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว(Quick Ratio)ระหว่างปี พ.ศ.2540-2544

(หน่วย:เท่า)

บริษัท	อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว					อัตราส่วนเฉลี่ยของกิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.05	2.23	0.61	2.34	3.39	0.66
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.01	0.05	0.04	0.12	0.06
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	0.05	0.17	0.18	0.38	0.64	0.25
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	1.21	1.20	2.99	2.64	2.03	1.97
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	5.11	3.39	3.70	5.46	1.67	3.56
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	0.53	1.05	1.91	1.25
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	3.32	2.74	2.53	3.67	1.79	2.95

นอกจากการพิจารณาอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน(Current Ratio)แล้ว การพิจารณาอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว(Quick Ratio) จะเป็นการชี้ให้เห็นถึงสภาพคล่องของบริษัทได้มากขึ้น เนื่องจากการพิจารณาในแง่ของการเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสดได้เร็วและแน่นอน โดยตัดส่วนที่จะเป็นปัญหาในการเปลี่ยนเป็นเงินสดออก โดยให้เหลือเฉพาะรายการเงินสดและเงินฝาก และรายการของลูกหนี้การค้า เมื่อได้พิจารณาข้อมูลอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว(Quick Ratio) ตามตารางที่ 40 พบว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็วเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 เท่า สูงกว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรซึ่งมีอัตราส่วนเท่ากับ 0.33 เท่า แสดงว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีสัดส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วมากกว่าหนี้สินหมุนเวียน แต่ในขณะที่อุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีสัดส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนที่สามารถ

เปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วกว่าหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีสภาพคล่องดีกว่า อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร สำหรับอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วเฉลี่ยของอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรคิดเป็นร้อยละ 75.76 ของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน(Current Ratio) ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องประดับนั้นเท่ากับ ร้อยละ 76.42 แสดงว่าอุตสาหกรรมทั้งสองอุตสาหกรรมมีรายการเงินสดและเงินฝากและรายการลูกหนี้การค้า เป็นองค์ประกอบหลักของสินทรัพย์หมุนเวียนของอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าสภาพคล่องของ อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับจะมีมากน้อยเพียงไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพของลูกหนี้การค้าและการ บริหารลูกหนี้การค้าเป็นสำคัญ

อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง

ตารางที่ 40 แสดงอัตราส่วนแสดงหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม(Debt Ratio) ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544

(หน่วย:เท่า)

บริษัท	อัตราส่วนทุนแสดงหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม					
	2540	2541	2542	2543	2544	อัตราส่วนเฉลี่ยของ กิจการภายใน 5 ปี
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	2.04	0.07	0.26	0.14	0.12	0.40
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.94	1.04	1.28	1.00	1.07
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	2.04	0.48	0.61	0.57	0.46	0.69
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	0.27	0.13	0.11	0.13	0.30	0.19
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	0.36	0.12	0.09	0.09	0.16	0.15
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	0.88	0.95	0.79	0.87
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	0.33	0.12	0.27	0.26	0.30	0.31

จากตารางที่ 40 ได้แสดงอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม(Debt Ratio) ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 ของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ พบว่าบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด และ บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด ทั้งสามบริษัทเป็นบริษัทที่มีการดำเนินงานมานานแล้ว จะใช้แหล่งเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเพื่อลงทุนในสินทรัพย์รวมมากกว่าการก่อหนี้สินขึ้น โดยจะเห็นว่า ทั้งสามบริษัทมีอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม(Debt Ratio) ต่ำกว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย ของอุตสาหกรรม ส่วนบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด และ บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด มีอัตราส่วนหนี้สิน

ต่อสินทรัพย์รวม (Debt Ratio) สูงกว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยของอุตสาหกรรมทั้งสอง ทั้งนี้จากการที่บริษัทได้จัดหาเงินทุนมาลงทุนในสินทรัพย์รวมด้วยการก่อหนี้เป็นหลัก พบว่าโดยส่วนใหญ่เป็นหนี้สินที่เกิดจากก่อหนี้สินกับผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัท ซึ่งแท้จริงแล้วหนี้สินที่เกิดกับผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัทนั้นถือว่าเป็นทุนที่ได้มาจากบุคคลภายใน โดยน่าที่จะเป็นทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นมากกว่า แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ทั้งสองบริษัทเพิ่งได้ก่อตั้งและเปิดดำเนินการ ผลประกอบการเกี่ยวกับกำไรและขาดทุนยังไม่แน่นอน การที่ผู้ถือหุ้นจะลงทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มอาจทำให้ผู้ถือหุ้นเกิดผลขาดทุนจากการขายหุ้นที่ถือไว้ภายหลัง หากผู้ถือหุ้นขายหุ้นนั้นออกไปในช่วงที่บริษัทมีผลประกอบการในเกณฑ์ที่ต่ำอยู่ ส่วนการให้กู้ยืมนั้นเท่ากับว่าผู้ถือหุ้นเป็นเจ้าของบริษัททำให้มีสิทธิเรียกร้องในหนี้สินสูง โดยบริษัทมีหน้าที่ที่จะต้องชำระเงินคืนแก่เจ้าหนี้ตามสัญญา แต่การออกหุ้นนั้นผู้ถือหุ้นจะยังมีได้รับเงินคืนจากบริษัทราบเท่าที่บริษัทยังดำเนินต่อไป และเมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพอร์จะมีอัตราส่วนของหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวมที่สูงกว่าอัตราส่วนของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ โดยอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพอร์มีอัตราส่วนเท่ากับ 0.69 เท่า ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีอัตราส่วนเท่ากับ 0.31 เท่า แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพอร์ใช้เงินทุนจากหนี้สินสำหรับการลงทุนในสินทรัพย์มากกว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้น ในช่วงที่ทำการศึกษานี้พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วอุตสาหกรรมมีผลประกอบการกำไรสุทธิ ดังนั้นจึงทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมมีการขยายตัวมากขึ้น ประกอบกับบางบริษัทในอุตสาหกรรมมีการเพิ่มทุนโดยการออกหุ้นสามัญ ดังนั้นจึงยิ่งทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมยิ่งขยายเพิ่มขึ้นอีก

ตารางที่ 41 แสดงอัตราส่วนแสดงหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น(Debt-to-Equity Ratio) ระหว่าง

ปี พ.ศ.2540- 2544

(หน่วย:เท่า)

บริษัท	อัตราส่วนแสดงหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น					อัตราส่วนเฉลี่ยของ กิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	(1.96)	0.07	0.36	0.16	0.13	0.65
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	14.02	34.82	28.93	3.20	8.59
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	(1.96)	0.92	1.47	1.05	0.70	1.75
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	0.37	0.15	0.12	0.14	0.43	0.24
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	0.56	0.13	0.10	0.10	0.19	0.17
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	7.38	19.23	3.73	6.65
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	0.50	0.14	0.36	0.35	0.43	0.46

นอกจากการพิจารณาอัตราส่วนแสดงหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (Debt Ratio) แล้ว จากตารางที่ 41 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนแสดงหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น(Debt-to-Equity Ratio) ระหว่างปี พ.ศ.2540-2544 พบว่า บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด และบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด ที่มีอัตราส่วนนี้สูงกว่าอัตราเฉลี่ยของอุตสาหกรรมมาก เท่ากับ 8.59 และ 6.65 เท่า ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทมีการก่อหนี้ในสัดส่วนที่สูงกว่าการจัดหาเงินทุนจากแหล่งของผู้ถือหุ้น โดยอัตราส่วนที่สูงย่อมแสดงว่าเจ้าหนี้มีความเสี่ยงสูงในการได้รับชำระหนี้หรือเจ้าหนี้มีหลักประกันลดลง แต่สัดส่วนนี้เริ่มลดลงในปี พ.ศ. 2544 อันเนื่องมาจากทั้งสองบริษัทมีผลประกอบการกำไรที่สามารถชดเชยกับขาดทุนสะสมในส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นการบ่งบอกถึงแนวโน้มที่ดีเกี่ยวกับสภาพเสี่ยงของบริษัทที่ลดลง และเมื่อพิจารณาแยกตามอุตสาหกรรมแล้ว พบว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีสัดส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ 1.75 เท่า สูงกว่าอัตราส่วนของอุตสาหกรรมเครื่องประดับที่มีเท่ากับ 0.46 เท่า แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีสภาพเสี่ยงที่สูงกว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับ อันเนื่องมาจากอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีการก่อหนี้ที่สูงกว่าการจัดหาแหล่งเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ในขณะที่แหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมเครื่องประดับส่วนใหญ่ได้มาจากการสนับสนุนจากแหล่งเงินทุนภายในในส่วนของผู้ถือหุ้นมากกว่าก่อนนี้ เป็นการบ่งบอกได้ว่าโดยรวมแล้วอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีความเสี่ยงในการชำระหนี้ที่ต่ำกว่า

ตารางที่ 42 แสดงอัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Interest Coverage) ระหว่างปี

พ.ศ.2540- 2544

(หน่วย:เท่า)

บริษัท	อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย					อัตราส่วนเฉลี่ยของ กิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	9.85	34.27	0.00	0.00	35.47	27.45
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	14.09	0.00	0.00	0.00	77.31
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	0.54	(1.32)	5.16	1.80
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	29.75	16.80	71.74	28.87	29.31	20.82

จากตารางที่ 42 เมื่อพิจารณาความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ เฉพาะอุตสาหกรรมเครื่องประดับเท่านั้นที่มีการก่อหนี้ระยะยาว พบว่ามีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ 20.82 เท่า ซึ่งอยู่ในอัตราส่วนที่สูงมาก แสดงให้เห็นว่าสำหรับดอกเบี้ยทุกๆ 1 บาทนั้น อุตสาหกรรมสามารถหาผลตอบแทนจากการดำเนินงานมาให้ความคุ้มครองการชำระดอกเบี้ยได้ถึง 20.82 บาท ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมมีการจัดหาเงินทุนจากแหล่งภายใน โดยได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่เมื่อเทียบกับการก่อหนี้สินระยะยาว ดังนั้นจึงทำให้อุตสาหกรรมมีความสามารถในการชำระหนี้ได้สูง ประกอบกับการดำเนินงานของอุตสาหกรรมในช่วงที่ผ่านมาไม่มีกำไรจากการดำเนินงาน ดังนั้นจึงทำให้อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมจึงค่อนข้างสูง แต่สำหรับบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด มีอัตราส่วนนี้ต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เนื่องจากในช่วงที่ได้ทำการศึกษาเป็นช่วงแรกของการเปิดดำเนินการ บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูง ในขณะที่เดียวกันบริษัทที่มีจำนวนของหนี้สินระยะยาวสูงเมื่อเทียบกับแหล่งเงินทุนทั้งหมดของกิจการ เพราะฉะนั้นจึงทำให้บริษัทมีการระดมเงินจ่ายมาก มีผลให้บริษัทมีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยต่ำกว่าอุตสาหกรรม สำหรับบริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด และบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัดซึ่งอยู่ในอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรไม่มีการก่อหนี้ระยะยาวเลย ดังนั้นจึงทำให้ไม่มีภาระด้านดอกเบี้ย ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรจะมีอัตราส่วนของหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม

และอัตราส่วนของหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูงก็ตาม แต่การก่อหนี้เป็นการก่อหนี้ระยะสั้นที่เป็นการกู้ยืมเงินจากบริษัทที่เกี่ยวข้องและผู้ถือหุ้นโดยไม่คิดดอกเบี้ย ดังนั้นจึงทำบริษัทไม่มีภาระค่าใช้จ่ายในด้านดอกเบี้ย

อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน

ตารางที่ 43 แสดงอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) ระหว่างปี

พ.ศ.2540- 2544

(หน่วย:เท่า)

บริษัท	อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม					อัตราส่วนเฉลี่ยของ กิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	2.73	3.12	3.10	2.81	2.32	2.75
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.01	0.57	1.09	1.07	0.75
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	2.73	1.64	1.96	2.15	1.83	1.87
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	1.75	1.82	1.72	1.41	1.50	1.62
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	0.99	1.31	1.08	0.97	1.10	1.08
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	0.59	0.73	1.04	0.80
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	1.20	1.45	1.10	1.00	1.17	1.12

จากตารางที่ 43 เป็นการพิจารณาอัตราส่วนโดยการเปรียบเทียบยอดขายต่อสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) ทั้งหมดของอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี พ.ศ.2540-2544 พบว่าอัตราส่วนเฉลี่ยของทั้งสองอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สำหรับอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีอัตราส่วนเฉลี่ยของสินทรัพย์รวมเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 เท่า ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีอัตราส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 1.12 เท่า แสดงว่าเงินลงทุนในสินทรัพย์ 1 บาท สามารถสร้างยอดขายให้แก่อุตสาหกรรมเจียรไนเพชรเท่ากับ 1.87 บาท และอุตสาหกรรมเครื่องประดับเท่ากับ 1.12 บาท โดยมากกว่าเงินลงทุนในสินทรัพย์รวม แสดงว่าอุตสาหกรรมทั้งสองต่างสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ทั้งหมดที่มีเพื่อให้เกิดรายได้และยอดขายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยบริษัทที่มีอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) เฉลี่ยต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยของอุตสาหกรรมและเป็นการลงทุนที่ก่อให้เกิดยอดขายได้ต่ำกว่าเงินลงทุนในสินทรัพย์รวมทั้งหมดที่ลงทุนไป คือ บริษัท สตาร์ไลท์

จิวเวลรี่ จำกัด และบริษัทบลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด โดยมีอัตราส่วนเท่ากับ 0.75 เท่า และ 0.80 เท่า ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงที่ทำการศึกษาทั้งสองบริษัทเพิ่งเปิดดำเนินกิจการ ทำให้การลงทุนในสินทรัพย์มีมาก โดยเฉพาะสินทรัพย์ถาวร ขณะเดียวกันบริษัทก็ยังไม่สามารถสร้างรายได้ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นจึงทำให้ในช่วงที่ทำการศึกษาพบว่าบริษัทยังไม่สามารถใช้สินทรัพย์รวมทั้งหมดก่อให้เกิดรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร แต่ถ้าดูจากแนวโน้มพบว่าแนวโน้มของอัตรการหมุนของสินทรัพย์รวมของทั้งสองบริษัทมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 44 แสดงอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน(Current Asset Turnover) ระหว่างปี พ.ศ.2540- 2544

(หน่วย:เท่า)

บริษัท	อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน					อัตราส่วนเฉลี่ยของกิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	22.46	16.73	14.46	7.45	4.89	8.71
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.21	5.48	11.69	6.78	6.97
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	22.46	13.34	11.91	8.02	5.22	8.35
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	3.01	2.92	2.65	2.03	2.11	2.46
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	1.86	2.27	2.17	1.52	2.63	2.05
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	2.73	2.22	2.10	2.25
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	2.19	2.46	2.35	1.69	2.39	2.18

จากตารางที่ 44 เป็นการพิจารณาอัตราส่วนโดยการเปรียบเทียบยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน (Current Asset Turnover) ของอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี พ.ศ.2540-2544 อัตราส่วนนี้จะชี้ให้เห็นว่าหากการหมุนเวียนของสินทรัพย์หมุนเวียนของกิจการสูงแสดงว่ากิจการมีความคล่องตัวสูง พบว่าอัตรการหมุนของสินทรัพย์หมุนเวียนมีแนวโน้มลดลง การที่อัตรการหมุนของสินทรัพย์หมุนเวียนของอุตสาหกรรมมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากบริษัทส่วนใหญ่มีจำนวนการลงทุนในลูกหนี้การค้าและสินค้าคงเหลือเพิ่มมากขึ้น เมื่อดูจากรายละเอียดพบว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรจะมีแนวโน้มการลงทุนในลูกหนี้การค้ามากขึ้น ในขณะที่อุตสาหกรรมเครื่องประดับจะมีการลงทุนในลูกหนี้การค้าและสินค้าคงเหลือมากขึ้น พบว่าบริษัท

ที่อยู่ในอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร คือ บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด และบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด มีอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์หมุนเวียน(Current Asset Turnover)เฉลี่ยสูงมาก เท่ากับ 8.71 เท่า และ 6.97 เท่า ทั้งนี้เนื่องจากทั้งสองบริษัทรับจ้างเจียรไนเพชรและตัดเพชร การลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนมีค่าเมื่อเทียบกับบริษัทอุตสาหกรรมเครื่องประดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ทั้งสองบริษัทไม่ต้องลงทุนในสินค้าคงเหลือที่เป็นวัตถุดิบเพชรเพราะลูกค้าจะเป็นผู้ส่งเพชรดิบมาให้เจียรไน จึงทำให้ทั้งสองบริษัทมีอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์หมุนเวียนสูง ส่วนอีกสามบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเครื่องประดับนั้น พบว่ามีอัตราการหมุนของสินทรัพย์หมุนเวียนต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับโดยมีอัตราส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 เท่า เนื่องจากอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีจำนวนของการลงทุนในลูกหินการก้ำและสินค้าคงเหลืออยู่ในสัดส่วนที่สูง

ตารางที่ 45 แสดงอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์ถาวร(Fix Asset Turnover) ระหว่างปี พ.ศ.2540- 2544 (หน่วย:เท่า)

บริษัท	อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์ถาวร					อัตราส่วนเฉลี่ยของกิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	4.27	4.64	4.17	5.68	4.80	4.75
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.01	0.63	1.21	1.27	0.84
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	4.27	2.07	2.41	3.29	2.95	2.63
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	4.46	5.09	5.17	4.86	6.04	5.14
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	2.14	3.07	3.17	3.93	2.91	3.01
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	0.76	1.09	2.07	1.25
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	2.70	3.57	2.54	3.01	3.12	2.74

นอกจากนี้เมื่อพิจารณารางที่ 45 โดยการพิจารณาเปรียบเทียบยอดขายต่อสินทรัพย์ถาวร (Fix Asset Turnover) ของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2544 อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดประสิทธิภาพการใช้งานในสินทรัพย์ถาวรเพื่อให้เกิดรายได้สูงสุด หากการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวรสูงย่อมแสดงว่ากิจการสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ถาวรได้อย่างเต็มที่ ตรงกันข้ามถ้าหากการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวรต่ำย่อมแสดงว่าการใช้สินทรัพย์ถาวรเพื่อให้เกิดรายได้ยังไม่เต็มที่

จากการศึกษา พบว่าบริษัทส่วนใหญ่มีแนวโน้มของอัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้น การที่อัตรา
การหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวรของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับมีแนวโน้มดีขึ้น เนื่อง
มาจากการมีรายได้เพิ่มมากขึ้น โดยบริษัทที่มีอัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยของ
อุตสาหกรรม คือ บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด และบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด โดยมีอัตราส่วนเฉลี่ย
เท่ากับ 0.84 เท่า และ 1.25 เท่า ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าทั้งสองบริษัทมีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์
ถาวรยังไม่เต็มที่เมื่อเปรียบเทียบกับอีกสามบริษัทที่มีอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์ถาวรสูง ทั้งนี้เนื่องมา
จากบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด และบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด ได้เปิดดำเนินกิจการเมื่อไม่นานมา
นี้ การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้มีมาก แต่ขณะเดียวกันบริษัทก็ยังไม่สามารถ
สร้างรายได้ ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นจึงทำให้เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ถาวรเพื่อให้เกิดรายได้
จึงมีอัตราส่วนที่ต่ำกว่าอีกสามบริษัทที่ดำเนินธุรกิจมานานแล้ว และเมื่อพิจารณาแยกตามอุตสาหกรรมแล้ว
พบว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ถาวรเพื่อให้เกิดรายได้ได้มากกว่าอุตสาหกรรม
เพชรในเพชร โดยอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์ถาวรเท่ากับ 2.74
เท่า ในขณะที่อุตสาหกรรมเพชรมีอัตราส่วนรายได้ค่าบริการต่อสินทรัพย์ถาวรเท่ากับ 2.63 เท่า

ตารางที่ 46 แสดงระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บเงินจากลูกหนี้ ระหว่างปี พ.ศ.2540- 2544

(หน่วย:วัน)

บริษัท	ระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บหนี้					อัตราส่วนเฉลี่ยของ กิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	6	4	3	26	34	17
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0	0	0	0	0	0
ระยะเวลาเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	6	4	3	21	26	14
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	13	3	45	73	75	43
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	67	54	43	77	61	61
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0	0	55	73	109	86
ระยะเวลาเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	46	36	45	76	72	60

ตามข้อมูลตารางที่ 46 ได้แสดงระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บหนี้ระหว่างปี พ.ศ.2540-2544 พบบริษัทส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเก็บหนี้ที่ยาวนานขึ้น ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการบริหารลูกหนี้ของบริษัทส่วนใหญ่ลดลง สำหรับบริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัดและบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด ทั้งสองบริษัทนี้มีระยะเวลาในการเก็บหนี้ที่สั้นเมื่อเทียบกับบริษัทอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากทั้งสองบริษัทมีลูกหนี้การค้าหลักเป็นลูกหนี้บริษัทใหญ่และลูกหนี้บริษัทที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงทำให้การรับชำระเงินจากลูกหนี้ค่อนข้างที่จะรวดเร็วและไม่เกิดปัญหาเรื่องการบริหารลูกหนี้ เช่นเดียวกับบริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด ที่มีลูกหนี้การค้าหลักเป็นบริษัทใหญ่และลูกหนี้บริษัทที่เกี่ยวข้องซึ่งถือเป็นลูกหนี้ที่มีคุณภาพดี ถึงแม้ว่าจะมีระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บหนี้ยาวนานกว่าระยะเวลาเฉลี่ยของอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพียงเล็กน้อย โดยอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีระยะเวลาในการเก็บหนี้เฉลี่ยเท่ากับ 60 วัน โดยบริษัทที่มีการจัดเก็บหนี้ได้ช้าที่สุดและสูงกว่าระยะเวลาเฉลี่ยของอุตสาหกรรมเครื่องประดับมาก คือ บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด ใช้ระยะเวลาในการจัดเก็บหนี้เฉลี่ย เท่ากับ 86 วัน แสดงว่าการบริหารลูกหนี้ของบริษัทไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับบริษัทอื่นๆ ในอุตสาหกรรม อันอาจทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะเกิดกระแสเงินสดเข้าได้ช้า ดังนั้นบริษัทควรจะรีบทบทวนนโยบายในการบริหารลูกหนี้ของบริษัท โดยเร็วเพื่อหาทางปรับปรุงและแก้ไขโดยเร็ว

ตารางที่ 47 แสดงระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงเหลือ ระหว่างปี พ.ศ.2540- 2544

(หน่วย:วัน)

บริษัท	ระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงเหลือ					อัตราส่วนเฉลี่ยของ กิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี จำกัด	0	0	0	0	0	0
บริษัท สคาร์ไลท์ จิวเวลรี จำกัด	0	0	0	0	0	0
ระยะเวลาเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	0	0	0	0	0	0
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี จำกัด	77	96	87	120	108	98
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี จำกัด	83	59	69	68	73	70
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี จำกัด	0	0	94	87	66	79
ระยะเวลาเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	80	71	78	84	82	79

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงเหลือของอุตสาหกรรม อัญมณีและเครื่องประดับในช่วงที่ทำการศึกษา พ.ศ.2540-2544 พบว่าระยะเวลาเฉลี่ยในการจัดเก็บสินค้าคงเหลือเฉลี่ยของอุตสาหกรรมเครื่องประดับเท่ากับ 79 วัน ซึ่งจะเห็นว่าอุตสาหกรรมมีระยะเวลาในการเก็บสินค้าที่ยาวนาน จากการศึกษารายละเอียดพบว่าส่วนใหญ่เป็นรายการสินค้าสำเร็จรูปที่ถูกค้ายกเลิกเนื่องมาจากสินค้าผิดแบบไม่ตรงกับที่ลูกค้าต้องการ สินค้าสำเร็จรูปที่เกิดจากงานเสียที่ไม่สามารถแก้ไขได้ และสินค้าที่ถูกค้ายกเลิกไปโดยปริยายจากลูกค้ารายใหม่ที่ไม่ได้คุณภาพ โดยบริษัทไม่ได้กลั่นกรองประวัติลูกค้าให้ดีตั้งแต่เริ่มแรก เนื่องจากการที่บริษัทต้องการสร้างยอดขายให้ได้มากขึ้นจึงมิได้มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าบางรายไว้ ซึ่งการตกลงซื้อขายกันเป็นการตกลงกันโดยมิได้มีการค้ำประกันหรือวางเงินมัดจำไว้ เพราะฉะนั้นการยกเลิกสินค้าจากลูกค้าจึงเกิดขึ้นได้หากลูกค้าไม่มีความซื่อสัตย์ต่อบริษัท สำหรับการพิจารณา ระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงเหลือของอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรนั้น ผู้ศึกษามีได้คำนวณหาระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงเหลือของอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร เนื่องจากอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรไม่มีความเสี่ยงในด้านการลงทุนในสินค้าคงเหลือ เนื่องจากเป็นการบริการ โดยการรับจ้างเจียรไนเพชรและตัดเพชรที่ได้รับวัตถุดิบมาจากลูกค้า และเนื่องจากการบันทึกบัญชีของบริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี จำกัดที่ทำให้ไม่สามารถคำนวณระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บสินค้าคงเหลือได้ โดยที่บริษัทได้

ได้บันทึกต้นทุนเฉพาะต้นทุนการบริการ มิได้บันทึกในแบบของต้นทุนขายซึ่งจะรวมต้นทุนของวัตถุดิบเข้าไปด้วย ที่จะทำให้ทราบรายการของสินค้าคงเหลือที่เป็นวัตถุดิบและสินค้าสำเร็จรูปปลายงวด

อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร

ตารางที่ 48 แสดงอัตรากำไรขั้นต้น(Gross Profit on Sales) ระหว่างปี พ.ศ. 2540- 2544

(หน่วย: ร้อยละ)

บริษัท	อัตรากำไรขั้นต้น					อัตราส่วนเฉลี่ยของกิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	21.90	26.48	27.31	33.04	27.83	28.13
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	(643.98)	25.13	36.25	28.39	28.87
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	21.90	24.34	27.03	33.67	27.96	28.26
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	29.63	36.87	32.86	32.13	28.79	31.93
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	37.08	30.24	36.72	39.10	34.97	35.62
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	37.59	30.57	42.67	37.97
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	34.12	32.57	35.64	36.30	34.63	34.95

จากตารางที่ 48 เป็นการนำอัตรากำไรขั้นต้นมาเปรียบเทียบกับค่าขาย จากช่วงที่ทำการศึกษาพบว่าอัตรากำไรขั้นต้นของอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร อันได้แก่ บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด และบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด จะมีอัตรากำไรขั้นต้นเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 28.26 ซึ่งต่ำกว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับ ได้แก่ บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด และบริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด โดยมีอัตรากำไรขั้นต้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 34.95 เนื่องจากบริษัทในอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรจะต้องเสียต้นทุนเกี่ยวกับแรงงานสูง ทั้งอัตราค่าแรงงานที่มีแนวโน้มสูงขึ้นและค่าใช้จ่ายจูงใจต่างๆเพื่อจูงใจให้พนักงานทำงานได้ในปริมาณที่มากและมีคุณภาพ เช่น โบนัสผลผลิตให้แก่พนักงานที่เจียรไนเพชรได้คุณภาพดีและปริมาณมาก ค่าสวัสดิการพนักงาน เช่นค่าที่พักที่จ่ายให้แก่แรงงานที่ไม่มีถิ่นฐานพำนักอยู่ไกล เป็นต้น เนื่องจากอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรนั้นจะต้องอาศัยแรงงานที่มีฝีมือและมีความอดทนสูงจึงค่อนข้างที่จะขาดแคลนแรงงานดังกล่าว ดังนั้นบริษัทจึงต้องใส่ใจกับพนักงานมาก โดยจะต้องจูงใจให้พนักงานมีความตั้งใจทำงานให้ได้ดีที่สุด และทำงานกับบริษัทได้นานที่สุด และในขณะเดียวกันอุตสาหกรรมเครื่องประดับเป็น

อุตสาหกรรมขั้นสุดท้ายที่เป็นการนำเอาโลหะและอัญมณีมาสร้างสรรค์เพื่อให้ได้ผลผลิตที่เป็นเครื่องประดับที่มีมูลค่าเพิ่ม(Value Added) สูงขึ้น จึงทำให้สามารถจำหน่ายได้ในราคาที่สูงขึ้นด้วย ประกอบกับราคาของเครื่องประดับขึ้นอยู่กับความยากง่ายของงาน วัสดุที่ใช้ และความละเอียดหรือความประณีตของชิ้นงาน ทำให้ผลิตภัณฑ์มีราคาขายที่หลากหลาย แตกต่างกับอุตสาหกรรมเจียระไนเพชรที่รายได้ค่าบริการเกิดจากค่าเจียระไนเพชรที่คิดต่อหน่วยในราคาที่เท่ากัน ดังนั้นจึงทำให้อุตสาหกรรมเครื่องประดับมีอัตราส่วนของการขึ้นต้นสูงกว่าอุตสาหกรรมเจียระไนเพชร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ตารางที่ 49 แสดงอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี(Operating Profit on Sales)ระหว่างปี

พ.ศ. 2540- 2544

(หน่วย:ร้อยละ)

บริษัท	อัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี					อัตราร้อยละเฉลี่ยของ กิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	(13.74)	(2.59)	1.62	12.45	4.32	2.51
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	(530.67)	(4.35)	1.53	25.43	9.09
อัตราร้อยละของอุตสาหกรรม	(13.74)	(4.28)	0.84	10.31	9.12	3.65
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	10.93	14.99	7.38	6.23	7.75	9.45
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	14.58	21.56	19.35	29.44	19.66	21.42
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	0.89	(6.52)	15.85	5.92
อัตราร้อยละของอุตสาหกรรม	13.13	19.25	13.56	19.08	16.02	15.73

ตารางที่ 50 แสดงอัตรากำไรสุทธิ(Profit Margin on Sales) ระหว่างปี พ.ศ. 2540- 2544

(หน่วย:ร้อยละ)

บริษัท	อัตรากำไรสุทธิ					อัตราร้อยละเฉลี่ยของ กิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	(13.74)	(2.59)	1.60	12.45	4.32	2.51
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	(530.67)	(4.35)	1.53	25.43	9.09
อัตราร้อยละของอุตสาหกรรม	(13.74)	(4.28)	0.82	10.31	9.12	3.65
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	8.35	12.37	6.27	5.29	6.38	7.73
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	14.58	17.69	16.44	25.02	15.98	18.18
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	(0.89)	(11.46)	12.78	2.59
อัตราร้อยละของอุตสาหกรรม	13.72	18.18	12.60	16.70	14.05	14.16

ตามตารางที่ 49 เป็นการนำกำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเปรียบเทียบกับยอดขาย และตาม ตารางที่ 50 เป็นการนำกำไรสุทธิเปรียบเทียบกับยอดขาย พบว่าอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับใน เขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือมีอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีและอัตรากำไรสุทธิโดยเฉลี่ยอยู่ในอัตรา ที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เนื่องจากทุกบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน(BOI) ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลให้เหลือกึ่งหนึ่งของอัตราปกติ โดยบริษัทที่มีอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีและอัตรากำไรสุทธิเฉลี่ยสูงสุดและสูงกว่าอัตราเฉลี่ยของ ทุกบริษัทในอุตสาหกรรมเครื่องประดับ มีเพียงบริษัทเดียวคือ บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด โดยมีอัตราเฉลี่ย เท่ากับ ร้อยละ 21.42 และ ร้อยละ 18.18 เนื่องจากบริษัทมีส่วนของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารค่าเมื่อ เปรียบเทียบกับยอดขาย ถึงแม้ว่าบริษัทจะไม่สามารถที่จะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์รวม สินทรัพย์หมุนเวียน และสินทรัพย์ถาวร ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดของอุตสาหกรรมก็ตาม และเมื่อเปรียบเทียบกับอัตรากำไร ก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเฉลี่ยและอัตรากำไรสุทธิเฉลี่ยของอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรและอุตสาหกรรม เครื่องประดับ พบว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีอัตราส่วนดังกล่าวมากกว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร โดยอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเฉลี่ยและอัตรากำไรสุทธิเฉลี่ยที่เท่ากัน เท่ากับร้อยละ 3.65 ในขณะที่มีอัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเฉลี่ยและอัตรากำไรสุทธิเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เครื่องประดับเท่ากับ ร้อยละ 15.73 และ ร้อยละ 14.16 แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีความ สามารถในการทำกำไรได้สูงกว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร

ตารางที่ 51 แสดงอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม(Return on Total Asset) ระหว่างปี พ.ศ.2540- 2544

(หน่วย: ร้อยละ)

บริษัท	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม					อัตราส่วนเฉลี่ยของ กิจการภายในปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร						
บริษัท ไคมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	(37.46)	(8.08)	4.96	34.95	10.01	6.91
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	(5.81)	(2.46)	1.67	27.27	6.77
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	(37.46)	6.23	1.10	14.19	7.68	4.05
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	14.57	22.52	10.81	7.47	9.56	12.54
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	14.45	23.10	17.72	24.14	17.65	19.61
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	(0.53)	(8.32)	13.32	2.08
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	14.48	22.94	12.46	15.37	15.26	14.50

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 51 เป็นการเปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ พบว่าสำหรับอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 4.05 สำหรับ และสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องประดับเท่ากับ ร้อยละ 14.50 แสดงว่าการดำเนินงานของอุตสาหกรรมทำให้เกิดผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม จะเห็นว่าบริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนต่ำสุดและต่ำกว่าบริษัทในอุตสาหกรรมเดียวกัน คือ บริษัท บลูสกาย จิวเวลรี่ จำกัด ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทมีอัตราส่วนของค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารในสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับยอดขาย โดยค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารได้รวมถึงผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ด้วย ประกอบกับบริษัทเพิ่งจะเปิดดำเนินการได้ไม่นานจึงทำให้การใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดยอดขาย ยังทำไม่ได้เต็มที่ ดังนั้นบริษัทควรปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อให้เกิดผลตอบแทนสูงสุด และควรควบคุมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารให้ได้สัดส่วนที่เหมาะสมกับยอดขายด้วย และเมื่อเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยระหว่างอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรและอุตสาหกรรมเครื่องประดับ พบว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยสูงกว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับให้ผลตอบแทนแก่สินทรัพย์รวมได้สูงกว่าอุตสาหกรรมเจียรไนเพชร

ตารางที่ 52 แสดงอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) ระหว่างปี พ.ศ.2540- 2544
(หน่วย:ร้อยละ)

บริษัท	อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น					อัตราส่วนเฉลี่ยของ กิจการภายใน 5 ปี
	2540	2541	2542	2543	2544	
อุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชร						
บริษัท ไดมอนด์ จิวเวลรี่ จำกัด	36.14	(8.64)	6.73	40.41	11.34	11.43
บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	(87.08)	(82.66)	37.82	87.42	54.40
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	36.14	(13.44)	3.85	40.33	25.31	17.34
อุตสาหกรรมเครื่องประดับ						
บริษัท พี แอนด์ พี จิวเวลรี่ จำกัด	19.97	25.87	12.10	8.54	13.63	15.56
บริษัท เอ็ม.เค. จิวเวลรี่ จำกัด	22.48	26.20	19.55	26.64	20.99	23.18
บริษัท บลู สกาย จิวเวลรี่ จำกัด	0.00	0.00	(4.41)	(168.31)	63.04	15.90
อัตราส่วนของอุตสาหกรรม	21.73	26.09	16.96	20.67	21.80	21.16

นอกจากนี้เมื่อพิจารณา จากตารางที่ 52 เป็นการเปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ พบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมเฉลี่ยได้รับผลกำไร ทั้งนี้จากตารางแสดงข้อมูลอัตราผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น จะสังเกตเห็นว่าทุกบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับสามารถสร้างผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น โดยบริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยสูงสุด คือ บริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด เท่ากับร้อยละ 54.40 เนื่องจากบริษัทมีโครงสร้างทางการเงินที่มีส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นองค์ประกอบต่ำสุด ส่วนใหญ่เงินลงทุนของบริษัทได้มาจากเงินกู้ยืมจากผู้ถือหุ้นโดยไม่คิดดอกเบี้ย และในขณะเดียวกันแนวโน้มในการทำกำไรของบริษัทก็เพิ่มขึ้น ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบผลกำไรกับส่วนของผู้ถือหุ้น จึงทำให้ผู้ถือหุ้นของบริษัท สตาร์ไลท์ จิวเวลรี่ จำกัด ได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงที่สุด และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยระหว่างอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชรและอุตสาหกรรมเครื่องประดับ พบว่าอุตสาหกรรมเครื่องประดับให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นมากกว่าอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชร โดยมีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 21.16 ในขณะที่อุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชรมีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 17.34

2.3 ปัญหาในการดำเนินงานของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544

จากการวิเคราะห์ทางการเงินของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจังหวัดลำพูนในช่วงปี พ.ศ. 2540-2544 ทำให้ทราบถึงปัญหาการดำเนินงานของอุตสาหกรรมในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ปัญหาทางด้านวัตถุดิบมีการปรับราคาสูงขึ้น ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมจะมีการจัดซื้อภายในประเทศในสัดส่วนที่สูงกว่าต่างประเทศก็ตาม แต่การซื้อภายในประเทศของอุตสาหกรรมบางส่วนก็เป็นการซื้อจากผู้ขายซึ่งเป็นผู้นำเข้าอีกที โดยราคาของวัตถุดิบก็จะมีการปรับตัวไปตามอัตราแลกเปลี่ยนเช่นกัน
2. ปัญหาการแข่งขันทางด้านราคา เนื่องจากอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับมีคู่แข่งกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นการเปิดโอกาสให้ลูกค้ามีทางเลือกหลายทาง ดังนั้นลูกค้าจะมีอำนาจการต่อรองราคาสูง ซึ่งหมายความว่าถ้าหากผู้ประกอบการต้องการที่จะรักษาสัดส่วนของกำไรให้ได้เหมือนเดิมหรือมากขึ้น ผู้ประกอบการจะต้องควบคุมต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายต่างๆอย่างระมัดระวัง ในขณะที่เดียวกันก็ต้องพยายามเพิ่มยอดขายให้มากขึ้นด้วย
3. ปัญหาการไม่สามารถกำหนดราคาได้เอง อันเกิดกับบริษัทในประเทศไทยที่เป็นฐานการผลิตให้แก่บริษัทใหญ่ที่อยู่ในต่างประเทศ การกำหนดราคาขายและค่าบริการจะกำหนดมาจากบริษัทใหญ่ ดังนั้นผลประโยชน์ของบริษัทจะเป็นเช่นไรนั้นจึงขึ้นอยู่กับ การควบคุมต้นทุนค่าใช้จ่ายต่างๆให้ได้สัดส่วนเหมาะสมกับรายได้
4. ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานที่มีฝีมือ เนื่องจากอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับจะต้องอาศัยแรงงานที่มีฝีมือและมีความอดทนสูง ดังนั้นจึงทำให้อุตสาหกรรมมีต้นทุนของแรงงานที่สูงเช่น การจ่ายโบนัสพิเศษให้แก่พนักงานที่ทำงานได้คุณภาพดี การให้สวัสดิการค่าที่พัก เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งกระตุ้นให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการทำงานและจงใจพนักงานให้ทำงานต่อไปซึ่งทำให้ช่วยลดปัญหาเรื่องการหมุนเวียนแรงงานด้วย
5. ปัญหาอัตราค่าจ้างแรงงานมีแนวโน้มสูงขึ้น ดังนั้นจึงมีผลต่อต้นทุนการผลิตสินค้าและให้บริการ
6. ปัญหาคุณภาพของลูกหนี้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ระยะเวลาในการเก็บหนี้จะเห็นว่าอุตสาหกรรมใช้เวลาในการเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้นานขึ้น ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาเรื่องการขาดสภาพคล่องภายหลังได้

7. ปัญหาการยกเลิกคำสั่งซื้อสินค้าไปโดยปริยาย เกิดขึ้นเนื่องจากการมีได้กลิ่นกรงคุณภาพของลูกค้าให้ตีก่อน และยังหละหลวมเกินไปในเรื่องของการป้องกันความเสี่ยง เช่น การเรียกเก็บเงินมัดจำจากลูกค้า การเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตทุกครั้งที่มีการสั่งซื้อ เป็นต้น ดังนั้นจึงทำให้ลูกค้าสามารถที่จะยกเลิกคำสั่งซื้อได้โดยง่าย แต่ในขณะที่บริษัทก็ต้องประสบกับปัญหาในเรื่องของสินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตเสร็จแล้วแต่ลูกค้ายกเลิก ทำให้เกิดเป็นต้นทุนจมของบริษัท การจำหน่ายออกไปให้แก่ลูกค้ารายอื่นก็มีใช้เรื่องที่ทำได้ง่าย

8. ปัญหาในการจัดการกับสินค้าคงเหลือ เช่น สินค้าสำเร็จรูปที่เกิดจากการยกเลิกคำสั่งซื้อของลูกค้า สินค้าสำเร็จรูปที่มีตำหนิโดยเป็นงานเสียและไม่อาจแก้ไขได้เนื่องจากจะยิ่งทำให้เกิดต้นทุนสูงและสินค้าสำเร็จรูปที่ทำผิดแบบ โดยสินค้าเหล่านี้จะยังไม่สามารถจำหน่ายออกไปได้ทันที ดังนั้นจึงกลายเป็นสินค้าที่ค้างอยู่ในคลังสินค้า เนื่องจากสินค้าเหล่านี้โดยมากแล้วเป็นเครื่องประดับที่เป็นสินค้าแฟชั่น ยิ่งเก็บไว้นานก็จะทำให้เกิดปัญหาสินค้าล้าสมัยได้ การปล่อยให้สินค้าประเภทดังกล่าวมากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งจะทำให้เกิดปัญหาแก่อุตสาหกรรมในเรื่องของสภาพคล่อง

9. ปัญหาจากปัจจัยภายนอกที่อุตสาหกรรมไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ปัญหาสงครามอ่าวเปอร์เซีย ปัญหาสงครามในอัฟกานิสถาน เป็นต้น ซึ่งมีผลต่อยอดขายของอุตสาหกรรม เนื่องจากผู้บริโภคจะมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายมากขึ้น